

2nd August 1955]

VII.—STATEMENT OF DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1950-51.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I present the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure in 1950-51. The appropriations originally provided for in the Budget Estimates can never be expected to tally entirely with the actuals, and excesses under some grants are inevitable. The explanatory note appended to the Statement gives the reasons for the excesses in each case. The Public Accounts Committee at its meetings held in November and December 1954 examined the reasons for the excesses and recommended that demands for grants to cover the excess expenditure over the final sanctioned appropriation under each grant might be presented to the Legislative Assembly. The recommendation of the Committee for the presentation of demands for grants for excess expenditure in 1950-51 was made only towards the close of the calendar year 1954, and action for moving the demands for excess grants could not be taken till now, owing to pressure of other legislative business.”

MR. SPEAKER :—“ The programme with reference to the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure has already been circulated to the hon. Members. I hope the House will remember that yesterday His Excellency the Governor delivered an Address to this House. The debate on his Address will take place now.”

VIII.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS.

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Mr. Speaker, I beg to move—
‘ That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 1st August 1955.’ ”

“ Sir, in moving this motion of thanks for the Address delivered by His Excellency the Governor yesterday, I first of all thank the party in power for allowing me this privilege of initiating this Debate. As per the parliamentary practice and procedure in regard to the motion of thanks for the Governor's Address, I think I am expected to cover paragraph after paragraph in the Address. Following that well-established parliamentary convention set up here and also in the House of Commons in England, I have necessarily to make a reference to the great efforts made by the Prime Minister of India in the cause of peace and goodwill and in raising the stature of our country at this juncture in the counsels of the nations of the World. I am sure there will be none who may possibly dissociate with this sentiment expressed by the Governor. Before passing on to the next point, I only wish to pay my encomiums to the Prime Minister on behalf of the hon. Members of this Assembly.

“ The next important point mentioned in the Address is with reference to the Hon. Speaker himself.”

[2nd August 1955]

MR. SPEAKER :—“ I think a day has been allotted to speak on that subject.”

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, I only wish to make a passing reference to that point. Inasmuch as it has been mentioned in the Governor's Address, I feel compelled to refer to it and associate myself on behalf of the Members of this House with the sentiments expressed by the Governor. As I thought there will be no exception, I was emboldened to speak on behalf of this entire Assembly and state that you, Mr. Speaker, have discharged a very burdensome and difficult job during all these nine years of your Speakership. We are really thankful to you for the great erudition and knowledge of parliamentary practice and procedure which you have put into practice from time to time. I have seen this even in the last few years. We congratulate you on your elevation as a Member of the Union Public Service Commission and we wish you well.

“ The next important point mentioned in the Address is the wish and hope that this Government would be able to settle amicably the very difficult question of the boundary of the Andhra and Madras States. Sir, that is a subject which is agitating the minds of not only those belonging to these two States but also the Government of India. It is a problem of great magnitude and it can perhaps be solved only by mutual goodwill and by ‘ give-and-take ’ on both sides. I do not wish to take any more time on this subject. I only wish to express the hope that the Government of Madras will be very successful in their sincere attempts to solve this problem amicably and as early as possible now that there is a stable Government functioning in the Andhra State.

12-20
p.m. “ Before I pass on to the next item referred to by His Excellency in his Address, I wish to refer to one other matter in this connexion, namely, the difficulty that has arisen in the case of the Engineering College students at Anantapur. Even though that matter has been covered in the question and answer form on the floor of this House, I am directing attention to that problem to express our feelings. It is not a very big problem, as big as any other raised in the Governor's Address. Still the intensity of feeling regarding that matter is great. Therefore to enable our students who are lingering there without any means of immediate rescue, I humbly submit that this opportunity may be utilized by hon. Members who may follow me to echo our sentiments so that the suffering students might be helped.

“ Sir, reference has been made in the Address to the agricultural and seasonal conditions in the State. It has been pointed out that we have been fortunate enough to avoid a slump in trade especially in agricultural prices. It is really fortunate that we have avoided the slump especially for our agriculturists whose sufferings are proverbial in our country. It is good we had seasonal rains and it is also good we were enabled to take advantage of the seasonal rains by the plans drawn up by our Government for the

2nd August 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

welfare of the agriculturists in the First and Second Five-Year Plans. The Second Five-Year Plan has a rural and agricultural bias too and that will assure to our agriculturists a certain amount of hope for the future and definite help as they have been suffering for a long time. As I have no time I do not wish to enlarge upon that point but pass on to the next point, namely, the problem of land reforms.

“ Sir, the problem of land reforms has been referred to by His Excellency the Governor in a powerful way, I should think. Probably he cannot go further than that. That is my humble and honest view about it. It has been stated that Bills would be coming up before the House even during the present sittings of the Assembly for fixation of fair rent for the tenants in the State and to ban indiscriminate eviction of tenants from their lands. They are good in so far as they go. It is also heartening to find from the newspapers to-day that these sentiments which find a place in the Governor's Address are also endorsed by the Hon. Minister for Revenue. He has assured us that these Bills are really coming before the House and he has further stated that the first instalment of land reforms might deal with ceiling limits and all that. This morning while I was preparing my speech, I went through the Indian Constitution to find out whether there is real difficulty under the provisions of the Constitution to fixing any such ceiling. There is impediment not because of absence of any provision but because there seems to be definite provisions made to the effect that we cannot expropriate properties of citizens. Even though there are provisions in the Constitution to the effect that the Union Government and the State Governments have got statutory right to acquire properties of individuals for public benefit and in the interests of the public, still there are other provisions in the Constitution to guarantee to the citizens, to the holders of property that they cannot be deprived of their property without compensation. Compensation means adequate compensation. Therein seems to lie a very great hurdle for us, and we cannot think of rushing through any legislation on land ceiling and problems of that nature. Therefore the statement made by the Governor in his Address that these are under the anxious consideration of the Government is really understandable. We can only wish that these Constitutional difficulties would be got over as early as possible in order to achieve the objective of putting a ceiling on the extent of land holding. Putting a limit on the extent of land holding is essential. It is an agreed principle. There is no difference of opinion amongst parties about it. When and how to do it is the question. For that we have to await the further action to be taken by the Central and State Governments through legislature and parliament.

“ Next I will pass on to the reference made about the Second Five-Year Plan. There is a definite assurance in the Address to the effect that this House will be given every opportunity during this month to discuss at length the various details and to make

[Sri V. R. Nagarajan] [2nd August 1955]

suitable suggestions and modifications consistent with financial resources. On behalf of the Members of this Assembly and on my behalf I really thank the Government for having assured us that we shall have an opportunity to discuss this very important matter, namely, the Second Five-Year Plan, a plan to ameliorate the conditions of the people in the State in various walks of life.

“ The next point referred to in the Address is about the irrigation project and the scheme to be undertaken by the Chief Engineer of the Madras Government for desilting tanks in the State not only for the purpose of making the tanks hold more water but also to see that the silt that is taken out is useful to the neighbouring dry lands. That is a very helpful scheme. If it does not remain a pilot scheme but is really accomplished, it would benefit the agriculturists greatly and we would have done them a great service.

“ Mention has also been made about the utilization of surplus waters now flowing to waste into the Arabian Sea. It is a matter in which two Governments are interested, namely, the Travancore-Cochin Government and the Madras Government. There is a hope indicated in the Address that the two Governments would very soon be closetted for parleys regarding this matter and that benefits would be achieved by this State by utilization of those waters. If that materialises—we only wish that it materialises—very soon there will be good irrigation facilities guaranteed to the dry areas in the State and the overall production of foodgrains would perhaps be increased by leaps and bounds.

“ Then I come to rural electrification mentioned in the Governor's Address. The State is making rapid strides in the matter of Hydro-Electric Projects which are useful not only for irrigation but also for industries, urban water-supply and for various other purposes. In this connexion, I am recalling to my memory the very considerable progress made towards the extension of electricity during the period when the Hon. Sri Bhaktavatsalam was holding the portfolio of Public Works. We are continuing to make progress in that direction now under the aegis of the present Minister for Public Works and I am sure before the end of the Second Five-Year Plan, that is, before 1961, the supply of electricity will be of immense benefit to us.

“ Then, I come to another matter which is vitally and directly connected with the welfare of the people, viz., Community Development Projects, National Extension Service Schemes and Local Development Works. All these schemes are now in operation in the State and as it is stated in the Address, they have already covered about one-fourth of the rural parts under the First Five-Year Plan and under the Second Five-Year Plan the entire State would be covered by Community Development Projects, National Extension Service Schemes and Local Development Works by the end of 1961. Sir, in my opinion, here is the nucleus for real self-government and real swaraj of the people which alone will fulfil

12-30
p.m

2nd August 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

the just aspirations of the people. They aspire for very elementary things. They want roads. They want hospitals. They want schools. They want electricity. Their aspirations do not go beyond that. It is really heartening to us to find that all these things are assured to them. The only thing is that they have to bear a certain portion of the expenditure needed for them. It is also stated in the Address—we, the Members of this House, also know something about it—that there is plenty of response from the people in the matter of complying with the directives given by the Government for the successful implementation of the National Extension Service Schemes and Local Development Works. In that way our villages are really progressing and we only hope that by the end of the Second Five-Year Plan period, that is, by 1961, there will be contented villages where there will not be any grievances about the elementary needs of our people.

“ Now, I want to say one thing about the maintenance of public health and the great steps taken by our State to supply water to rural parts. Also earnest attempts have been made to put into practice the water-supply schemes in the various municipalities and towns. The supply of water is a very essential thing and an elementary proposition. Not only water should be supplied but it should be supplied in adequate quantities and it should be good water. Bad water will be harmful to the people. In this connexion, I would like to make a reference to my own native place, Villupuram, where we have been suffering for a long time for want of protected water-supply even though there is a definite source of water-supply to us, viz., Pennar. We can bring very good water from this river to ensure water-supply for this expanding municipal town and second-grade municipality. So, I request the Government to include this town in the water-supply schemes for municipalities formulated in the Second Five-Year Plan and thus ensure to us water-supply from the Pennar as early as possible.

“ Then I come to the recommendations of the Committee on Rural Credit Survey which are under the consideration of the Government. In this connexion, I refer to paragraph 13 of the Governor's Address where it is stated that very early steps are being taken to provide cheap agricultural credit for our starving agriculturists who are in need of money to carry on their day-to-day agricultural operations and to rescue them from the clutches of money-lenders and pawn-brokers. It is only these men who are responsible for the decline and deterioration in the living conditions of the people for ages past.

“ Sir, there is also mention made about elementary education. It is stated that by the end of the Second Five-Year Plan period, every major village with a population of 500 can hope to have one school. In that connection a reference has also been made to the ‘ Bhoodan Movement ’ in aid of schools which has been inaugurated by our Hon. Chief Minister recently. Sir, it has given me particular delight to find that the Chairmanship of the

[Sri V. R. Nagarajan] [2nd August 1955]

Committee to advise the Government on the organization of the Bhoodan Movement has been entrusted to no less, a very worthy person, than the ex-Chief Minister of Madras, Sri O. P. Ramaswami Reddiar, who is ardently interested in matters of this kind. I am really glad that he is there on the Committee. I say this, not because he belongs to my district. He deserves that position and under his chairmanship, we hope to make definite headway in this matter.

"Sir, there is also mention made that an expert Committee is being constituted to take steps for the adoption of the regional language as the medium of instruction in colleges. I first thought that I should not speak about it but since a reference to it has been made in the Governor's Address, I want to say something about it. That is the only matter in the Governor's Address where I differ.

"Then I come to the disabilities of Harijans and Backward Classes. Harijans and Backward Classes are having fairly a good treatment at the hands of the Government. Whatever be the opinions of hon. Members who may belong to particular parties, my own humble opinion is that definite strides have been made in the direction of ameliorating the conditions of Harijans and Backward communities. The only thing that I would urge upon this benign Government is to see that they spare us more money for this purpose. It is a vast problem which cannot be solved in a few years. It is a pet subject not only for me but also for ever so many elected Members of this House. We want to be treated very fairly, and justly.

12-40

"Before I close, I wish to make a reference to a few of the legislative measures which will be brought before this House for consideration. With regard to the measure to levy a surcharge of 2 annas in the rupee on land revenue, there may be some difference of opinion as to the need for passing such a measure. But still, Sir, we have to take into consideration the present financial position of the State. Even the Members belonging to the Opposition will concede that the financial position of the State is not all right. Regarding the measure to consolidate the laws relating to money-lending in the State, . . ."

MR. SPEAKER :—"I wish to point out to the hon. Member that regarding these Bills time will be allotted for detailed discussion."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—"I wish to make only a statement in brief with regard to this Bill. Money-lending in this State has got to be controlled and we are very much satisfied that a measure to consolidate the laws relating to money-lending in this State is going to be introduced by the Government, for the purpose of regulating money-lending. Then, Sir, amendments to the Madras District Municipalities Act, 1920, to provide for a regular Government cadre for Municipal Commissioners are also proposed to be

2nd August 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

introduced by my hon. Friend Sri S. S. Ramasamy Padayachi. I hope he would have inserted a provision in the amendments for reduction in the number of categories of Commissioners such as the existing system of First-grade Commissioners, Second-grade Commissioners and so on. I have talked with a few Commissioners on this subject and the feeling among them is that there should be only three grades. They also want to be made Gazetted Officers. At present most of the Commissioners are non-Gazetted Officers and they are not able to command any prestige or respect. In designating them as Gazetted Officers, the Government may not lose much financially. That is my request, Sir, to the Hon. the Minister in charge of Local Self-Government.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

“ A resolution under Article 252 of the Constitution empowering Parliament to legislate imposing restrictions on the use of cross word puzzles is also proposed to be moved in this House. I have been spending a few rupees every month on cross word puzzles. I find, sometimes, companies organizing these cross-word puzzle competitions flourish and suddenly fail. My only request to the Central Government is that they should so legislate to see that some incentive for intellectual abilities is given to people to while away their spare time without actually engaging in gambling. I am thankful to you, Sir, for giving me this opportunity to speak to all hon. Members who have been kind enough to pay their attention to my speech.”

* SRI A. APPU :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I second the Motion of Thanks for the Governor's Address moved by my hon. Friend Sri V. R. Nagarajan. In the Governor's Address information has been given on various important matters connected with the administration. He has also given information about the measures proposed to be introduced in this session. There are many other problems facing the Government which have to be solved in the interests of good administration at the earliest opportunity. I may be permitted to take this opportunity to mention a few of them in the course of the short time allowed to me.

“ It is gratifying to find that the Government propose to introduce land reforms in the current session of the Assembly itself. I find from the Governor's Address that the reforms will be introduced in certain stages. The first stage is prevention of eviction of cultivating tenants. The second stage is fixation of fair rents for tenants in all the districts. In this connexion, Sir, I have to submit about the peculiar conditions obtaining in our district of Malabar. As the Hon. Ministers are aware, we have a Tenancy Act which gives protection to a certain extent to the tenants of our district. The Governor in his Address says that a measure to fix fair rents for tenants will be introduced which will be operative in all the districts. When this measure is introduced, another measure to amend the provisions of the present Malabar Tenancy Act also must be introduced if it is considered that tenants in

[Sri A. Appu]

[2nd August 1955]

Malabar district require more protection than what they are obtaining now under the present Tenancy Act. The third stage of reforms contemplated is the fixing of a ceiling on the possession of land. So far as our district is concerned, this measure is absolutely necessary. There are hundreds of big land-owners owning thousands of acres of land and who do not give possession to their tenants. We are looking forward with great interest to the reforms which the Government are proposing to introduce in this direction. I find from the Governor's Address that there are certain constitutional difficulties for introducing this reform. But the agrarian problem in the State cannot be solved unless a ceiling is fixed on the possession of land. I submit, Sir, that if there are constitutional difficulties they can be removed by amending the Constitution. It is up to this Government to move the Central Government to amend the Constitution if necessary.

"The next question I wish to deal with is about major irrigation works. So far as my district is concerned all the major irrigation works are confined to one taluk, namely, Palghat taluk. There are either other major taluks in the district. Several members coming from Malabar have made representations to the Government that Kanhirapuzha Project in Walluvanad taluk should be taken up by the Government as it is a very good scheme. The Government have already investigated the scheme. We expected that the Government will take up the scheme in the current year itself under the First Five-Year Plan and carry it forward to the Second Five-Year Plan. We are very much disappointed to find that this scheme has not been taken up. I would request the Government to take up this scheme at least under the Second Five-Year Plan giving high priority to the scheme.

12.50
P.M.

"As regards minor irrigation works, our district has not got irrigation tanks. There is scope for starting several minor irrigation schemes, but so far I do not find that any steps have been taken for starting such schemes. I submit that the Government should make a careful investigation with regard to the starting of minor irrigation schemes in our district.

"It is said in the Governor's Address that encouraging progress has been made in regard to rural electrification. I submit that this statement is not at all applicable to Malabar. No steps have been taken for extension of rural electrification in our district. Even suburban areas have not been electrified. We have submitted several memoranda to the Government requesting extension of electricity to several important towns like Elathur, Chevavur, Kunnamangalam, Alathur, Ottapalem, etc. But no steps have been taken. I submit that early steps should be taken for extension of electricity to the rural areas of our district.

"Unemployment among the labour and middle classes in our district is very acute. There is great scope for starting major industries there, but so far we do not know whether the Government propose to start any major industries. Raw materials are

2nd August 1955]

[Sri A. Appu]

available in plenty in our district for starting at least two or three paper mills. There is scope for starting coir industry, boat-building, cashewnut industry, manufacture of caustic soda, ceramic industry, etc., in our district. I submit that the Government should make a careful enquiry with regard to the possibility of starting industries in large numbers in our district so that unemployment may be reduced at least to a certain extent. For starting cottage industries also, there is great scope in our district. Unemployment among labour and middle classes can be solved to a very great extent if a large number of cottage industries are started. I submit that the Government should give subsidies and interest-free loans for starting cottage industries in our district.

“ In regard to Community Project Works, National Extension Service Schemes and Local Development Works, encouraging progress has not been made in our district. This is mainly due to our own fault. Ours is a poor district and the people are not able to make the stipulated contribution in all cases. As a result of this, about Rs. 8 lakhs have lapsed in our district. Even for big schemes, we are asked to contribute fifty per cent of the total cost. The Government should look at our condition with sympathy and take up big schemes without insisting on the payment of any contribution from the beneficiaries.

“ Medical aid is not at all satisfactory in our district. We have not got sufficient number of hospitals and dispensaries. In the dispensaries run by the Malabar Board, there is no sufficient medicine. Some dispensaries remain closed for want of doctors. Doctors do not take up appointments under district boards, because they are paid a very low salary. A Medical Graduate starts on Rs. 250 or so under Government, whereas he starts with Rs. 100 only under district boards. I submit that the scale of pay of doctors working under local bodies should be raised to the level of the scale of pay of doctors in Government service. Steps should be taken to see that sufficient quantity of medicine is supplied to all the hospitals and dispensaries in our district. When the Hon. Chief Minister visited our district, I represented to him the conditions obtaining in the Women and Children Hospital in the headquarter town of Kozhikode. This hospital is always overcrowded. A large number of women go there for confinement and they are asked to quit within one or two days after confinement. It is a pitiable sight to see some women lying on the cot, some underneath the cot and some on the veranda. I submit that steps should be taken to extend this hospital at the earliest opportunity. The Chief Minister promised to visit this hospital to obtain first-hand information about it. But unfortunately he could not visit the hospital owing to other engagements.

“ Under the scheme of starting schools in school-less villages with a population of five hundred or more, several single-teacher schools have been opened by the Malabar District Board. I submit that these schools are not at all working satisfactorily. Single-teacher schools will not work satisfactorily. So I submit that early steps should be taken to appoint at least one additional teacher in

[Sri A. Appu]

[2nd August 1955]

each of these schools. In this connection I wish to bring to the notice of the Government that there are several hilly villages in which the Malabar District Board has not opened any school at all and there are no other schools also there. There are a large number of settlers at the foot of the hills and on the hill. Several representations urging the opening of schools have been made by these settlers. But the District Board has not opened even a single school. Several private agencies approached the Government, the Director of Public Instruction and the District Educational Officers for permission for opening schools in these areas. But permission was refused on the ground that the District Board alone should open schools in these areas and that the Central Government are giving a grant. I submit that this should be looked into immediately. If the District Board is not prepared to open schools in such areas, private agencies should be given permission to open schools.

“ Our district was visited by the Chief Minister, the Minister for Finance and the Minister for Industries and Labour during the last two or three months. They have taken pains to understand the conditions of our district. I am glad that they are taking a sympathetic view of the needs of our district. The Finance Minister told us that the Government would allot a large amount for improving the condition of Malabar and that he would visit several villages in the district after the Chief Minister's visit and announce the schemes which he proposed to sanction. I hope he will fulfil his promise at the earliest opportunity. The Chief Minister toured the district for about ten days, he visited all the taluks and also several interior villages. We are thankful to him for making such a long tour and studying the conditions prevailing in our district. I request particularly the Hon. Finance Minister to take a sympathetic view and sanction some of the works at the earliest opportunity so that we may be relieved of our anxiety. I have nothing more to say. Thank you, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That an humble Address be presented to the Governor that the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 1st August 1955.’

“ I fix a time-limit of fifteen minutes for each speaker.”

1 p.m.

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, at the outset, I think the House will join with me in the Governor's tribute to our beloved Prime Minister for the great effort that he has been making for the establishment of world peace. It will be true to say that no other man in this generation has done such great service for the establishment of peace. The success of his efforts for establishment of peace in the West, I could say, was due to the success he achieved in the East. Without peace in the East, it is not possible to establish peace in the West. If the Four Power summit talks have been a success, it is mainly due to the atmosphere created by Shri Nehru earlier in the 4-week tour

2nd August 1955] [Raja Muthiah Chettiyar of Chettinad]

that he made in Western Europe. It is a matter of great pride to every Indian to feel that the Prime Minister of India is one who has greatly helped in the achievement of peace in the world. It is our prayer that he should be spared for many, many years to come to lead this country and, might I say, lead public opinion in the world.

“ Mr. Speaker is not here. Therefore, it will be easier for us to praise him and you can convey to him our best wishes in his new sphere of life. Though we may miss his presence here and his genial temperament, we wish him all success and we hope that this will be a prelude to many more years of service by him to this country. Our Speaker has always been impartial. He has held the scales even in the conduct of affairs of this House. I am sure he will always be considered as a model Speaker. I request you, Sir, to convey our best wishes to the Speaker. Though there will be another occasion to speak about the Speaker, just because the Governor has referred to his work, I thought it might be well to mention a few words about him now.

“ I am glad indeed to note that the Government are trying to tackle the tenancy question. If they had tackled the question a day earlier, probably even the isolated trouble in certain parts of the State between the tenants and land-owners might have been avoided. I hope that if the tenancy legislation is passed, there will not be any occasion for strained relations between the tenant and the landlord. Even the question of ceiling and other questions, I hope, will all be settled amicably. The question of fair rent too may be tackled satisfactorily. I am one who has been accustomed to the tenancy legislation and fair rent legislation since twenty years ago in Burma. There it was to my credit to agree to a legislation the scope of which was much wider than that of the legislation which the Madras Government are contemplating now. Therefore, it is easy for me to reconcile myself to this Bill. I should say that this Bill will do ultimate good even to landowners. After all, the landowner wants the land to be cultivated. He does not want continuous quarrels with the tenant. The tenant has got to cultivate the land. The tenant also has a sense of responsibility. If the tenant wants help from the landowner, it will be really on cordial terms. Now he gets very good terms as a permanent tenant and if he wants any help from the landowner such as advance money for carrying on agricultural operations, there will be new terms. There will be necessity for each of them to go to the other. Therefore, let me hope that the Bill will ensure peace in the agricultural areas.

“ With regard to the Second Five-year Plan, we were led to believe that the Hon. the Finance Minister would come out with a draft plan for consideration now before the meeting of the Development Council on the 13th instant. I should like the Hon. the Finance Minister to correct me if I am wrong in my assumption. We have been under the impression that the meeting to be held on the 12th and 13th instant in Delhi will finalize the Plan.”

[2nd August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That presumption is not correct. They will give us the indication of the size of the Plan and what line should be adopted. After that, we will have to finalize the Plan here and we have to submit a finalized Plan before the 5th or 6th September. Therefore, there is time enough for us to discuss about it. In any event, I am circulating the draft proposals of the Government of Madras for the Second Five-year Plan immediately.”

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—“ I am indeed very glad to have this clarification. The House should be grateful to the Hon. the Finance Minister for placing the draft White Paper even to-day, though the date was not mentioned yesterday in the Governor's Address, for it will help us to speak about it.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There will be another White Paper placed before this House after discussion with the Planning Commission. What I am placing before the House now are draft proposals which we have forwarded to the Planning Commission.”

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—“ This makes us much more happily. Let us await both the reports. Let us only hope that the views expressed by the Members on the floor of the House on both the occasions will be taken into consideration by the Madras Government and that they will try to persuade the Planning Commission to accept as large a Plan as possible. So far as the States are concerned, the attempt is to get the best out of the Planning Commission. I have no doubt that by the way in which the Hon. the Finance Minister will approach the problem in Delhi, he will succeed. Let us give him our full support. Let us wish him success in getting as big a Plan as possible. That is my only feeling. My impression is that the First Five-year Plan is not as big as it ought to be. When the Finance Minister introduced his Budget some time ago, I mentioned that the allotment of Rs. 25 crores for irrigation was very small and that it should be raised to Rs. 125 crores. Though it is said that we have now achieved self-sufficiency in food, I think that there are still many irrigation schemes to be undertaken. Though there are not many big schemes as in Andhra, there are one or two schemes here which should be tackled. I find a reference to the discussion with the Travancore-Cochin State about the diversion of waters for irrigation purposes. There are good rivers in the Western Ghats. I am happy to find that the Government are moving in the matter. Let me again remind them about the Coorg Scheme. With reference to that, the Hon. the Minister for Public Works gave a reply saying that there had been discussion with engineers and that it would be possible to get some facility. I find the Hon. Minister for Public Works saying that it will not be possible to take the waters right up to Tuticorin but only half way to Tirunelveli. It will be a great consolation to us who have been agitating for this for long. It is a long-range scheme. It may take about 15 years

2nd August 1955] [Raja Muthiah Chettiyar of Chettinad]

to complete. If the Coorg waters are let into the Cauvery, there may be two or three dams and a large area up to Tirunelveli may be irrigated. Then, the entire Tamil Nad will have irrigation facilities. What I want with reference to the Second Five-Year Plan is that the investigation of the Coorg Scheme should be carried out. For the investigation, I do not know what will be the estimate. It may be Rs. 50 lakhs or Rs. 100 lakhs. Perhaps, the maximum would be Rs. 100 lakhs. It may take about five years for the engineers to prepare the plan. In the Third Plan it may be included for execution. I do hope that the Government will include this in the draft proposals, if it has not already been included. I hope that the Hon. the Finance Minister will raise this question on the 12th or 13th in the meeting in Delhi.

" There is one other small irrigation scheme in the district of Ramanathapuram. The scheme covers the area midway between Madurai and Tiruchirappalli. It may irrigate one or two taluks of the Ramanathapuram district. It is the Kallar Scheme. It will cost Rs. 1.5 crores to Rs. 2 crores. I have been reminding the Government very often about this. I won't mention any Rs. 15 crore scheme. This scheme can be carried out expending about Rs. 1.5 crores. I want the Hon. Minister to include this in the Second Five-Year Plan.

" While I am glad to note the reference about Neyveli Project and the hope expressed by the Hon. the Finance Minister that many industries would spring round it, might I mention that the Second Five-Year Plan is going to be more specialized in the industrial side and ask why we should not go and ask for regionalization of industries? People talk about regionalization but they do not actually try to bring it about. Now, it is for the Madras Government to say that regionalization should be only in areas where more industries have not been established. They should be able to locate many more industries in the South in different places. Let them not try to locate more industries in crowded towns like Coimbatore and Madurai. Let them go twenty or thirty miles outside towns and locate the industries. I do hope that it will be possible for the Madras Government to impress upon the Government of India the need for this. It is high time that they were really serious about regionalization of industries. That is the only solution to the unemployment problem prevailing in many areas in this State. Particularly, we have not got many big irrigation schemes to push through.

" Sir, I should have expected most of the Hon. Ministers to be present here. This is a complaint that I have been making on a number of occasions. It may be said that a representative of the Government is here. That is not the point. Of course, the Finance Minister and the Revenue Minister are here. The Ministers for Public Works, Community Projects and Housing are not here. If they were also here, they could very well listen to the suggestions made by the hon. Members and benefit by them. Of course, it cannot be said that they will not benefit by the suggestions that we make here. They will certainly benefit by our suggestions.

1-10
p.m.

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [2nd August 1955]

That is why I say that they must be present here. (Sri M. Kalyanasundaram : 'As a matter of courtesy.') If they do not listen to our suggestions now, there is bound to be greater criticism at a later date. So, they must listen to our suggestions. Whether they carry out our suggestions to the extent that we expect of them is another matter. We hope and trust that it will be possible for them to be present in the House whenever there is a general discussion. Nothing will happen all of a sudden by the Ministers' remaining in the House for a few hours in the day when the discussion of the Governor's Address takes place. They can see the files at night or to-morrow morning. They can very well remain in the House for three or four hours. Hon. Members are very keen that the Ministers must be present in the House when they give their suggestions. As a matter of fact, I have been asked by many of the Members to speak on this matter. So, I am speaking not only on my own behalf but also on behalf of many hon. Members. It will be very good and it will be proper courtesy if the Hon. Ministers were present in the House. It is a different matter altogether whether those suggestions of theirs are carried out or not. Anyway, it is a matter of satisfaction to the Members that they were able to tell their suggestions to the concerned Ministers. I hope the Hon. Ministers will be present in the House in the following days to hear the views expressed by the hon. Members."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"The other Ministers have not left the House for dealing with files. They have gone out for attending to important business. For instance, the Finance Minister has just now gone out to discuss about Panning itself."

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—"I may tell the Hon. the Minister for Revenue that I was not referring to him or to the Minister for Finance. I was referring to the Raja of Ramanathapuram, Sri M. Bhaktavatsalam and Sri B. Parameswaran who I think is in charge of Housing also. For instance, I wanted to tell something about the City Improvement Trust and other matters. I only want to strengthen the Ministers' hands. I am not speaking on my own behalf. I am speaking for many others who wish to take part in the discussion. I only request the Hon. the Minister for Revenue to tell his Colleagues to be present in the House at least hereafter so that they may listen to the suggestions to be made by the hon. Members of the House."

"Regarding Community Projects, I have a charge to make with the Government on their choice of the various areas. They have chosen 'out of choice'. (Sri M. Kalyanasundaram : 'Out of place.') You may use your own language. I would prefer my own language. As for the choice of the National Extension Service areas, I must tell the House that areas which ought to be chosen have not been chosen and areas which ought not to be chosen have been chosen. I think the list of those areas is only provisional. The Government must carefully look into the matter and revise it in such a way that really needy areas are chosen under these Schemes."

2nd August 1955] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

“ With regard to housing, the City Improvement Trust has been doing a lot for the housing of Harijans. The Government must come forward to give lot of money for the City Improvement Trust which could be expected to do a lot of good work in the matter of housing. (The Hon. Sri B. Parameswaran was seen just entering the Chamber and taking his seat.) I am glad the Hon. Sri Parameswaran is now present. I do hope that more money will be made available to the City Improvement Trust at least in future. After I have taken some interest in it, I have asked the Trust not to engage itself in constructing bungalows for big people as they can look after themselves. It is only the poor people who need some assistance and help in the matter of housing. The Government of Madras and the Government of India must come forward to assist the Trust by giving interest-free loans and making suitable grants to the Trust so that it can do some real and useful work in the State.

“ Sir, we are now sitting on the banks of the Cooum which smells very badly. Even at the time of Sir Thyagaraya Chetty when he was President of the Corporation, there was a ‘ One-crore scheme ’ to flush sea water into the Cooum and keep it at a particular level and also to acquire land on either side of the Cooum and use it for the benefit of the middle-classes. It runs through the entire middle-class area. I am not suggesting fashionable things. I only want that it should be to the benefits of the middle-class people and also useful to them. I do hope that the Government will think of this matter and include this item of work also in the Second Five Year Plan and provide a sum of one or two crores of rupees for keeping the Cooum at a particular level.

“ I find from the Governor's Address that a Bill for extending the life of the Madras Building (Lease and Rent Control) Act of 1949 is going to be brought forward in this session. I think this Bill is absolutely unnecessary. Because of the existence of that Act, many people are not willing to build houses. My own view is that there is no necessity for that Act. If, however, the Government should think that there is necessity for the Act, they can make it applicable to those who pay or receive rents below Rs. 100. It is not necessary in the case of those who pay or receive rents over Rs. 100. I hope this aspect of the matter will be borne in mind when the Government consider the introduction of the Bill.

“ Regarding the Second Five-Year Plan, there is no mention about the establishment of Higher Technological Institutes and the development of higher technical and technological education in this State. I do hope that the Madras Government will press upon the Planning Commission the need for making suitable grants under this head, during the Second Five-Year Plan period.

“ I should like to take this opportunity for congratulating the Cabinet on its having a stable Government for this State in the last 12 months or so. The credit that the Madras Government enjoyed with the public was proved by the great success of the

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [2nd August 1955]

last loan which they floated. I am sure that the loan that this Government propose to float this time will also be a success which will redound to the credit and stability of the Ministry. All of us are willing to co-operate with the Government in this regard and I do hope that it will reflect the credit that this Government have with the public. Let us wish the Government all success.

1-16 * SRI C. KANDASAMY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பிரசங்கத்தின் மீது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு முன்பாக, இம்மாதிரியான விஷயத்தில் அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து கவர்னர் பிரசங்கத்திற்கு வந்தனம் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தைப் பிரேரித்து, அதனை ஆமோதித்துப் பேசிய பிறகு உடனே பார்லிமெண்டரி ஜனநாயக முறைப்படி எதிர்க்கட்சியின் தரப்புக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்திருக்க வேண்டுமென்று உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கவர்னர் பிரசங்கத்தை எடுத்துப் பேச விரும்புகிறேன். முதன் முதலாக கவர்னர் பிரசங்கத்திலுள்ள ஒரு புது அம்சம் என்னவென்றால் சர்வ தேச விவகாரங்களில் இந்தியா செய்து வரும் சமாதானப் பணியைக் குறித்து பெருமையோடு குறிப்பிட்டிருப்பதுதான் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பெல்லாம் சர்வ தேச விவகாரங்களில் இந்தியாவின் பங்குபற்றி இங்கே அனேகமாக குறிப்பிடுவது இல்லை. அப்படியே ஏதாவது ஒரு விஷயம் இங்கு பேச்சுக்கு வருவதாய் இருந்தாலும் அது மத்திய சர்க்காரின் விஷயமென்று சொல்லி நிராகரிக்கப்பட்டுவிடும். சமாதானத்திற்கும், அமைதிக்கும் பலதரப்பட்ட அரசியல் லட்சியங்களைக் கொண்ட நாடுகள் ஒன்று சேர்ந்து பாடுபட்ட முடியும், அவரவர்கள் பிறநாட்டின் அரசியல் நிர்வாகத்தில் தலையிடாமல் தங்கள் தங்கள் நாட்டிலே ஆட்சி செய்து வருவார்களானால் அமைதியும், சமாதானமும் இவ்வுலகில் என்றும் நிலவும் என்ற தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கொள்கையை இந்தியப் பிரதம மந்திரி ரஷ்யப் பிரயாணத்தின்போது போகிற இடங்களிலெல்லாம் வெயிளிட்டிருக்கிறார். அதனை உலக மக்கள் எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள் என்று பெருமையோடு குறிப்பிடுப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் அண்டை அயல் நாடுகள் வெவ்வேறு அரசியல் தத்துவங்களை, அரசியல் அமைப்பை வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் நாம் நம் கொள்கைகளை கடைப்பிடித்துக் கொண்டு அத்தேசங்களோடு சமாதானமாக வாழ முடியும் என்ற அடிப்படைக் கொள்கையைப் பரப்ப ஒரு கிளர்ச்சி நீண்ட நெடுங்காலமாக கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினால் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதை மிகப் பணிவோடு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அதாவது இன்று இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் பலதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் உலகத்தில் இருக்கின்றன. ஒரு தேசம் அதனதன் சுய முயற்சி உழைப்பு இவற்றுக்கு ஏற்றபடி தொழில் வளர்ச்சி, அரசியல் வளர்ச்சி ஆகியவற்றை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறது. ஒரு தேச வளர்ச்சி இன்னொரு தேசத்தினுடைய வளர்ச்சிக்கு குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடியதாக இருக்கக் கூடாது, என்று எங்கள் தரப்பிலிருந்து எடுத்துக் கூறப்பட்ட போதெல்லாம் பல முறைகள் அப்பக்கத்திலிருந்து எள்ளி நகையாடப்பட்டிருக்கிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன், இந்தப் பஞ்சாலை அடிப்படையில் சமாதான இயக்கம் வெகு காலமாக எங்கள் கட்சியினரால் வெகுவேகமாக பரப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அப்பொழுதெல்லாம் அந்தக் கொள்கையை எதிர்க்கட்சியிலிருந்து நாங்கள் பேசுகின்ற காலத்தில் நையாண்டி செய்யும் மனோபாவம்தான் அந்தப் பக்கத்தில் காணப்பட்டது. அந்த மனோபாவம் மாறும்படியாக ஸ்ரீ நேருஜியின் வெளிநாட்டு விஜயம் செய்திருப்பதும், அதன் காரணமாக எங்களை நையாண்டி செய்த தரப்பிலிருந்தே இன்று எங்கள் கொள்கை ஒப்புக்கொள்ளப்படுவதோடு வெளியிடப்படுவதையும் கேட்டு நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம்,

2nd August 1955] [Sri C. Kandasamy]

அதனை வரவேற்கிறோம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். உலகில் சமாதானத்தை நிலை நிறுத்த இந்த உன்னதக் கொள்கை மென்மேலும் பரவவேண்டும் ஸ்திரமாகவேண்டும் என்று நாங்கள் எதிர்ப் பார்க்கிறோம்.

“அடுத்தபடியாக ஆந்திராவுக்கும், சென்னை ராஜ்யத்திற்கும் இருக்கும் எல்லைப் பிரச்சினையைப்பற்றி கவர்னர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த எல்லைத் தகராறு சம்பந்தமாக எல்லைப் பிரதேசங்களில் வசிக்கக்கூடிய இரண்டு ராஜ்ய மக்களும்—எதை விரும்புகிறார்களோ அதனை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் ஆட்பெயரே இருக்க முடியாது. அதோடு அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களை இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கும் மக்கள் கட்டிக் கொள்ளவேண்டுமென்றோ, அதேமாதிரியாக அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் இந்தப் பக்கத்திலுள்ள பிரதேசங்களைக் கட்டிக் கொள்ளவேண்டுமென்றோ விரும்பவில்லை என்பதும் யாரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். இருப்பினும் கூட சட்டப்படியான நடவடிக்கை, சமூகமாக, ஜனநாயக கோட்பாடுகளுக்கு உட்பட்டப் பரஸ்பரம் இரு ராஜ்யங்களுக்கும் பொதுவான நலனை விளைவிக்கக்கூடியதாய் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் எடுக்கப்படுவது நல்லது என நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். எங்களைப் பொறுத்த வரையில் தொடர்ச்சியான பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய ஜனத்தொகையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, அந்தப் பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களின் இஷ்டத்தை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இரு சர்க்காரர்களும் கூடிப் பேசி ஒரு சமரசமான முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். இதுவிஷயத்தில் காலதாமதம் ஏற்படுவதன் காரணமாக பலவிதமான புகார்கள் இரு பக்கங்களிலிருந்தும் கிளம்புகின்றன. அந்த ஆதாரமற்ற புகார்களை வைத்துக்கொண்டு சூழப்பமான நிலைமை சிருஷ்டிக்கப்படுவதும், பலவித சம்பவங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதும் கண்கூட. ஆகவே உடனடியாக அந்த எல்லைப் பிரதேசங்களில் இருக்கின்ற ஜனத்தொகையை வைத்துக் கொண்டு, அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் நன்கு தெரிந்துகொண்டு இந்த எல்லைப் பிரிவினைக்கு முடிவு கட்ட வேண்டும். சென்னை ராஜ்ய நிதி மந்திரி அவர்களும், ஆந்திர ராஜ்ய முதல் மந்திரி அவர்களும் இதுபற்றி சமீபத்தில் கூடிப் பேசியதாக அறிந்தோம். இந்தப் பேச்சுவார்த்தை தொடர்ந்து நடைபெற்று சீக்கிரத்திலேயே எல்லைப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இன்றைய தினம் விவசாயப் பொருள்களின் விலை வீழ்ச்சியைப்பற்றி கவர்னர் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது சரியல்ல என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். விவசாயப் பொருள்களின் விலை சில நாட்களாக கொஞ்சம் ஏறியிருக்கிறது என்பது வாஸ்தவம்தான். இது தாற்காலிக ஏற்றம்தான். குறிப்பாக ஒவ்வொரு வருஷமும் அறுவடை காலத்தில் இருக்கும் விலையைவிட கொஞ்சம் அதிகமாக இந்த ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் விற்பது சகஜம். இந்த மாதங்களில் கொஞ்சம் விலை ஏறுவதினால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான லாபமும் கிடையாது. அறுவடை சமயத்தில் என்ன விலைக்கு விற்கிறதோ அந்த விலைக்குத்தான் பெரும்பாலான விவசாயிகளும் தங்களுடைய வீளை பொருள்களை விற்பதுவொன்றும். அந்தக் காலத்தில் குறைந்த விலைக்கு வீளைபொருள்களை ஏராளமாக வாங்கி சேமித்து வைத்துக் கொள்ளும் வியாபாரிகளுக்குத்தான் இந்த மாதங்களில் கொஞ்சம் விலை ஏற்றமாக விற்கும்போது லாபம் ஏற்படும். ஆகவே இந்த மாதங்களில் வீளை பொருள்களின் விலை சற்று அதிகப்பட்டிருப்பதை வைத்துக்கொண்டு விலை வாசி வீழ்ச்சி சரியாகிவிட்டது என்று சொல்வது பொருத்தமே ஆகாது என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயம். அறுவடை காலங்களில் வீளை பொருள்களின் விலை ஒரேயடியாக இறங்காமல், அவற்றுக்கு ஒரு ஸ்திரமான விலை ஏற்படும்படியாக சர்க்கார் செய்யாதவரை விலைவாசி வீழ்ச்சிப் பிரச்சினையை சமாளித்துவிட்டதாகச் சொல்லி பெருமைப்படுவதில் எவ்வித பிரயோஜனமும் இல்லையென்றே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[Sri C. Kandasamy]

[2nd August 1955]

1-25
p.m.

“அதை விட்டுவிட்டு தற்காலீகமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை வைத்துக்கொண்டு இந்த விலைவாசிகள் இரங்குமுகமாவது தடுக்கப்பட்டு விட்டதென்று கருதினால் அது பெரிய ஆபத்தில் கொண்டுவரப் பிறிடு மெனக் கூறவிரும்புகிறேன்.

“அதற்கடுத்தப்படியாக விவசாய சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இந்தச் சட்டசபையிலேயே, விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதைத் தடுப்பதற்கான ஒரு சட்டத்தையாவது, இந்த சர்க்கார் கொண்டுவரப்போகிறார்கள் என்று சொல்வதைப் பார்த்தும்கூட உள்படியே இந்த சர்க்காரைப் பாராட்டத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. முதல் ஐந்து வருஷத்திட்டம் பூரண பலன் கொடுப்பதற்கும், இரண்டாவது ஐந்து வருஷத்திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கும் இந்தவிதமான சட்டங்கள் எவ்வளவு அத்தியாவசியம் என்பதை நான் எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் நிலப்பிரபுக்கள் பல அட்டோரியங்கள் செய்கிறார்கள். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயச் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக விவசாயிகளுக்குப் பல அநீதிகளை இந்த நிலப்பிரபுக்கள் இழைக்கிறார்கள். இந்த நிலப்பிரபுக்கள் சட்டத்தையே ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். இதனால் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏழை விவசாயிகள் துன்பப்படுகிறார்கள். எத்தனை எத்தனையோ ஏழை விவசாய குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அநீதிகளையும், அக்கிரமமான செய்கைகளை எடுத்துக்கூறி, இவ்வநியாயங்களைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் சட்டமியற்ற வேண்டுமென்று நீண்டகாலமாகவே நாங்கள் கூறிவந்தபோதெல்லாம், இது கிளர்ச்சிக்காரர்களுடைய கூற்று என்றும், பொருளாதாரத் தத்துவத்தை மேலெழுந்தவாரியாகப் புரிந்துகொண்டு வெறும் கிளர்ச்சிகள் செய்பவர்களுடைய கூற்று என்றும் தான் பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்றைக்கு அந்தமாதிரியான ஒரு சட்டம் அவசியம் என்பதை சர்க்காரே உணர்ந்து அச்சட்டத்தை ஒரு பகுதியாவது கொண்டு வரப்போவதை நாங்கள் வாங்குகிறோம். இருந்தாலும் சமீபத்தில் நமது ராஜ்ய முதலமைச்சர் விவசாய அல்லது நிலச் சீர்திருத்தம் அவசியம் என்று சொல்லியிருக்கிறார் என்றால், அவருக்கு திடீரென்று ஏதோ ஞானமேயாம் தோன்றிவிட்டதென்று சொல்வதற்கில்லை. ஏனெனில் நெடுங்காலமாகவே நாங்கள் இச்சீர்திருத்தத்தின் அவசியத்தைப்பற்றிக் கூறிவந்திருக்கிறோம். ஜனங்களும் கிளர்ச்சி செய்துவருகின்றனர்.

“ஏழை விவசாயஜனங்களின் பொறுமையை மிகவும் சோதிக்கும் படியான அளவுக்கு நிலப்பிரபுக்கள் அந்திகள் இழைத்து வரவே, சீக்கிரமாகவே தங்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அரசாங்கம் இயற்ற வேண்டுமென்று அவ்விவசாயிகள் கேட்கிறார்கள். சும்மா இருந்தால் சர்க்கார் ஒரு சீர்திருத்தமும் செய்யாது என்பதை ஜனங்கள் இப்போது புரிந்துகொண்டுவிட்டார்கள். இப்போதாவது இம்மாதிரி கஷ்டப்படுகிற ஜனங்களின் சௌகரியத்திற்காக சட்டங்கள் கொண்டுவருவதற்கான கிளர்ச்சி அவசியம்தான் என்று சர்க்கார் உணர்ந்திருப்பதை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம்.

“சமீபத்தில் குளித்தலை, முசிரி தாலுகாக்களில், நில வெளியேற்றத்தை எதிர்த்து பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அச்சமயத்திலே அங்கிருக்கக்கூடிய கலெக்டர் அவர்களே நிலப்பிரபுக்களின் பிடிவாதத்தையும், அடாத செய்கைகளையும் கண்டித்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்தார். கலெக்டருடைய இந்தச் செய்கை மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

“கோடிக்கணக்கான விவசாயிகள் இம்மாதிரியாக கஷ்டப்படுவதைத் தடுப்பதற்கு அவர்களுடைய வருமானத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும். அதற்காக கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வேலை கிடைக்கும் படியான நிலைமையை உண்டுபண்ணவேண்டும். இத்தகைய அம்சங்கள் அடுத்த ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் அமையவேண்டியது மிகவும் அத்தியாவசியம் ஆகும்.

2nd August 1955] [Sri C. Kandasamy]

“இப்போது சர்க்கார் இயற்றப்போகிற சட்டத்தை இன்னும் கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் இயற்றியிருந்தால் ராஜ்யத்தின் பொருளாதார நிலை ஓரளவு முன்னேறியிருந்திருக்கும் என்பதையும் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

“சட்டம் சபையில் விவாதத்திற்கு வந்தபிறகு ஷரத்துவாரியாகப் பேசுவதற்கு அவகாசம் இருக்குமாயினால் சட்டத்தின் தன்மைகளைப்பற்றி இப்போது நான் பேசவிரும்பவில்லை. இருந்தாலும் சட்டம் இப்போது தயாராகவில்லை. சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒட்டை உடைசல்களை வைத்துக் கொண்டு ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுவதை தடுக்கக்கூடிய முறையில் திட்டவாட்டமானதொரு மசோதாவை கனம் ரெவின்யூ மந்திரியவர்கள் கொண்டுவருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். தஞ்சாவூர் பண்ணையார் சட்டத்தில் பல நல்ல அம்சங்கள் இருந்த போதிலும் மூன்று வருஷ அனுபவத்தில் அதனால் யாதொரு பயனும் ஏற்படவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஏனென்றால் சட்டம் பலவிதமான மோசடிகளுக்கு உள்ளாயிருக்கிறது. ஒரு விவசாயிக்கு 5 ரூபாய் கூலி கிடைக்க வேண்டுமென்றால் அதைப்பெறுவதற்கு அவன் 50 ரூபாய்வரை செலவு செய்யவேண்டிய நிலைமை இன்றைக்கு தஞ்சாவூரில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அச்சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு எவ்வளவு பலமான ஸ்தாபனங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இதை நான் ஏன் கூறுகிறேன் என்று கேட்டால் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் முதல் கட்டத்தில் உள்ள அம்சங்கள் நிலத்திலிருந்து அநியாயமாக விவசாயிகளை வெளியேற்றும் செய்வதைத் தடுக்கும் வகையில் திட்ட வட்டமாக இருக்கவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட நியாயமான தேதியில் நிலத்தின் யார் யார் இருந்தார்களோ அவர்கள் அந்த நிலத்திலிருந்து எப்படியும் வெளியேற்றப்படக்கூடாதென்று உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடிய முறையில் மசோதா அமையவேண்டும். அடுத்தபடியாக, வாரம் (வாடகை) குத்தகை வரி முதலியன எவ்வளவு வசூல் பண்ணலாமென்று நிர்ணயிப்பதற்கு சட்டத்தில் ஒரு ஷரத்து இணைக்கப்பட்டிருந்தால் மிக நன்றாக இருக்கும். இம்மாதிரியான சட்டங்களை படிப்படியாக கொண்டுவருவதை விட பூரணமாகக் கொண்டுவருவது மிகச் சிறந்ததென்று அபிப்பிராயம் படுகிறேன். பூரணமாகக் கொண்டுவரப்படக்கூடிய சட்டத்திலுள்ள அம்சங்களை முன் கூட்டியே தெரிந்துகொண்டு அந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்புவதற்கு அல்லது அச்சட்டத்தை எமாற்றுவதற்கு சட்டம் வருவதற்கு முன்பே நிலப்பிரபுக்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். இப்பொழுது பல்லாயிரக்கணக்கில் பொய்யான நிலச் சாஸனங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இப்பேர்ப்பட்ட சமயத்தில் முதலில் **eviction-ban** பண்ணுவதற்கு ஒரு சட்டம், பிறகு வாடகையை நிர்ணயிப்பதற்கு இன்னொரு சட்டம் என்று தனித்தனியாக இரண்டு தடவையாக கொண்டு வந்தால் பாதகம் ஏற்படும். இருந்தாலும் கூட வெகு சீக்கிரத்தில் தொடர்ந்து அம்மசோதாக்களை சர்க்கார் கொண்டு வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

“**Ceiling** அதாவது நிலத்திற்கு வரையறை வகுப்பது இரண்டு விதமாக பாவிக்கப்படுகிறது. ஒன்று சொந்த சாகுபடிக்கு எவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பது; மற்றொன்று நில உடமைக்கே வரம்பு கட்டுவது; இரண்டிலும் மீதம் இருக்கக்கூடிய நிலத்தையெல்லாம் எவ்வாறு பிரித்துக் கொடுப்பது என்பது பிரச்சனை. இந்த அடிப்படையான விஷயங்களை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகள் பிழைப்பதற்கு வழி காட்டினால்தான் நமது கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடையுமென்றும் தேசமும் முன்னேறுமென்றும் திட்டக் கமிஷன் கூறுகிறது. சொந்தச் சாகுபடிக்கு நிலத்தை வைத்துக்கொள்ள வரையறை செய்து சட்டமியற்றுவதில் பல ஆகேற்பனைகளும் சட்ட சங்கடங்களும் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. பெப்சவில் இதைப்பற்றி ஒரு சட்டம் ஏற்கனவே வந்து இருக்கிறது. வங்காளத்தில் சட்டம் வரப்போகிறதென்று நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சொந்தமாக அனுமதிக்கப்பட்ட நிலம்போக பாக்கி நிலத்தை எவ்வாறு விநியோகம் செய்யவேண்டும், நிலச்சொந்தக்

[Sri C. Kandasamy] [2nd August 1955]

காரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமா, அப்படிக் கொடுக்க வேண்டுமானால் எவ்வளவு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும் என்பனவற்றை எல்லாம் யோசிக்கவேண்டும்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member may continue his speech after lunch. The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then rose for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Speaker, I wish to offer a personal explanation, Sir. This morning while answering supplementaries, the Hon. Minister for Education said that the Training School in Podatturpet was closed by the Andhra Government on account of the defects in the personal character of the Correspondent of that School. That kind of a wide statement, if proper explanation is not given, goes to disparage the character of the person concerned. It is not for defects in the personal character of that individual that the school was closed. The person under reference is a staunch Tamilian. He took part in the Tamilian movement and courted imprisonment during the agitation. In addition to that he contested in the General Elections on behalf of the Tamilians against the official Andhra Congress candidate. So the Andhra Government entertained ill-feelings against the person and the police authorities foisted a criminal case against him. The case was conducted in their court, Chittoor Munsif's Court, and the final judgment was passed in his favour absolving him of all the charges framed against him by the police authorities. So it is not a question of defects in the character of the person concerned. The judgment was passed in his favour. All the charges were found baseless. So this is a matter of political importance. They made a political case out of it and closed the institution on some pretext. Our Minister is not aware of the judgment that was passed in his favour. I sent all the concerned papers to the Minister. Evidently he did not look into the papers. So a person who is not here to defend himself, should not be described like this.”

MR. SPEAKER :—“ This is not a personal explanation at all. The hon. Member wants to reply to the Hon. Minister. Only, he is replying under the guise of personal explanation.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ The Hon. Minister gave me a news this morning, aside the table, that the Andhra Government has opened one section in Chittoor training school for us. I may tell him that they have not so far done it. They simply assure but do nothing.”

MR. SPEAKER :—“ Anyhow it is not a personal explanation. Merely the hon. Member has replied to the Minister under the guise of offering a personal explanation.”

2nd August 1955]

* SRI C. KANDASAMY :—“காலைமில் பேசும்போது நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி சட்டம் அத்தியாவசியமாக உடனடியாக கொண்டுவருவது இந்த தேசத்தின் தொழில்வளர்ச்சிக்கும், செல்வஅபிவிருத்திக்கும் மிகவும் தேவையானது என்ற முறையில் இந்த விஷயத்தில் தயக்கம் காட்டக்கூடாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தேன். இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கத்தின் பக்கத்திலிருந்தே கொண்டுவருவதிலும் கூட எவ்வளவு தயக்கம் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதனால் தான் மூன்று பகுதிகளாகக் கொண்டுவரவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறதென்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே, மிகத்தீவிரமாக வெகு சீக்கிரத்தில் தேசத்தின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமான மாறுதல்கள் எவை தேவை என்று அறிந்துகொண்டு, சட்டங்கள் கொண்டுவருவது நாட்டின் நிலைமையை வெகுவாக அபிவிருத்தி அடையச்செய்ய உதவுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

2-33
p.m.

“அடுத்தபடியாக இந்த வருஷம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் தென் பகுதியில், முக்கியமாக சென்னை ராஜ்யத்தில், கனத்தொழில்களின் அபிவிருத்திக்கான ஏற்பாடு செய்வது மிகமுக்கியம் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். திட்டத்தைப்பற்றி விரிவாக விவாதிக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்பொழுது அதைப்பற்றி பேசிக்கொள்ளலாமென்று சொன்னாலும்கூட சில விஷயங்களை இப்போது கூறவிரும்புகிறேன். தென்ஆற்காட்டில் இருக்கும் லிக்லீண்ட் கனியும் சேலத்தில் கிடக்கக்கூடிய இரும்புக் கனியும், தென்னாட்டில் தொழில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மிகஉபயோக முள்ளவை. சேலத்தில் இருக்கக்கூடிய இரும்புக் கனியைப் பயன்படுத்தக் கூடிய வகையில் தென்ஆற்காட்டில் போதிய அளவுக்கு பழுப்பு நிலக்கரியின் தன்மை இல்லையென்று சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. இதே மாதிரியான பழுப்பு நிலக்கரியையும், இரும்பையும் வைத்துக்கொண்டு பலனருக்குத் தொழிற்சாலைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்படுவதை பல முன்னேறிய தேசங்களில் பார்க்கிறோம். அகையால் இத்தகையறையில் சர்க்கார் கவனம்செலுத்தி சேலத்தில் இருக்கக்கூடிய இரும்புக்கனியை எப்படியும் பயன்படுத்த ஏற்பாடுசெய்யுமென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

“அடுத்தபடியாக, முதல் ஐந்துவருஷத் திட்டத்தின்கீழ் பல ‘ப்ராஜெக்டுகள்’ ஆரம்பித்து அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருந்த போதிலும் கூட, ஐந்துவருஷத் திட்டத்திலிருக்கக்கூடிய பலஅம்சங்களை பயன்படுத்தக்கூடிய பயனடையக்கூடிய அளவுக்கு சரியான நிலையில் இல்லாமல் ஜனங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் கீழேயே இருந்துவருகிறதென்பதை நாம் பார்க்கிறோம். Community Projects, National Extension Service, Local Development Works, ஆகியவை சம்பந்தமாக ஒவ்வொரு இடத்திலும் நமது அனுபவத்தை பார்க்கும்போது, ஜனங்கள் இப்போது அத்திட்டங்களைப் பூர்த்திசெய்ய உதவுவதற்கு அவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தை அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை என்பது தெரிகிறது. அதனால் பலவேலைகள் தடைப்படுகின்றன என்பதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். இன்னும் பல இடங்களில் ஜனங்கள் பணம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கும்போது அவர்கள் பலவந்தப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அதனால் கிராமங்களில் ஒரு சரியான நிலைமை ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக ஒரு நேர்மாறான நிலைமை ஏற்படுகிறது.

“பாலங்கள் கட்டப்படுகின்றன, ஆனால் ரோடுகள் போடப்படுவதில்லை; ஆஸ்பத்திரிகள் வைக்கப்படுகின்றன, ஆனால் அவற்றை தொடர்ந்து அடுத்த வருஷமும் நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கும் பராமரிப்பதற்கும் வேண்டிய பொருளாதாரத்துக்கு உதவாததும் இல்லாமலிருக்கிறது. போன வருஷம் போட்ட ஒரு ரோடு இந்த வருஷம் இடிபட்டுப்போய் பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இது போன்ற விஷயங்களில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக மிக முக்கியமாக உள்ள விஷயம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி செய்துகொடுப்பது. அது விஷயமாக இன்றைக்கு அரசாங்கம் விசாரணை செய்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. அதே

[Sri C. Kandasamy]

[2nd August 1955]

சமயத்தில் இருக்கும் கடன்களை திருப்பிக் கொடுப்பதில் எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத நிலையில் கோர்ட்டுகளில் ஆயிரக்கணக்கான பிராதுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். சில தினங்களுக்கு முன்பு, புதுக்கோட்டையில், 1½ லக்ஷ ரூபாய்க்கு பிராது தாக்கல் செய்வதற்கான ஸ்டாம்பு விற்பனையாகியிருக்கிறதென்று எதை நண்பர் ஒருவர் மூலம் அறிந்தேன். மேலும் இப்போது விலைவாசிகள் இருக்கக்கூடிய நிலையில் விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கிய கடன்களில் $\frac{1}{2}$ பங்கைக்கூட கொடுக்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆதலால் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடனை அவர்கள் பெறுவதற்கு வசதிகள் செய்துகொடுப்பதோடு, இதுவரை வாங்கிய கடன்களை திருப்பிக்கொடுக்கும் விஷயத்தில் தவணையை போதிய அளவு தள்ளிவைக்கவேண்டுமென்றும், கடனைத் திருப்பி வாங்குவதற்கு கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதைத் தடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

2-41
p.m.

“இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நாம் வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறபோது எந்த அளவு ஜனங்கள் இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் பங்கு கொள்ள வேண்டும், எந்த அளவு அன்றாட அரசியல் நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்தி அவர்கள் பங்கெடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஜனநாயக அமைப்பு இருக்கிறது. நாளுக்கு நாள் எந்த அளவு அப்படிப்பட்ட உணர்ச்சி அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்க வேண்டும். எந்த அளவு ஜனங்கள் புத்திசாலித்தனமாக தங்களுடைய கடமைகளை உணர்ந்து, தேசம் முன்னேற்றவேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்து அன்றாட அரசியல் நடவடிக்கைகளில் கவனம் செலுத்துகிறார்களோ, தேசநிர்வாகத்தில் கவனம் செலுத்துகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு நாம் திட்டங்களுக்காகப் போடக்கூடிய மூலதனம் நல்ல பயனைத் தரக்கூடியதாக இருக்கும். அப்பொழுதுதான் நாடு முன்னேறுவதற்கான வசதி ஏற்படும் என்று ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், இன்றிருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்கள், முனிசிபாலிட்டிகள் ஆகிய ஸ்தாபனங்களில் எவ்வளவு தூரம் அதிகாரம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்பதையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். கமிஷனர் இருப்பதா, இல்லையா, அவர் உத்தியோகத்தை “புரொவின்கிமீலேன்” செய்யவேண்டுமா, இல்லையா என்பதில் பிரச்சனை. ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகள் பெரிய அளவுக்கு அந்தந்த பஞ்சாயத்து அல்லது நகர சம்பந்தமான நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் பஞ்சாயத்து, முனிசிபல் சட்டங்கள் தீவிரமாக, ஜனநாயக திசையில் திருத்தப்படவேண்டும்.

“பாஷைப் பிரச்சினையானது மிக முக்கியமானதாக இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக வாதப் பிரதிவாதங்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இந்த ஆட்சியாளர்கள் சமீபத்தில் தமிழ் பாஷையை கலா சாலைகளில் போதனை பாஷையாக்குவதற்கு ஆரம்ப நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டதைப் பாராட்டுகிறோம். அத்துடன் நின்று விடாமல் அரசாங்கத் துறையிலும், ஜில்லா நிர்வாகம், சட்டப்பை நடவடிக்கைகள் ஆகிய பலதரப்பட்ட துறைகளிலுங்கூட தமிழ் பாஷையும் இதர பிரதேச பாஷைகளும் கையாளப்படவேண்டும். அந்த முறையில் அரசாங்கத்தார் போதிய முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹிந்தி சம்பந்தமாக ஒரு பெரிய அதிருப்தியும் பயமும் நிலவுகிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இந்தியாவுக்கு என்று ஒரு பொது பாஷை இருக்கவேண்டியதவசியம் என்பதையும், அம்மாதிரி வருவதற்கேற்ற முறையில் ஹிந்தி பாஷைக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதென்பதையும், அதற்கான வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டுமென்பதை ஒத்துக் கொண்டாலும் எந்த ரூபத்திலும் ஹிந்தியானது நம் நாட்டில் பலவந்தமாக திணிக்கப்படக்கூடாது. பள்ளிக்கூடங்களிலும், கல்லூரிகளிலும், அகில இந்திய சர்வீஸ் சம்பந்தமாகவும்கூட ஒரு காலம் வரையில் ஹிந்தி பாஷை கட்டாயமாக திணிக்கப்படக்கூடாது. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் அந்தந்த

2nd August 1955] [Sri C. Kandasamy]

பிரதேச பாஷை வளர்ச்சியடைந்தாலும், அகில இந்தியாவுக்கும் ஒரு பொது பாஷை இருக்கவேண்டியதன் அவசியத்தை எல்லோரும் உணருகிறார்கள். அந்தந்தப் பிரதேச பாஷை வளர்ச்சியடைந்தால்தான் அகில இந்தியாவுக்கும் உள்ள பொது பாஷை வளர்ச்சியடைய முடியும். அம்மாதிரி நிலையில்தான் இந்தியாவுக்கும் ஒரு பொது பாஷை அவசியம் என்ற உணர்ச்சி மக்களிடையே ஏற்பட்டு, அந்தப் பொது பாஷை இயற்கையாகவே வளர்ச்சியடைவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஹிந்தியானது அகில இந்திய பாஷையாக வருவதற்கு இயற்கையான வாய்ப்புகள் இருக்கும்போது, அதற்கு நேர்மாறாக ஹிந்தியை பலவந்தமாக புகுத்தக்கூடிய எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் ஹிந்தி பொது பாஷையாக வருவதற்கே குந்தகமான வழியில் கொண்டுவர விரும்பு என்பதை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“நாணயச் செலாவணி விஷயத்தில் மாறுதல் செய்யப்போவதாகத் தெரிகிறது. தற்போதுள்ள 1, 2, 3 என்ற அரபி எழுத்துக்கள் நாணயங்களில் இனிமேல் காணப்படமாட்டா என்று கேள்விப்படுகிறோம். அரபி இலக்கத்திற்குப் பதிலாக இந்தி இலக்கமும், இந்தி எழுத்துக்களும் காணப்படும் என்றும் அறிகிறோம். இப்படிச் செய்தால் நடைமுறைக்கு ஒத்துவராது, சந்தேகங்களைக் கிளப்பிவிடும். எல்லா ராஜ்யங்களிலுள்ள மக்களும் ஓரளவு புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் அரபி எழுத்துக்களை நாணயங்களில் இனியும் தொடர்ந்து பெரிக்கவேண்டும். இம்மாதிரி யான முறையில் மத்திய சர்க்கார் நடந்துகொள்ளவேண்டும், என்று ராஜ்ய சர்க்கார்கள் மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபாரிசு செய்யவேண்டும்.

“நான் குறிப்பிட்ட விஷயங்களையெல்லாம் சர்க்கார் கவனத்தில்கொண்டு அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த சபாநாயகருக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நான் என்னுடைய பிரசங்கத்தை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“Mr. Speaker, Sir, the Governor's Address is prefaced by greetings to our Prime Minister which we all endorse. However, if it is meant that a visit by a Prime Minister to a foreign country can enhance our international prestige I respectfully disagree. The foreign relations of a country can only be a projection of its domestic policy and in the ultimate analysis our permanent place in the comity of nations will depend entirely on our internal resources, its progress, prosperity and cohesion. No doubt in the peculiar international situation existing today we enjoy a very privileged position. In other words the prestige we enjoy today is one which is highly inflated because the big powers of the world today are showing us in a very high position for interests best known to ourselves. Therefore we cannot rest content with this temporary advantage. We must by our ceaseless effort and merit must obtain our legitimate position in the international world. Then alone we can honour ourselves and our Prime Minister.

“Sir, the Governor has commented on the peace and order situation in the State and he has expressed satisfaction. We also echo the feelings expressed by the Governor that there is a bettering of the position. But, Sir, I must take very strong objection for the insinuation contained in the reference as to why we are now in a better position, because this is what is stated. ‘We are indeed happy that commendable harmony prevails amongst the different classes and shades of political opinion in the State; and

[Sri M. Narayana Kurup]

[2nd August 1955]

this is reflected satisfactorily in the Law and Order situation.' In other words it implies that it is the political parties who are responsible for the worsening or bettering of the conditions of Law and Order in the State. Sir, we have been supplied for three years the reports of the Police Administration and the Police Officers at least have been more charitable towards the political parties because when there has been an increase in crime or disorder they have truly and mainly laid the responsibility on the economic depression and crisis and not made such sweeping and uncharitable observations.

" Then, Sir, the air was thick for some time past with rumours about the imminent and comprehensive agrarian legislation. For this the Ministers themselves were responsible. No day passed without some information about this being published. We were also assured on the floor of this House that a comprehensive legislation will be brought before the House during the August session of the Legislature. We know that so early as 1951 the Subramaniam Committee submitted its report which was being scrutinized by Government. Then we were told that the Tamilnadu Congress Committee has appointed a sub-committee which will decide finally the matter. It submitted its report and the Government themselves were scrutinizing it. We were given to understand from newspapers that the Cabinet sub-committee went into it, approved it and finally the whole Cabinet was considering it. One day the news came that the Cabinet had practically agreed on the reforms proposals. But later it trickled out that there was no agreement at all among the Cabinet Members and ultimately the whole thing has been transferred to the Planning Commission for its opinion. I don't believe, Sir, that our whole Cabinet is so devoid of talents or brain as not to be able to initiate such a legislation as this. If at all it has been transferred to the Planning Commission, I presume, it is only to cover the violent difference of opinion among the Cabinet Members. The so-called comprehensive agrarian reforms have now dwindled into piecemeal tenancy legislation which we very strongly disapprove. Not only that. It has been stated that there are constitutional difficulties in the way. I submit that it will not carry conviction with anybody especially in the light of the Fourth Constitutional amendment that has been recently put through with a special view to facilitating bringing in agrarian reforms in the country. Therefore, in other words, the Ministry has betrayed the trust reposed in them by the public as a whole.

" Sir, the aim of agrarian reform ought to be not to enact tenancy legislation but the opposite of it. No agrarian reform can succeed unless it aims at synchronising ownership and possession in the same individual and wipes away all other interest in land in between the tiller and the State. That important element is absent from what has been stated in the Governor's Address and we are really sorry that the assurance given on the floor of this House has not been implemented.

2nd August 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

“ Then, Sir, it is not for me to examine the Second Five-Year Plan. However, I wish to say one thing. Emphasis has been laid that in the Second Five-Year Plan, there must be people's co-operation and there must be a new orientation in the organisational set-up. With this view, on the 30th of March 1955, the Government issued an order which specifically stated, how the organisation is to be built up. I wish to read the relevant extract from it: ‘ The number of villages for which statutory panchayats have been formed is however very small. In the remaining areas the villages should be invited to elect from among themselves a Village Development Committee which may be regarded as their duly authorized organization for the formulation and implementation of this Plan ’. So, when the directive of the Government is so quite clear, the District Collector of Malabar on 25th May 1955 issued a circular to his subordinates stating that Development Committees in the district are to be formed by nomination and today all the committees that exist in our district are nominated committees. We asked him for elucidation on that point which he was unable to give. Now I would like to know whether this Government have given special or confidential instructions to the Collector of Malabar to give exemption to the rule providing for elected members in the Development Committees.

“ Sir, there is another reference in the Address about our irrigation problems and the surplus waters in the Travancore-Cochin State which embodies, according to me, a very salient principle which we ought to extend in other respects also. We are pledged to a socialistic form of society which is impossible of attainment unless there is a regional equilibrium in regard to our income, industrial development and prosperity. With that object in view, it would be necessary for us to pool our resources and the resources of the adjoining States and see how best they could be utilized. In other words, no State could have an exclusive monopoly just because Nature has given her certain peculiar facilities which she might use it exclusively for her benefit or to the detriment of the country as a whole. Therefore, it has been well pointed out that our aim should be the total development of the whole country and for that we must be prepared to make adjustments not only with surplus waters but also surplus population and all other resources of the State, of course, to the extent that it is possible.

“ Then, with respect to other development works to be included in the Second Five-Year Plan, I believe the items mentioned in the Address are not at all exclusive because it is stated there that the Malampuzha Project will be completed within this year. Sir, when the Malampuzha Project was under investigation, it was pointed out that there was scope for generation of electricity which itself is a part of the scheme. We all know that Malabar is a place very poorly served by electricity and in the execution of plans in the coming years, if generation of power from the Malampuzha reservoir is taken, it will certainly be of very great help to the people of Malabar.

[Sri M. Narayana Kurup] [2nd August 1955]

"As regards the series of legislation which is contemplated in the Address, I will make no observations now. However, the Bill to levy a uniform surcharge of 2 annas in the rupee on all land revenue, including water rates, will hit all classes of people very hard. We have had revenue surcharge which, of course, has exempted small landowners and tenants. But this universal levy of two annas cannot be levied on all classes of people irrespective of their economic position. There are persons who have not got even that income. Therefore, such a universal levy—irrespective of the ability to pay it—I believe, is a thing which will not find favour with everybody either on the Government side or on this side."

(The Deputy Speaker in the Chair.)

2-56
p.m.

SRI A. S. SAHAJANANDA :—“கனம் உதவி சபாநாயகர்

அவர்களே, நேற்றைய தினம் மாண்புமிக் கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் சில முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தார். நான் 30 வருஷ காலமாக சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்துவந்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு மசோதாவும் சட்டசபையில் சமர்ப்பிக்கப்படும் போதெல்லாம் நான் கவலையடைவது உண்டு. விவசாயத் தொழிலைச் செய்துகொண்டு வருகின்ற ஏழை மக்களுடைய நன்மைக்காக ஏதாவது ஒரு சட்டம் வராதா என்று நான் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தேன். சாகுபடி செய்யும் குடியானவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதைத் தடுக்க சர்க்கார் ஒரு மசோதா கொண்டுவருகிறதைக் கேட்டு நான் சந்தோஷம் அடைகிறேன். அதைக் கேட்டு தமிழ் நாட்டிலுள்ள இரண்டு கோடிக்கு மேலுள்ள மக்கள், உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் மிகவும் சந்தோஷம் அடைவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

“தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு மிராசுதார்கள் மிகவும் சூழ்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். தங்களுடைய நிலங்களில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த விவசாயிகளை நீக்கிவிடுகிறார்கள். நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு மிராசுதார்கள் ஏதாவதொரு காரணத்தை காட்டுகிறார்கள். சென்ற வருஷம் விவசாயி குத்தகை கொடுக்கவில்லை, விவசாயி ஐந்து ரூபாய் கடன் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று ஏதாவதொரு சாக்குப்போக்கு சொல்லி மிராசுதார்கள் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து நீக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு விவசாயி தங்களுடைய நிலத்தில் தொடர்ந்தாற்போல் உழுது பயிரிட்டுக்கொண்டிருப்பாரானால், அந்த நிலத்திற்கு பாத்தியதை ஏற்பட்டுவிடும் என்ற எண்ணத்தினால் மிராசுதார்கள் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக சூழ்ச்சியான காரியங்களைச் செய்து கொண்டுவருகிறார்கள். ஆகையால், நிலங்களில் உழுதுகொண்டிருக்கும் விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்தாமலிருக்க சட்டம் கொண்டுவரப்போவதாக கவர்னர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் முக்கியமானது. ஏராளமான விவசாய ஜனங்கள் அதைப்பற்றி சந்தோஷப்படுவார்கள்.

“சிதம்பரம் தாலுகாவிலுள்ள ஆலம்பாடி, புத்தூர், தேர்த்தாம்பட்டு ஆகிய கிராமங்களிலுள்ள உழவுத் தொழிலாளிகள் தங்களுக்கு அரைப்படி தானியம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், தங்களுடைய வயிற்றுக்குப் போதவில்லையென்றும் மிராசுதார்களைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் பலவிதமான இம்சைக்கு உள்ளாவதோடு, அவர்கள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டு விட்டார்கள். அவர்கள் பல விதமான கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரக்கமுள்ள அதிகாரிகளைத் தவிர, அரசாங்க அதிகாரத்தைத் தங்கள் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் தாசில்தார் பே.ன்றவர்கள்கூட அது விஷயத்தில் அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள். அதனால் உழவுத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தங்கள் கீழ் வேலை செய்துகொண்டிருந்த விவசாயிகளை

2nd August 1955] [Sri A. S. Sahajananda]

திரும்பவும் எடுத்துக்கொள்ளமாட்டோம் என்று சொல்லும் மிராசதாரர்கள் சிதம்பரத்திற்கு வடக்கேயுள்ள பண்ணட்டி போன்ற இடங்களிலிருந்தும், தெற்கேயுள்ள கள்ளர், மறவர் போன்ற தொழிலாளிகளை வைத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். ஏற்கனவே அவர்களிடம் வேலை செய்து வந்த விவசாயித் தொழிலாளிகள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த 2 படி தானியம் போதவில்லை, 2½ படி தானியம் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டால் அதைக் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொன்ன மிராசதாரர்கள் பக்கத்து ஊர்களிலிருந்து தருவித்த விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு இரண்டு மரக்கால் தானியம் கொடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி மிராசதாரர்கள் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குப் பலவிதமான கொடுமைகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். தங்களுடைய சொத்து அழிந்தாலும் பரவாயில்லை என்ற முறையில் தங்களிடம் ஏற்கனவே வேலை செய்துவந்த விவசாயிகளை தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ளாமலிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷமும், அதற்கு முந்திய வருஷமும் நிலத்தைப் பயிரிட்டுக்கொண்டிருந்த தவர்களுக்கு அந்தந்த நிலத்திற்கு உரிமை உண்டு என்ற முறையில் சர்க்கார் திட்டமாக ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும்.

“தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் பயிரிடுபவர்களுக்கு 40 வாரமும், நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு 60 வாரமும் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. ஆனால், அதன்படி 40 வாரமும், பயிரிடுபவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. 25 அல்லது 30 வாரத்துக்கு மிராசதாரர்கள் பயிரிடுபவர்களிடமிருந்து எழுதி வாங்கிக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். அல்லது 40 வாரம் என்று எழுதிக் கொடுத்தாலும் 30 வாரத்திற்குமேல் கொடுப்பதில்லை. மிராசதாரர்கள் சொல்லுவதுபோல் அவர்கள் செய்யாவிட்டால் அவர்களிடம் நிலம் கொடுக்கமாட்டோமென்று மிராசதாரர்கள் சொல்லி நிர்பந்தம் செய்கிறார்கள். தங்களுக்கு நிலம் பயிரிடுவதற்கு கிடைக்காமல் போய்விடுமோ என்று பயந்து விவசாயிகள் மிராசதாரர்களுடைய சூழ்ச்சிக்கு உபட்டுவிடுகிறார்கள். அதிகமாக எழுதிக் கொடுத்தாலும் குறைந்த அளவு தானியத்தை வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால், உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு சௌகரியமாக வாரத்தையும் குத்தகையையும் இவ்வளவுதான் என்று நிச்சயம் செய்யவேண்டியதவசியம். சர்க்கார் அரை உறைந்துதான் கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய வாயிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு அனுசூலமான ஒரு வார்த்தையை வரச் செய்திருக்கிறது. இவ்வளவுதான் பயிரிடுபவர்களுக்குச் சேரவேண்டும் என்று சர்க்கார் உடனடியாக நிச்சயம் செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

“ஐந்து ஏக்கராவுக்கு குறைந்த அளவுக்கு நிலம் வைத்திருப்பவர்களை தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது என்று இருக்கிறது. அதனால் என்ன ஏற்படுகிறது? பெரிய பெரிய மிராசதாரர்களெல்லாம் தங்களுடைய நிலத்தை பெண்கள், பிள்ளைகள், மாமன் மைத்துனன் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் ஐந்து, ஐந்து ஏக்கர்களாக பிரித்துக்கொடுப்பதன்மூலம் சர்க்கார் இயற்றிய சட்டத்திற்கு வஞ்சனையாக நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் ஏழைகளுக்குத் துன்பம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நிலத்தில் வேலை செய்யும் விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையிலும் ஐந்து ஏக்கரா நிலத்தில் வேலை செய்யும் விவசாயிகளுக்கும், 50 ஏக்கரா நிலத்தில் வேலை செய்யும் விவசாயிகளுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கமுடியாது. ஐந்து ஏக்கராவுக்கு குறைந்த அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலிருந்து சலுகை காட்டுவது என்பது கூடாது. எல்லோரையும் ஒரேவிதமாகத் தான் பாவிக்கவேண்டும்.

“நிலத்தைப் பயிரிடுபவர்களுக்கு விதை, உரம் முதலானவை வாங்குவதற்கும், களை எடுப்பதுபோன்ற காரியங்களுக்கும் ஏராளமான செலவு ஏற்படுகிறது. மற்ற தொழிலில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும், விவசாயத் தொழிலில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்கும் வருமானத்தைப் பார்க்கும்போது, உழவர்களுக்கு 40 வாரம் கூடப் போதாது. ‘உழுபவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்கு கூட மிஞ்சாது’ என்ற பழ

[Sri A. S. Sahajananda] [2nd August 1955]

மொழி ஒன்றுண்டு. ஆகையால் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் செலவு செய்யவேண்டிய பொருளையும், செலவு செய்யவேண்டிய உழைப்பையும் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு 50 வாரம் கூடப் போதாது. ஐம்பது வாரம் கொடுப்பதுதான் நியாயமாக இருக்கும். நீர் வசதி இல்லாத இடங்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு வாரம் கொடுக்கலாம். ஐம்பது வாரத்திற்கு மிராசுதார்கள் பிரியப்படாவிட்டால் 40 வாரமாவது தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

3-03
p.m.

“ஆகவே விவசாயிகளுக்கு 50 வாரம் கொடுக்கவேண்டும். இப் பொழுது 40 வாரமே கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் எப்படி 50 வாரம் கொடுக்கப் போகிறார்கள்? அதனால் தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட 40 வாரத்தை நிச்சயமாகக் கொடுக்கும்படியாக சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“மேலும் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தபிறகு இரண்டு மரக்கால் நெல் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் பண்ணையான்களுக்கு அப்படிக் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. இந்தக் கணக்குப்படி பார்த்தால் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு மரக்கால்கள்படி ஒரு மாதத்திற்கு 60 மரக்கால் ஆகிறது. அதாவது 5 கலங்கள், அதன்படி வருஷத்திற்கு 60 கலங்கள் ஆகிறது. அதன்பிறகு களத்திலிருந்து 15 கலங்கள் கூட கிடைக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன்படி பார்த்தால் மொத்தம் 70 அல்லது 80 கலங்கள் ஆகிறது. ஒருவன் மாடு இல்லாமல் கன்று இல்லாமல் விதை வாங்கி தொழில் செய்வதாக இருந்து 80 கலம் கிடைக்கவேண்டும் என்று இருந்தால் அது பொருந்தாது. மாடு வைத்துக் கொண்டு விதை வாங்கிக்கொண்டு தொழில் செய்கிறவனுக்கும் இவனுக்கும் வித்யாசம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அதனால் பண்ணையான் என்று சொல்லக்கூடிய முறையையே எடுத்துவிடவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த முறையை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் மிராசுதார்கள் நிச்சயமாக கெட்டுப்போய்விடுவார்கள். ஒரு ஆளுக்கு 80 கலம் கொடுத்தால் மிராசுதாருக்கு ஒன்றும் மிஞ்சாது, நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு வாழ முடியாது. ஆகையால் இதை ஆலோசனை செய்து இந்த பண்ணையான் முறையையே எடுத்துவிடவேண்டியதுதான் நல்லது என்று தோன்றுகிறது. அப்பொழுதுதான் உழவு தொழிலாளிகள் ஜீவிக்க முடியும். ஆகையால் இந்த பண்ணையான் முறையை எடுத்து விடுமபடியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“அடுத்தபடியாக கவர்னர் அவர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசிய போது ஹரிஜனங்களைப்பற்றியும் பேசினார். மதுரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருப்பதாகவும் அங்கு வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,300 செலவு செய்து 90 வீடுகள் கட்டியிருப்பதாகவும் கூறியிருக்கிறார். நாங்கள் கூச்சல் போடப் பிறகு இந்த 90 வீடுகளையும் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த 90 வீடுகள் ஹரிஜனங்களுக்குப் போதாது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இந்த இயக்கம் ஏற்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் சொந்தமாக ஏற்படும். அப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னதால்தான் இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கும் வேலையை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஹரிஜனங்களுக்கு இப்பொழுது ஒரு கோடி ஒன்பது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பற்றி சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில்கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணம் ஹரிஜனங்கள் போரில் இருந்தது. இப்பொழுது பிற்பட்ட இனத்தவர்களுடைய கணக்கிலும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு 60 அல்லது 70 லட்சம் என்று செலவுபிக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் அது எல்லோருக்கும் தான் செலவு செய்யப்படுகிறது. அப்படி இருக்கக்கூடாது என்று நான் ஏற்கெனவே மூன்று தடவைகளில் எடுத்துச்சொல்லி ஆட்சேபித்திருக்கிறேன்.

2nd August 1955] [Sri A. S. Sahajananda]

கிறேன். நான் ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டியில் அங்கம் வகிப்பதால் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லியிருந்தும் இப்பொழுது அதை சேர்த்து விட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் அதைப்பற்றி ஒருவரும் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளாததால் அப்படி சேர்த்து விட்டோம் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நான் ஏற்கெனவே மூன்று தடவை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை கல்வி இலாகாவுடன் சேர்க்கக்கூடாது என்று நான் ஏற்கெனவே இரண்டு மூன்று தடவைகளில் எதிர்த்திருக்கிறேன். ஆனால் இப்பொழுது சம்பந்தில் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று மெம்பர்கள் அபிப்பிராயம் சொல்லவே இல்லை, அதனால் சேர்த்துவிட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இந்த ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டை கல்வி இலாகாவுடன் சேர்த்துவிட்டால் அது சீரழிந்துபோய்விடும். பள்ளிக்கூடங்களையும் ஹாஸ்டல்களையும் கல்வி இலாகாவுடன் சேர்க்கக்கூடாது. இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கிடைப்பது இல்லை. ஆனால் அதை இந்தியா கவர்ன்மென்ட் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி ஒரு உத்தரவு இருப்பதால் இப்பொழுது மாணவர்கள் இந்தியா அரசாங்கத்திற்கு மனுச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டை கல்வி இலாகாவிற்குக் கொடுத்து விடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஹரிஜன டிபார்ட்மென்ட் ஏற்படுவதற்கு முன்பு ஹரிஜனங்களுக்கு பள்ளிக்கூடங்களும் ஹாஸ்டல்களும் அதிகமாக ஏற்பட்டிவ்லை. முன்பு கல்வி இலாகாவில் இருந்தது, டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டில் இருந்தது, பிரைவேட் மாணேஜ்மென்டில் இருந்தது. அப்பொழுது அதிகப்படியான பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படவே இல்லை. சிதம்பரத்தில் சுமார் 500 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் மூன்று பள்ளிக்கூடங்கள்தான் ஏற்பட்டன. புவனகிரி, புன்னத்தூர், புளியங்கோட்டை என்ற மூன்று இடங்களில் இந்த மூன்று பள்ளிக்கூடங்களும் இருந்தன. லேபர் டிபார்ட்மென்ட் ஏற்பட்டவுடன் சிதம்பரம் தாலுகாவிற்கு 42 பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்பட்டன. அதற்கு இடையில் ஜில்லா போர்டுக்குக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் சரியாக நடத்திவிட்டே. கூச்சல் போட்டோம். பழையபடி வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று முடிவு செய்தார்கள். அதன் பிறகுதான் அதிகப்படியான பள்ளிக்கூடங்கள் திறக்கப்பட்டன. அதனால் மறுபடியும் கல்வி இலாகாவிற்குக் கொடுத்தால் அது கட்டாயமாக சீர் அழிந்துவிடும். இப்பொழுது கல்வி இலாகா ஒழுங்காக இல்லை. ஊழலாக இருக்கிறது. எனக்கு 40 வருஷமாக கல்வி இலாகாவுடன் தொடர்பு இருப்பதால் இதைச் சொல்லுகிறேன். சிதம்பரத்தில் ஒரு ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது, நந்தனார் என்ற ஹைஸ்கூல். கல்வி இலாகாவிலிருந்து இந்த நந்தனார் ஹைஸ்கூலுக்கு ஒரு ஆசிரியரை அனுப்பிவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். ஒரு டிபுடி இன்ஸ்பெக்டரை அனுப்பினார்கள். அவர் முதியோர் கல்வியில் பயிர்ச்சி பெற்ற டிபுடி இன்ஸ்பெக்டர். அவர் எம்.எ. பிரைவேட்டாக படித்தவர். அவர் அங்கு பள்ளிக்கூடத்திற்கு வந்து மாணவர்களுக்கு ஒன்றுமே சொல்லிக்கொடுக்க முடியவில்லை. அவரால் இங்கிலீஷிலும் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்க முடியவில்லை, தமிழிலும் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க முடியவில்லை. பண்டிதர் அளவிற்கு அவரால் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க முடியவில்லை. சம்பளம் மட்டும் வாங்கிக்கொண்டிருந்தார். சம்பளத்தை மட்டும் வாங்கிக்கொண்டு பள்ளிக்கூடத்தை மாணேஜ்மென்ட் செய்துகொண்டிருந்தார். டிபார்ட்மென்டை ஆசிரியர் வேண்டும் என்றால் ‘பாம்பாத்தி அம்மா மாடு வந்தது’ என்ற முறையில் ஏதோ சில ஆசிரியர்களை அனுப்பிவிடுகிறார்கள். ஹைஸ்கூலில் ஹெட்மாஸ்டராக நான்கு அல்லது ஐந்து வருஷங்கள் வேலை பார்த்து வந்த ஒருவரை அனுப்பியிருந்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். பள்ளிக்கூட சம்பந்தமாக லட்ச ரூபாய் செலவாகிறதேயொழிய பயன் அடைவது இல்லை. 72 பிள்ளைகளை பரீட்சைக்கு அனுப்பினார்கள். 11 பேர்கள் தான் தேறினார்கள். இதிலிருந்து எப்படி பள்ளிக்கூடம் நடக்கிறது என்பது தெரியும். ஆகவே கல்வி இலாகா பள்ளிக்கூடங்களை எடுத்துக்கொள்ளவே கூடாது. தனி டைரெக்டர்களிடம் கொடுக்கலாம்.

[Sri A. S. Sahajananda] [2nd August 1955]

கலெக்டர்கீழ் வீட்டில் பள்ளிக்கூடங்கள் நன்றாக நடக்கும். ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டை கல்வி இலாகாவடன் சேர்ப்பதை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ளமாட்டோம். ரெட்மேம்பேஸ் ஸ்ரீனிவாசன், எம். சி. ராஜா, தர்மலிங்கம், வாசுதேவன் முதலியவர்கள் சேர்ந்து வைஸ்ராய் வெல்லிங்டனிடம் 1921-ம் வஷருத்தில் இந்த டிபார்ட்மென்டை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி இந்த டிபார்ட்மென்டை ஏற்படுத்தினார்கள். அதன்பிறகு ஹரிஜனங்களுக்கு என்று செலவழிக்க முன்வந்து தஞ்சை ஜில்லாவில் மனைக்கட்டுகள் கொடுக்கும் நிலைமைக்கு வந்தார்கள். டிபுடி கலெக்டர் அருளாநந்தம் இருந்த காலத்தில் ஏதோ சூழ்ச்சி நடந்தது. அப்பொழுது இருந்த டிபுடி தாசில்தார் கொடுக்கவில்லை. பிறகு காங்கிரஸ் அரசாங்கம் வந்தபிறகு இது தீவிரமாக நடக்கவேண்டும் என்று கலெக்டர்கள் வேலைகள் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக ஹரிஜனப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஜாதி ஹிந்துக்களின் மாணவர்கள் சேர்ந்து படித்தால் அவர்களுக்கும் பகல் சாப்பாடு போடப் படும் என்று சொல்லுவதைக் கேட்க ரொம்பவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. அதை நாங்கள் எல்லோரும் வரவேற்கிறோம். இன்று நாட்டில் பல இடங்களில் பகல் சாப்பாடு போடுவதை நிறுத்திவிட்டார்கள். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு போட்டுவந்த பகல் சாப்பாட்டையும் நிறுத்திவிட்டார்கள். இனிமேல் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட், முனிசிபாலிட்டி, பிரைவேட் மாணேஜ்மென்ட் முதலிய பள்ளிக்கூடங்களிலும் பகல் சாப்பாடு போடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நல்லது. இதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆகவே இப்படி எல்லா பள்ளிக்கூடங்களிலும் சாப்பாடு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும், ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் பணத்தை எடுத்து காலேஜ் மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப்பாக கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதை நன்கு ஆலோசனை பண்ணி செய்யவேண்டும். நந்தனார் பள்ளிக்கூடத்திற்கு இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக போர்டிங் கிரான்ட் கொடுக்கவே இல்லை. அப்படியே சொல்லிக்கொண்டு வந்து பள்ளிக்கூடத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டியதை குறைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதில் ஏதோ சூழ்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதைக் கண்டுபிடித்து அதைத் திருத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிறத் விஷயத்தில் கனம் ஹரிஜன வெல்பேர் மந்திரி அவர்களும் கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும் ஹரிஜனங்களுடைய வெல்பேரில் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் நிலச் சீர்திருத்தம் சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு கனம் காமராஜ் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். அவரை நாங்கள் ஒரு தெய்வமாகக் கருதுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

3-13
p.m.

* SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் இந்தியப் பிரதம மந்திரி அவர்களின் வெளிநாட்டு விஜயத்தைப் பாராட்டியும் நம்முடைய சட்ட சபையின் தலைவருக்கு கிடைத்திருக்கும் புதுப் பதவியைக் குறித்து அவரைப் பாராட்டியும், பேசியிருக்கின்றவைகளை எல்லாம் நாங்களும் பூர்ணமாக ஆமோதிக்கிறோம். மற்றபடி இதுவரைச் செய்திருக்கிற சாதனைகள் பற்றியும், இனிமேல் செய்யப்போகிற சாதனைகளைக் குறித்தும் சொல்லியிருக்கக்கூடிய பல விஷயங்கள் சர்ச்சைக்குரியதாய் இருக்கின்றன.

“‘செய்வன திருந்தச் செய்’, ‘ஒன்றே செய்யினும் நன்றே செய்க,’ என்பது போன்ற பல மொழிகள் நம் நாட்டில், நீண்ட நாட்களாக வழக்கில் இருக்கின்றன. அதை கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் சர்க்கார் இதுவரை செய்திருக்கின்ற காரியங்களில் பல இன்னும் நல்ல முறையில் செய்யப்படவில்லை என்பது தெரியும். குறிப்பாக கவர்ன்

2nd August 1955] [Sri P. Rangaswamy Reddiar]

ருடைய பிரசங்கத்தில் மதுவிலக்கைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. மதுவிலக்கைப்பற்றி சுமார் 8 மாதங்களுக்கு முன்பாக ஹைகோர்ட் நீதிபதி ஒருவர் ஒரு வழக்கில் தீர்ப்பு அளிக்கும்போது என்ன சொல்லி இருக்கிறார் என்பதை சபையினர் கவனிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். 'Illicit liquor is practically sold like milk in various parts of Madras' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இன்று காலையில் தான் ஒரு செய்தி தாளில் மற்றொரு விஷயம் பார்த்தேன். அதாவது முட்டை விற்பதாய் சொல்லி ஒரு சிறுவன் சாராயப் புட்டிகளை பட்டப் பகலில் சென்னியில் நடத்தெருவில் விற்றுக்கொண்டு போனதாகப் படித்தேன். இதுமாதிரியாக தினமும் நாட்டின் பல பகுதிகளில் நடக்கின்ற கோடானுகோடி நிகழ்ச்சிகளில் இது ஒன்று. இதிலிருந்து மதுவிலக்குச் சட்டம் சரியாக அமுல் செய்யப்படவில்லை என்பது தெரியும். அதோடு குடிப்பழக்கம் முன்பு இருந்ததை விட மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறதென்பதே பல மெம்பர்பளுடைய கருத்து. இப்படி எடுத்துக்கொண்ட காரியங்களை திறம்பட அமுல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளாமல் புதிது புதிதாக பல காரியங்களில் தலையிடுவது நாட்டுக்கும், மக்களுக்கும் நன்மை தராது என்று மிக மிகத் தாழ்மையாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“எல்லா மக்களிடையேயும் சுமுகமான நல்லுறவு இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்க நாட்டில் பல இடங்களில் இந்த நல்லுறவு வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும்.

“திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள பல கிராமங்களில் கடந்த ஆறு மாதங்களாக விவசாயிகளுக்கும், நிலப்பிரபுக்களுக்கும் இடையே தகராறு இருந்து கொண்டிருந்தது. அது சுமார் இருபது இருபத்தைந்து நாட்களுக்கு முன்பு அதிகப்பட்டுப்போனபோது நான் ஒரு போலீஸ் அதிகாரியை சந்தித்து, ‘What is meant by Kisan trouble, Sir,’ என்று கேட்டதற்கு அவர் ‘All Kisan troubles are of a civil nature. Police should not interfere. Revenue officials are the supreme authority’ என்று சொன்னார். இந்தக் கிலான் தகராறு என்றால் என்னவென்றும் அது சம்பந்தமாக தாங்கள் எவ்வாறு நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்றும், தங்களுக்கு 1952-ம் வருஷத்தில் ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், அதன்படி தாங்கள் இவ்விஷயத்தில் தலையிட்டு எதுவும் செய்வதற்கில்லை என்றும் மேலும் விளக்கினார். அதன்பிறகு நானும் இரண்டாவர காலமாக 1952-ம் வருஷத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவு என்ன என்பதை அறிய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறேன். ஆனால் இன்னமும் அது விஷயம் தெரியவில்லை. அந்த உத்தரவின் நம்பர் போன்றவைகளும் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை.

“திருச்சியிலுள்ள ஒரு இடத்தில் ஒரு நிலச்சவாந்தார் தன்னுடைய சுமார் நூறு ஏக்கராவில் சாகுபடி செய்திருந்தார். அந்தப் பயிர் அறுவடைக்குக் கூட பக்குவமாகவில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது திடீரென 150 பேர்களுக்கு மேல் அந்த நிலத்தில் தூராகிருதமாக நுழைந்து பயிர்களை எல்லாம் அறுவடை செய்திருக்கிறார்கள். இது கிருமினல் குற்றங்களைச் சேர்ந்தது. இதுமாதிரியான விஷயங்களில் போலீஸ் தலையிடக் கூடாதென்று சொன்னால் எப்படி நாட்டில் அமைதி நிலைபெற முடியும். எப்படி சாகுபடி செய்பவர்கள் தாங்கள் சாகுபடி செய்திருக்கும் மாசூலை அறுவடை செய்து வீட்டிற்குக் கொண்டுவர முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட முடியும்? இதை அரசாங்கத்தார் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

“லால்குடி தாலுக்காவில் புதுக்குடி என்ற கிராமத்தில் ஒருவருக்குச் சொந்தமான 3 ஏக்கரா, 75 சென்ட் நஞ்சை நிலத்தை ஒரு விவசாயி சுமார் 15 வருஷங்களாக சாகுபடி செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறார். ஆனால் அவரிடமுள்ள நிலத்தை மூன்று நான்கு பேர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அந்த ஊரிலுள்ள விவசாயச் சங்கமும் மற்றவர்களும் வற்புறுத்தினார்கள். அதற்கு அந்த நிலச்சவாந்தார் எதற்

[Sri P. Rangaswamy Reddiar] [2nd August 1955]

காக அவனிடமிருக்கும் நிலத்தைப் பிடுங்கி மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும், அவனும் ஒரு tiller of the soil தானே என்று கேட்டும் பயனில்லை. கிலான் சங்கத்திற்குப் பயந்து, சுமார் 2 ஏக்கர் நிலத்தை அவரிடமிருந்து எடுத்து வேறு சங்கம் சொன்ன ஆசாமிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பதினைந்து வருஷமாக உழுது சாகுபடி செய்தவரை வெளியேற்றுவது எப்படி நியாயம்? இந்த மாதிரியாக அந்த ஜில்லாவில் பல இடங்களில் பலவிதமான கிளர்ச்சிகள் நடந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. பத்து நாட்களுக்குமுன்பு தான் அந்த ஜில்லாக் கலெக்டர் தலையிட்டு விவசாயிகளுக்கும், நிலச்சவாந்தார்களுக்கும் இடையே ஒரு சமரச முடிவை ஏற்படுத்தியிருப்பதாகவும், அதனால் கலெக்டர் பேரில் சில புகார்களுக்கும், மனுக்களும் சர்க்காருக்கு வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

“அல்லூர் என்ற கிராமத்தில், கிரிமினல் புரொசிக்யூர் கோட் செக்ஷன் 145 பிரகாரம் சப்டிவிஷனல் மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். நிலங்களை attach செய்திருக்கிறார். ஆனால் நிலங்கள் சாகுபடி இல்லாமலிருக்கின்றன. காலாகாலத்தில் மகசூல் செய்வதற்குத் தக்க வகையில் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவில்லையானாலும் அதனால் ஏற்படும் மகசூல் நஷ்டத்திற்கு சர்க்கார் ஜவாப்தாரியாக வேண்டுமென்று மிராசதார்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்களாம். சர்க்காரோ, சர்க்கார் அதிகாரிகளோ சரியான முறையில் விளைவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யலாம். அதில் ஏதாவது செலவு ஆனால் அவைகளை மிராசதார்கள் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆனால் நிலங்களை சாகுபடி செய்யாமல் போட்டுவிட்டால் அதனால் நிலச்சவாந்தார்களுக்கு ஏற்படும் நஷ்டங்களுக்கு சர்க்கார் பின்னால் ஜவாப்தாரியாகவேண்டுமென்று அவர்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. நிராம்பப் பிரதேசங்களில் சில இடங்களில் இருக்கும் தகராறுகளை நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். விவசாயச் சங்கங்கள் இருந்தால் அந்தச் சங்கங்களின் தலைவர் யார், அவர்களின் நடவடிக்கை, வாழ்க்கை வரலாறு, இவற்றையெல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் சில விஷயங்கள் நன்கு புலப்படும். அந்தச் சங்கங்களில் சிலர் உட்புகுந் கொண்டு, விவசாயிகளுக்கும், நிலச்சவாந்தார்களுக்கும், இடையே மனஸ் தாபங்களை ஏற்படும்படி செய்துகொண்டே வருகிறார்கள். சில இடங்களில் வேண்டுமென்றே மிராசதார்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத வகையில் பல பல நிபந்தனைகளைப் போட்டு, அவர்கள் எங்கள் கோரிக்கைகளை ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்பது போலச் சொல்லி துராகிருதமாக நுழைந்து பயிர் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக சமரசம் செய்துவைப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள கன்விலியேஷன் ஆபீஸர் விவசாயிகள் கோரிக்கைகளைப்பற்றி விசாரித்து சமரசம் செய்வதற்காக வரவேண்டுமென்று மிராசதார்களுக்கு நோட்டீஸ் பிறப்பித்தார். சட்டப்படி எங்களைச் கூப்பிட்டு அவருக்கு அதிகாரம் இல்லையென்று நிலச்சவாந்தார்கள் திருப்பி நோட்டீஸ் விட்டார்கள். அதற்கு நீங்கள் வரவேண்டாமென்று அவர் பதில் எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார். பொதுவாக அந்த ஜில்லாவிலுள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகள் ஆகஸ்டு ஒண்ணைத் தேதி நிலம் யாருடைய சாகுபடியின் கீழ் இருக்கிறதோ அவர்களுக்கே அந்த நிலம் சொந்தமாகப்பயன்போகிறது என்ற தப்பு அபிப்பிராயத்தை மக்களிடையே பரப்பியும் வந்தார்கள், வருகிறார்கள். அதோடு நிலச்சவாந்தார்களுக்கு எந்தவிதமான நஷ்டமும் கொடுக்காமல், நிபந்தனை எதுவும் இன்றி அவர்களிடமுள்ள நிலங்களைப் பிடிங்கி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்கின்ற தப்பு அபிப்பிராயம் மக்களிடையே பரப்பப்படுவதினால் தான், இந்தமாதிரியான அமைதி இன்மை பெருகி வருகின்றது என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நீராமப்பப் பிரதேசங்களில் தான் இந்தமாதிரியான கிளர்ச்சி நாளுக்கு நாள் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. இதேமாதிரியான கிளர்ச்சி காடாரம்பப் பிரதேசங்களுக்கும் வரவேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. வரவேண்டுமென்றும் நான் நினைக்கவில்லை. காடாரம்பப் பிரதேசங்களில் இந்தமாதிரியாக நிலச்சவாந்தார்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் இடையே இருக்கும் உறவு முறை வெகுவாகப் பாதிக்கப்படவில்லை, காரணம்

2nd August 1955] [Sri P. Rangaswamy Reddiar]

அங்கு இருக்கும் விவசாயிகளின் உழைப்பு முறை, அதனால் ஏற்படும் பலன், ஊதியம் முதலிய விஷயங்களில் காடாரம்பப் பிரதேசத்திற்கும், நீராரம்பப் பிரதேசத்திற்கும் அதிகமான வித்தியாசம் இருப்பதினால் தான். இவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பதாக கேள்விப்படுகிறோம். நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பார்த்த பிறகு எந்த மாதிரியான நடவடிக்கை எடுத்தால் விவசாயிகளுக்கும், நிலச்சுவாந்தார் களுக்கும் இடையே நிரந்தரமான சமரசம் ஏற்பட வழி உண்டோ, இருவர் களுக்கும் பலன் கிடைக்குமோ அந்தமாதிரியான வகையில் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு சர்க்கார் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

“காடாரம்பப் பிரதேசத்திலும் நீராரம்பப் பிரதேசத்திலும் நிலச் சொ 3-23
தக்காரர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்குமிடையே இருக்கின்ற உறவும், விவ
சாயிகளுடைய உழைப்பு, ஊதியம், terms ஆகியவைகளும் வெவ்
வேறு விதமானவை ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமிருக்காது. காடாரம்பப்
பிரதேசங்களில் நிலைமை நீராரம்பப் பிரதேசங்களில் நிலவுகின்ற மாதிரி
இருக்கமுடியாது. இதுதான் காரணம். இவைகளையெல்லாம்பற்றி, திரு
சிணுப்பள்ளியில் நடந்த கிளர்ச்சிகளைப்பற்றி, அரசாங்கம் இப்பொழுது பரி
சீலனை செய்துகொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம், இவ்விஷயத்தை
நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து எந்த மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்தால் விவ
சாயிகளுக்கும் நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கும் நிரந்தரமான பயனை அளிக்க
முடியும், ஒரு அமைதியான நிலைமையை உண்டுபண்ண முடியும் என்ப
வற்றை அறிந்துகொண்டு அதன்பேரில் ஆவன செய்யவேண்டும். Ceiling
ஐப்பற்றி ஒரு சிறிய குறிப்பு இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நடவடிக்கை
எடுப்பது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்றும் அதில்
சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்றும் கூறப்படுகிறது. இரண்டு மாதங்
களுக்கு முன்பு இதைப்பற்றி அகில இந்திய ரீதியில் விவாதம் நடந்த
பொழுது, மத்திய சர்க்கார் விவசாய மந்திரி ஸ்ரீ எஸ். பி. தேவ் முக்
அவர்கள் ஒரு விஷயம் சொன்னார்கள். நிலசம்பந்தமாக Ceiling
நிர்ணயிக்கவேண்டுமானால், அதேமாதிரி சகலவிதமான துறைகளிலிருந்தும்
வரக்கூடிய வரும்படிக்கும் Ceiling நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று சொன்ன
தாகப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது. நிலத்தை நம்பி வாழ்கிறவர்களை
அல்லது தங்கள் பணத்தை நிலத்தில் invest செய்கிறவர்களை மாத்திர
ம்தற்காலிகமாகவோ நிரந்தரமாகவோ பாதிக்கும் அளவில் சட்டம்
ஏற்படுமானால் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஒரு பகுதியினர் கிளர்ச்சிகள்
செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். Ceiling-ஐ
நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்றால், காங்கிரஸ் அக்ராசனர் ஸ்ரீ தேபர் சொன்ன
மாதிரி, ரூ. 250-க்கு மேல் செலவு செய்யக்கூடாது என்றால், ரூ. 250-க்கு
மேல்வருமானமும் இருக்கக்கூடாது. எல்லாத் துறைகளிலும்வரும் வரும்
படிக்கு ரூ. 250-ஐ Ceiling ஆக நிர்ணயிக்கவேண்டும். அதுதான் நியாயம்.
அப்போதுதான் பொருளாதாரச் சமத்துவம் ஏற்பட்டு, மிதமிஞ்சிய
ஏழ்மையோ, மிதமிஞ்சிய செல்வமோ இருக்காது.

“அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றி ஒரு குறிப்பு இரு
கிறது. இந்தச் சபையில் பல அங்கத்தினர்கள் கேள்விகள் மூலமாகவும்
பேச்சுகள் மூலமாகவும் பல சந்தர்ப்பங்களில் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்
பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் 15 நாட்களுக்குள்ளாக மண்
பாறை கூட்டுறவு சங்கக்காரியதரிசியோ தலைவரோ ரூ. 85,000 மோசடி
செய்ததாகச் சொல்லி திருச்சிராப்பள்ளி செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் அவருக்கு
ஆயுள் தண்டனை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 7 நாட்களுக்குள்ளாக திருவை
யூர் கோவாபரேடூவ் சொஸைட்டியைச் சேர்ந்த சீதாராமையர் என்பவரோ
ஜெயராமையர் என்பவரோ ரூ. 80,000 மோசடி செய்ததாகச் சொல்லி
திருக்காட்டுப்பள்ளியில் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். காரைக்குடி கோவாப
ரேடூவ் சொஸைட்டியில் நடந்த மோசடியைப்பற்றி 6, 7 மாதங்களுக்கு முன்பு
கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு பதில் சொல்லப்பட்டன. ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக
அந்த கோவாபரேடூவ் சொஸைட்டி நிர்வாகஸ்தர்களில் 3 பேரை
ரூ. 85,000 மோசடி செய்ததாகக் கைது செய்திருக்கிறார்கள். (Interruption)
எங்களைப் பொருத்தவரையில் அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்
என்பதைப்பற்றி அக்கரையில்லை. கூட்டுறவு இயக்கம் நாட்டுக்கு நல்லது,

[Sri P. Rangaswamy Reddiar]

[2nd August 1955]

‘கூட்டுறவே நாட்டின் உயர்வு’ என்று சொல்லப்படுகிறது. பணத்தை கையாடியவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதைப்பற்றி கவலையில்லை. ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக சலுகை காட்டவேண்டியதில்லை. எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று ஆராயவேண்டியதில்லை. காரைக் குடி கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ரூ. 5 லட்சம் வரையில் சுயலாபம் அடைந்த ஒருவர் தப்பித்துக்கொண்டு வருகிறார். அவரை இன்னும் கைதுசெய்ய முடியவில்லை. சட்டத்தின் பிடிபில் அவரைக் கொண்டுவர முடியவில்லை. டிஸம்பர் மாதக் கடைசியிலோ ஜனவரி மாத ஆரம்பத்திலோ நான் காரைக் குடி சென்றிருந்தபோது, கூட்டுறவு இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எப்படி அந்தக் கோவாபரேடிவ் சொஸைட்டியில் 4, 5 லட்சம் ரூபாய் வரையில் ஒருவர்கையாட முடிந்ததென்று சொன்னார்கள். சட்டப்படி குற்றவாளியைக் கண்டுபிடித்துத் தண்டிக்க முடியவில்லை. இப்பொழுது அகப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களிடமிருந்து ரூ. 80,000ஐயும் வசூலிக்க முடியுமோ என்னவோ அது பின்னால் தெரியும். நாட்டில் கூட்டுறவு முறை எவ்வளவு அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறதோ அதற்கும் மேலாக ஊழல்களும் புகார்கள் இருக்கின்றன. திருச்சிராப்பள்ளி செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் விசாரணை நடந்தபோது பல திருக்கிராம விஷயங்கள் வெளியாயின. எந்தக் காரியத்திலும், முதல் 5 வருஷத்திட்டமாய் இருந்தாலும் சரி, இரண்டாவது 5-வருஷத்திட்டமாயிருந்தாலும் சரி, பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவிடப்படுகிற காரணத்தினால் இந்த மாதிரி கையாடல், லஞ்ச ஊழல்கள் இல்லாமலும் செலவிடக்கூடிய பணத்தின் முழுப்பயனும் மக்களுக்குப் போய்ச் செருமாரும் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் இந்த மாதிரி மோசடி செய்பவர்கள் மீதும் தணிக்கை செய்வதாகச் சொல்லும் அதிகாரிகள் மீதும் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். லஞ்ச ஊழலைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்காமல் அரசாங்கம் மேலும் மேலும் பணத்தைச் செலவழித்துக்கொண்டே போனால், பணம் செலவழியுமேயொழிய மக்களுக்குப் பயன் ஏற்படாது. ஒரு பெரிய லஞ்ச ஒழிப்பு அதிகாரி ஒரு கிராமத்திற்குப்போய் கிராமமக்களிடம் ‘இந்தப் பகுதியிலுள்ள லஞ்ச ஊழலை ஒழித்து விடுகிறோம்; நீங்கள் தலைக்கு எவ்வளவு எனக்கு கொடுக்கிறீர்கள்?’ என்று கேட்டாராம். சர்க்கார் லஞ்சத்தை ஒழித்ததாகத் தெரிய வில்லை. ஆங்காங்கு கிராமங்களில் ‘rural credit societies’ அல்லது ஐக்கிய நாளைய சங்கங்கள் நடக்கின்றன. இவை நன்றாக நடக்கவேண்டுமேயானால் சர்க்கார் ஒரு விஷயத்தை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். கால் வருட தணிக்கை, அரை வருடத்தணிக்கை, வருடத் தணிக்கை, என்மெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு ஆடிட்டர்கள் மூலம் எல்லா கணக்குகளும் பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றன. 4, 5 வருடங்களுக்குப் பிறகு ரூ. 80,000 மோசடி என்று சொல்லப்படுமேயானால், அது இந்த அதிகாரிகளின் திறமையையும், அவர்கள் எவ்வாறு நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பதையும் காட்டுகிறது. கோவாபரேடிவ் சொஸைட்டியின் தலைவர் அல்லது டைரக்டர்களுடைய நடத்தையைப் பற்றி மட்டும் ஒன்றும் இது அதிகமாகக் காட்டவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“சமீபத்தில் 2 வார காலமாக தென்னாட்டில் ஒரு பெரிய புரட்சிகரமான செய்தி பரவிவந்தது. இந்தி மொழியை எதிர்ப்பதின் அறிகுறியாக 1-8-1955ல் தேசியக்கொடியை எரிப்பது என திராவிட கழகத்தார் முடிவுசெய்து ஒரு பெரிய கிளர்ச்சி செய்து வந்தார்கள். கிளர்ச்சியின் காரணமாக நமது முதன் மந்திரி ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார். அந்த அறிக்கையில் பல பகுதிகள் இருந்தாலும் ஒரு முக்கியமான விஷயமும் இருக்கிறது. அந்தந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் மொழிப் பிரச்சனை சட்டசபையின் கையில் இருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தில் 345-வது பிரிவில் மாகாண சட்டசபை எவ்வாறு தீர்மானிக்கிறதோ அந்த மாதிரி அந்தந்த ராஜ்யத்தில் மொழியானது ஆக்சி மொழியாக நிலவி வரும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய சட்டசபையில் இன்னும் அந்த மாதிரி அதிகார பூர்வமாகத் தீர்மானம் செய்யப்படவில்லை. கன்னடம், மலையாளம் பேசுகிற பகுதிகளும், நம் ராஜ்யத்தில் இருப்பது காரணமாக அவ்வாறு செய்யப்படாமல் இருக்கலாம். ஆந்திர ராஜ்யம் இயங்குவதுபோல் நம்முடைய தமிழ்நாடு தனியாக இயங்கவேண்டுமானால், தமிழ் மொழி ஆக்சி மொழி ஆக வேண்டுமானால், இப்பொழுது இருக்கும் சூழ்நிலை அதற்கு மாறாக

2nd August 1955] [Sri P. Rangaswamy Reddiar]

இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். (Interruption ஆந்திராவில் தெலுங்கு ஆக்ஷிமொழியாகவில்லையென்றும், ஆக்ஷிமொழியாகத் தீர்மானம் செய்து கொள்ளவில்லையென்றும் கணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதற்கு என்ன அர்த்தம்? அது மாதிரி நாமும் இருக்க வேண்டுமா? இந்தியை பொருத்து சொல்வேறு செயல்வேறு என்று இல்லாமலிருந்தால்தான் இந்த மாதிரி unpleasant கிளர்ச்சிகள் இல்லாமல் இருக்கும். 10, 15 நாட்கள் கிளர்ச்சி இருந்திருக்கிறது. இது பெருமைப் படக்கூடிய விஷயமல்ல. தமிழ் நாட்டைப் பொருத்தமட்டில் தமிழ் மொழி ஆக்ஷிமொழியாக இருக்கவேண்டுமானால் அதற்கு விரோதமான செயல்கள் இருக்கக்கூடாது. இப்பொழுது காட்டு கவர் முதலியவைகளில் பூராவும் ஹிந்தி. மணியார்டர் பாரங்களை பி. ஏ. படித்தவர்கள் கூட வாங்கிப் பூர்த்தி செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. ஏனென்றால் form கள் ஹிந்தியில் இருக்கின்றன. இப்பொழுது ஹிந்தி ஏகாதிபத்தியத்தை நாட்டில் நிலைநாட்ட ஏற்பாடு செய்து வருவதாகத் திராவிடத் கழகத்தார் சொல்வது உண்மை என்று நம்பும்படியாக இருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பது அந்தந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மொழியோ, ஹிந்தி மொழியோ ராஜ்ய சர்க்கார் மொழியாக இருக்கலாம் என்பது. ஒரு ராஜ்யத்திற்கும் இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கும் இடையேயோ அல்லது மத்திய சர்க்காருக்கும் மாகாண சர்க்காருக்கும் இடையேயோ கடிதப் போக்குவரத்து ஹிந்தியிலோ வேறு பாஷையிலோ (இங்கிலீஷ்) வைத்துக்கொள்ள லாமென்று இருக்கிறதேயொழிய ஒரு ராஜ்யத்தில் அவசியம் ஹிந்தி ஆக்ஷி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்ற விதமான யாதொரு விவரமும் அரசியல் சட்டத்தில் இல்லை. ஆகவே, 345-வது பிரிவை மனதில் வைத்துக் கொண்டால், நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொருத்தமட்டில் தமிழ் ஆக்ஷி மொழியாக இருக்கவேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ளவர்கள் தமிழ் மொழியில் பயிற்சி பெற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கும் இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கும் அல்லது மத்திய சர்க்காருக்குமுள்ள கடிதப் போக்குவரத்துக்கு மாத்திரம் ஹிந்தியில் இருந்தால் போதுமென்று இருக்க வேண்டும். எல்லாப்பள்ளிக்கூடங்களிலும் மாணவர்கள் கட்டாயமாக ஹிந்தி படிக்கவேண்டும், ஹிந்திபாடம் optional ஆக இல்லாமல் படித்தாலும் பிடிக்காவிட்டாலும் படிக்கப்படவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கப்படுகிறது. ஹிந்தியைக் கட்டாயமாய்ப் போதித்து அதை ஆக்ஷி மொழியாக ஆக்கவேண்டுமென்ற ஏற்பாடு இல்லையென்று சொல்கிறார்களேயொழிய தமிழ் ஆக்ஷி மொழியாக ஆக்குவதற்கு இப்போது எவ்வித ஏற்பாடுகளும் செய்யப் படவில்லை. மற்றப் பிரதேசங்கள் பிரிந்த பிறகு ஏற்பாடு செய்துகொள்ள லாமென்று சொல்வது பொருந்தாத விஷயம்.

“இன்னொரு பிரச்சனை பொது சுகாதாரத்தைப் பற்றியது. இப்பொழுது நாட்டில் (பி.சி.ஜி.) B.C.G. Vaccination ஜப் பற்றி ஒரு போராட்டம் நடந்து வருகிறது. ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு mass scale-ல் ஊசி போடப்பட்டிருக்கிறது. கோவையில் வசந்தா என்ற பெண் ஊசி போடப்பட்டதால் கண் பார்வையை இழந்திருக்கிறாள். திருச்சிராப்பள்ளியில் புஷ்பவதி என்பவள் இறந்துவிட்டாள். தாஞ்சாவூரிலும் இம்மாதிரி கேடு விளைந்திருக்கிறது. பி.சி.ஜி.-ஜப்பற்றி எது உண்மை, எது பொய் என்று தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நன்மைதரக்கூடியது என்று தெரிந்து ஊசி போட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறவர்களுக்கு மாத்திரம் ஊசிபோட்டு மற்றவர்களை நிர்ப்பந்திக்காமலிருந்தால் நல்லது. ஆகையால் ஊசிபோடவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்பவர்களுக்கு மாத்திரம் போட்டுவிட்டு மற்றவர்களுக்குப் போடாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“திருச்சியில் பி.ஸி.ஜி. ஊசி போட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, நான் கூட ஊசி போட்டுக்கொண்டேன். ஆனால் நல்ல வேளையாக இரண்டாவது ஊசியைப் போட்டுக்கொள்ளவில்லை; கண்ணும் கெட்டுப் போகவில்லை; ‘ரெலிஸ்ட்டென்ஸ் பவர்’ இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைச் சோதிப்பதற்கு ‘டெஸ்ட்’ ஊசி முதலில் போடப்படுகிறது. ‘ரெலிஸ்ட்டென்ஸ் பவர்’ இல்லையென்றால் உயிருள்ள கிருமிகளை (live bacilli) உடலில் ஏற்றுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. பி.ஸி.ஜி. ஊசி குத்திக்கொள்வது சம்பந்தமாக நாட்டில் நடந்து வரும் சர்ச்சையின் காரணமாக ஒரு

[Sri P. Rangaswamy Reddiar]

[2nd August 1955]

விஷயத்தைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதாவது, அம்மை, வைசுரி போன்றவைகளைத் தவிர்ப்பதற்குப் போடப்படுகிற ஊசிக்கும் பி.ஸி.ஐ ஊசிக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பது. அம்மை, வைசுரி போன்றவைகளைத் தடுப்பதற்குப் போடப்படும் ஊசியைப் போட்டுக்கொள்ளும்போது உயிருள்ள கிருமிகள் மனிதனுடைய சரீரத்தில் செலுத்தப்படுவதில்லை போல் இருக்கிறது. ஆனால் பி.ஸி.ஐ. ஊசி குத்தப்படும்போது உயிருள்ள கூடியரோக கிருமி சரீரத்தில் செலுத்தப்படுவதினால் அது உள்ளபடியே ஆபத்தான விஷயம் என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இது விஷயத்தை சர்க்கார் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து தகுந்த உத்தரவு பிறப்பித்தால் மக்கள் கொஞ்ச நாள் உயிர் தப்பிப் பிழைக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன் !

“ ஜூன் மாதம் பள்ளிக்கூடங்களும் கல்லூரிகளும் திறக்கப்பட்டுவிட்டன. நிதி மந்திரி அவர்கள் திருச்சிக்கு வந்திருந்தபோது சில கல்லூரிகளுக்குச் சென்றிருந்ததாகத் தெரிந்துக்கொண்டேன். பல விஷயங்கள் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். இன்னும் பல விஷயங்கள் அவருக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். கல்லூரிகளில் சேருவதற்காக ஆயிரம் பேர்கள் மனுச் செய்துகொண்டால் 200 பேர்களுக்குத்தான் இடம் கிடைக்கிறது. பிறன் சிபாலைத் தெரிந்திருந்தாலும் சரி, நிர்வாகக் கமிட்டியில் உள்ளவர்களைத் தெரிந்திருந்தாலும் சரி, சிபார்சுக்கு மாணவர்கள் அலைகிறார்கள். ஒரு கல்லூரியில் 200 ஸ்தானங்கள் இருந்தால் அதற்கு ஆயிரம் மனுக்கள் வரை வருகின்றன. ஆக, பாக்கி 800 பேருக்கு இடம் கிடைக்காமல் போகிறது. சிபாரிசு இருந்தால் இடம் கிடைக்கிறது, இல்லாவிட்டால் இடம் கிடைப்பதில்லை என்ற பிரச்சினையும் ஒரு புறத்தில் இருக்கிறது. நிலப் பிரச்சினையப்போல் இது ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

“ படிப்பதற்கு ஏன் இவ்வளவு மோகம் இருந்துவருகிறது ? படித்துப் பட்டம் பெற்றுவிட்டு சப்-ரிஜிஸ்திரார், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போன்ற வேலைகளுக்குப் போகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது Math, (Hons.), Kynology (Hons), Ph.D. பட்டம் எல்லோருக்கும் தேவை தானா ? படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் சப்-ரிஜிஸ்திரார், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்குக் கீழுள்ள வேலைக்கும் மனுப் போடுகிறார்கள். இது மாதிரியான ஒரு நிலைமை படித்தவர்களிடையே இருக்கிறது. ஏன் இந்த அவல நிலை ? படிப்பதற்கு முதலில் ஒரு மோகமும், படித்துப் பட்டம் பெற்றபின் உத்தியோகத்திற்கு ஒரு மோகமும் இருக்கிற ஒரு நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்து அவ்வளவு மோகம் இல்லாதபடி தணிப்பதற்கு சர்க்கார் வழி செய்யவேண்டும். இதற்கு உண்டியாக ஒரு வழி செய்யாவிட்டால் வருஷா வருஷம் இந்தப் பிரச்சனை அதிகமாகிக் கொண்டேதான் வரும்.

“ வெளியே இருப்பவர்களுக்கு ஒரு பெரிய கஷ்டம். பத்து ‘சீட்’ கள், 20 ‘சீட்’ கள் இருந்தாலும் ஒரு ‘சீட்’ கூட வாங்கிக் கொடுக்க முடிவதில்லை. எங்கும் ‘சீட்’ கிடைக்கவில்லை. அதை சர்க்கார் பரிசீலிக்கவேண்டும். முதலில் கல்லூரியில் இடம் கிடைக்கவில்லையென்ற புகார், பிறகு வேலை கிடைக்கவில்லையென்ற புகார், வேலை கிடைத்ததற்குப் பிறகு ‘ப்ரமோஷன்’ கிடைக்கவில்லையென்ற புகார். அதன் பிறகு சம்பள விகிதம் போதவில்லையென்ற புகார். ஆகவே, இம்மாதிரியான மோகத்தை தணிப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“ சென்னை நகரத்தில் நடந்து வரும் பஸ் போக்குவரத்து சர்வீஸ் விஷயமாக எவ்வளவு லாபம், எவ்வளவு நஷ்டம் என்ற புள்ளி விவரம் கொஞ்ச நாளைகத் தெரியவில்லை. லாபம் ஜாஸ்தியாக இருப்பதற்குக் காரணம் மோட்டார் வரி கட்டாதது என்று இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் சொல்லப்பட்டு வந்தது. நேற்று பஸ்விலே பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தேன். நிற்கும் பிரயாணிகள் எட்டுப் பேர் என்று போட்டிருந்த பெரிய பஸ் ஒன்றில் நின்று கொண்டிருந்தவர்கள் சுமார் 70 பேர்கள் இருக்கலாமென்று நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் ஜனங்கள் எப்படி உள்ளே ஏறுவது, எப்படி வண்டியிலிருந்து கீழே இறங்குவது ? பஸ்விலே

2nd August 1955] [Sri P. Rangaswamy Reddiar]

இடம் கிடைக்கவில்லை என்ற பிரச்சினையும், பஸ்வரில் ஏறிவிட்டால் எப்படி இறங்குவது என்ற பிரச்சினைகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே, சென்னை நகரத்தில் சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்து சர்விலைத் திறம்பட நடத்தவேண்டுமானால் பொதுமக்களுக்கு சௌகரியமான முறையில் நடத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்து சர்க்காரால் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியவில்லையென்றால், தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டுவிட்டு வேறு வேலை பார்க்கலாம்.

“குடி தண்ணீர் வசதி விஷயமாக பிரமாதமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினையே தீர்ந்துவிட்ட மாதிரி சொல்லப்படுகிறது. 1927-28-ம் வருஷத்திலிருந்து துறையூரில் குடி தண்ணீர் திட்டம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு ‘பிளான்’ போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1954-ம் வருஷம் கோடை காலத்திற்குள் குடி தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று 1953 பிப்ரவரியில் சானிடரி எஞ்சினீர் உத்தரவு போட்டிருந்தார். ஆனால் 1955 கோடை காலமும் போய்விட்டது. பிளான் போடுவதிலேயே காலத்தைக் கடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். செயலில் இறங்கி காரியத்தை விரைவில் முடிப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்வார்களானால் அப்பொழுதுதான் அவர்கள் பாராட்டத் தகுந்தவர்களாவார்கள்.”

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise, needless to say, to support the Motion before the House. Among the events that have transpired after we dispersed on the last occasion, I suppose, I am right in saying that, the most significant, the most outstanding, is the tour of our Prime Minister in Europe. One of the Members of the Opposition was pleased to call that it formed the preface in the Governor's Address. Not only on the floor of this House but everywhere we find that there is unanimous approval of the steps taken, policies enunciated and the principles proclaimed to the world by our Prime Minister on behalf of our nation. It is not a preface; it is a living symbol for which our nation stands. Therefore I submit to the House that it is but very proper that this great and important event has been given the first priority in the Address. It was said that the foreign policy was a projection of our internal policy and that the status and prestige of our nation had not been enhanced by the visit. Sir, I hope I am right in saying that, when my hon. Friend made that remark, he was not right in expressing the feelings of the people and that he was missing the beat of free heart and running with the music of his intellect. I have no hesitation in saying that nothing has been found wanting in the foreign policy that our Central Government have been pursuing all these years. On the other hand, it has gone a long way to ease the situation and to promote peace. Peace is essential for the progress of humanity; peace is more essential for us in the Indian Union because we cannot afford to waste our energy on war in which we directly participate or are indirectly involved. Every ounce of energy that we can spare should be marshalled and utilized for the progress of our nation. Our Prime Minister's foreign policy has been assessed by our own nation and by so many other nations, and applauded by one and all. Viewed in that light, I may even say that the Governor's Address has but paid a feeble tribute, while it could have been much stronger. I do not wish to dilate more on this point.

[Sri B. Vaikunta Baliga] [2nd August 1955]

“ The Address has enunciated so many constructive policies which the Government propose to follow. One cannot say that it does not contain the essentials. We should not expect the details of every scheme in a Governor's Address. If the details are included, the Address will become tediously long and will not conform to the basic principles of an Address.

“ There is reference to the Second Five-Year Plan. Of all the things that to-day dominate the study and attention of the nation, the Second Five-Year Plan is the most important. The First Five-Year Plan has succeeded considerably. But I feel that, with all the success we have achieved, the tempo and the momentum have not been adequate. It may be that for various reasons, the tempo and pace could not be accelerated. But I do **maintain that the Government** have not risen to the occasion. They could have, and ought to have, done more. I am not saying this by way of complaint or criticism against the Government. I am saying this only to emphasize that they cannot rest on their oars but should work with greater tempo.

“ For financing the Second Five-Year Plan, our Government have floated a loan and the Governor in his Address has appealed for the co-operation of the public. May I assure the Government that that appeal will find a ready response in that small corner of the State known as South Kanara where the people will rise up unanimously as a single body to help the Government in raising funds to the extent possible. But at the same time the funds that are going to be raised have to be apportioned equitably between all the districts. I do not at all mean to suggest that any anticipatory fears are entertained. It is a basic principle of budgeting that the spreadover of the amount over the whole State should be guided by definite principles based on population, the needs of each district, the resources that it can command and, may I add, the neglect of the district in the past years. These considerations should not be lightly brushed aside. If all these considerations are pressed into service and a decision is taken, it is but natural to expect that South Kanara should find an important place in the matter of improvement in all spheres. Whatever might be the knowledge and care with which the Government might allot priorities in any particular department, I say that the help, guidance and advice of the members of the particular district should not be lightly brushed aside. On the other hand, they should be given proper weight in the consideration and the arriving at of a decision. I would even appeal to the Government to see that the decision of the members of the district prevails even against the decision of the Government. The members, as the representatives of the people, have to press the needs and see to the fulfilment of those needs. How else can we serve the people except by asking the Government to take things as studied and propounded by the members of the district?

“ Then I wish to refer to a thing which does not find a place and very properly too in the Address. The atmosphere to-day is surcharged with so many proposals on the basis of the report of

2nd August 1955] [Sri B. Vaikunta Baliga]

the States Reorganization Committee. One can easily understand how deeply anxious the people coming from South Kanara, where Kanarese language is prevalent, are about this problem. Should the consideration that we are likely to go away from this State weigh with the Government to any extent in the allocation of funds for our district, I say that a great injustice would have been done to us. I am sure the Ministers will take due note of what I say and see that nothing of that kind happens. We have always been given the assurance that so long as we are in this State, our interests are safe in the hands of the Ministers. (Interruption.) I am glad to be corrected by the hon. Friend by my side. I am happy in this State and I wish to continue in this State. I am not at all anxious to go away, unless the people in the rest of the State want us to go away. I am sure those people are not entertaining any such feeling. But still it is better that at times we remove the cobwebs from our brains and dispel the doubts that arise in spite of ourselves.

“ While on the subject of allocation of funds, there are certain projects to which I would like to refer. It is always said that in South Kanara there is not much scope for irrigation projects. I say, Sir, that there never has prevailed at any time a greater fallacy than this. We have got plenty of water of the Western Ghats which, it is said, is allowed to flow waste into the Arabian Sea without being harnessed. There are some schemes in our district which will be more fruitful and remunerative than those in the other districts. But somehow, for one reason or other, the position has continued and the rectification of that position ought to be taken up without delay. Two schemes are being investigated and I hope they will receive the due attention of the Government. The Haladi Scheme, which has been investigated and is estimated to cost Rs. 1,88,00,000, will irrigate at least 25,000 acres and will give a return of not less than 0·8 per cent without levying any betterment contribution. With betterment contribution, the return will be much more. I am afraid that there is prevailing in some quarters the wrong notion that the scheme is not remunerative. I appeal to the Government to carefully examine the position and approach the scheme with a sympathetic attitude.

“ There is one more scheme which will be more remunerative than this at Neria. In the Western Ghats, we have got good natural basins. If such basins have to be constructed, each will cost about Rs. 50,00,000. The caves in the mountains have given us natural basins which can be easily harnessed. There is no such basin in Neria. It is said by experts that this is eminently suited to be a reservoir. This scheme also might be taken up.

“ With regard to extension of electricity, the people of South Kanara have been undergoing a tantalising agony. They are told by Government that schemes are being taken up and pushed through expeditiously. But still for one reason or other, they find that the extension of electricity has not proceeded apace. It is said that the fault lies not with this State but elsewhere. In whichever

[Sri B. Vaikunta Baliga] [2nd August 1955]

quarter the fault may lie, I would impress upon the Government the supreme need for supplying electric power to villages at an early date. If electric power is supplied, there will be augmentation of food on a scale perhaps unprecedented elsewhere. We have got perennial rivers which supply abundant water. All that is required is power to lift the water to convert one-crop fields into three-crop fields. I hope the Government will look into this aspect also.

“ Coming to Public Health, I would say that the long-awaited drainage scheme for the Mangalore Municipality has not yet materialized. I request the Government to include this scheme in the Second Five-Year Plan. Though this subject could be dealt with when the proposals for the Second Five-Year Plan come up for discussion, I hope I am not wrong in referring to it on this occasion, since the discussion on the Governor's Address also covers as wide a field as any other discussion. Immediate attention should be paid to the provision of protected water-supply for the Mangalore Municipality coupled with the drainage scheme because the health of the town is impaired by the existence of filaria and allied diseases which are attributed to the lack of proper drainage. These are some of the things which I would like the Government to take note of.

3-50
P.m.

“ Before I conclude, I wish to refer to the work carried on under the Community Projects, National Extension Service and Local Development Works. This Government have raised high hopes in the minds of the people. They want schemes to be formulated at the village level, at the municipal level and at the district level. Work at these levels is going on vigorously. In fact, I feel that it is something like putting a tremendous engine on gear and putting it in motion without applying the brake, not providing adequate facilities. What is passing in my mind at this moment when I am talking like this is that when so many schemes have been formulated by the local people there and have been submitted, for one reason or other, funds are not forthcoming. When funds are asked for by the district authorities, they are doled out small amounts. Either we should raise hopes in the people or we should not. If we raise hopes in them, it is our elementary duty to fulfil them. Otherwise, let us not raise hopes in them. If we formulate schemes under the Community Projects, the National Extension Service or even the Second Five-Year Plan, let us carry only as much as our legs can carry. But having raised hopes in the people, it is our elementary duty to do our best to fulfil them. If we fail in that respect, certainly it will not redound to the credit of a Government which has achieved something very wonderful. It is in that light that I say that what has been done up till now is something very creditable and very big. It ought to place a greater responsibility on us. Having invited to ourselves the supreme task of constructing the nation and having taken the responsibility for the nation's progress in our hands, it is up to us to rise to the occasion, strive our best in every direction and do our best based on the highest of principles and attract to our nation and to the State the encomium that should be paid by anybody at any time.

“ Thank you, Sir.”

2nd August 1955]

*SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉപാധ്യക്ഷൻ അവാർക്കളെ, ഗവണ്ണർ തിരുമനസ്സിന്റെ പ്രസംഗം ആകെ പരിശോധിച്ചതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലാത്ത രണ്ടു സംഗതികൾ കാണാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. ഒന്നാമത്ത്, നമ്മുടെ മഹത്തായ രാജ്യത്തിന്റെ അന്തസ്സിനെ ലോകമെങ്ങും വലിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി ശ്രീ ജവഹർലാൽ നെഹറുവിന്റെ വിദേശനയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവന. നാലഞ്ചുവർക്കും മുമ്പു മുതലേ സഹവർത്തിത്വത്തിനും ലോകസമാധാനത്തിനും വേണ്ടി പ്രചരണം നടത്തുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുപോന്നിട്ടുള്ള എന്നെപ്പോലത്തെ എളിയ പ്രവർത്തകന്മാർക്ക് ആഹ്ലാദവും ആശ്വാസവും നൽകുന്ന ഒരു കാര്യമാണിത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളെയൊക്കെ ആവേശം കൊള്ളിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷങ്ങളേയും പ്രതീക്ഷകളേയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വിദേശനയമാണ് ശ്രീ ജവഹർലാൽ നെഹറു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സർ, അതുകൊണ്ടാണ് അത് ഏറ്റവും സന്തോഷപ്രദവും സമാധാനപരവുമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നത്. രണ്ടാമത്ത് നമ്മുടെ ബഹുമാന്യനായ സഭാനാഥനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവന. ഈ സഭയുടെ നടപടികളെ ഏറ്റവും സുസ്ഥിരവും മാതൃകാപരവുമായി നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടുവരികയും ഈ സഭയുടെ അധികാരങ്ങളേയും അവകാശങ്ങളേയും യഥാവിധി സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് സഭാ ജാഗരൂകനായി, ബലശ്രദ്ധനായി പ്രവർത്തിച്ചുവരികയും ചെയ്യുവോരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭാനാഥൻ ശ്രീ ശിവജിജി കോട്ടയം അവാർക്കൾക്ക് ഗവണ്ണർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള പ്രശംസയും അഭിനന്ദനവും അദ്ദേഹം തികച്ചും അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് പറയാൻ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരിപൂർണ്ണമായ അഭിപ്രായയെകൂടാണുള്ളത്.

“ എന്നാൽ, ജനാധിപത്യമന്ത്രാഭ്യയസരിപ്പ് നമ്മുടെ മന്ത്രിസഭയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളാണ് ഗവണ്ണർ തിരുമനസ്സിലൂടെ പ്രസംഗത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നതെങ്കിൽ നമ്മുടെ മന്ത്രിമാർ ഗവണ്ണറെ കുറയെങ്കിലും കാഴ്ചയെറിയീരിക്കേണ്ടെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിഗതികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വസ്തുതകളുടെ യഥാർത്ഥം നമ്മുടെ മന്ത്രിസഭ ഗവണ്ണറെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ നാരായണക്കുറുപ്പ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഈ രാജ്യത്തു ഇന്നു മുഖത്തെക്കാളും സമാധാനവും ശാന്തിയും കൈവന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അതിനു കാരണം രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളുടെ രഞ്ജകനയമാണെന്നും പറയുന്നിടത്തു ഗവണ്ണർ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളെ പരോക്ഷമായി ഒരു തട്ടത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ച് അത് അത്ര നന്നായില്ലെന്ന് ആദ്യമേ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. നിയമസഭാധാനപരിപാലനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്ണരുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുമ്പോലെ ഒരുപ്രകാരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഇന്നുതന്നെ ചോദ്യം അനുവേദയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യ മന്ത്രി നല്ലിയ ഒരു സ്റ്റേറ്റ്മെന്റിൽനിന്നു കാണുന്നത് വയനാട് രാജ്യത്തിൽ മെല്ലെപ്പോയി എന്ന സമയത്തു മാത്രം 1954 ഡിസംബറിനാലോളം ആറു കൊലപാതകങ്ങൾ നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. കുറവാളികളെ പിടി കൂടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒന്നിനും ഒരു തൂമ്പില്ല. പിന്നെ ഭിന്നവർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂടുതൽ രഞ്ജിപ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നിടത്തു സാമ്പത്തികവ്യക്തികളെ അതായത്, ജന്മിമാർ, കർഷകർ മുതലായി സാമ്പത്തികാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വ്യക്തികളെയാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, അവർക്കു തമ്മിൽ യാതൊരു രഞ്ജിപ്പും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവർ തമ്മിലുള്ള സംഘർഷത്തിന്റെയും സമരത്തിന്റെയും മുർച്ഛയും ഉയരയും കണക്കു വലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് പരമം. ഇന്നാട്ടിലെ സാമ്പത്തികവ്യക്തികൾക്കിടയിൽ കൂടുതൽ ഇണക്കവും ഐക്യവും സൗഹൃദവും ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഗവണ്ണർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് സത്യത്തിന് നേരെ വിപരീതമാണെന്നു മാത്രമേ എനിക്ക് പറയാൻമുളൂ. കാക്കികപരിഷ്കാരം വരാൻ പോകുന്ന തുകയിടത്തോടെ ജന്മിമാർ തകുതിയായി ഒഴിപ്പിക്കൽ ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പാട്ടും അളക്കുന്നതിന്നു രശ്മിതി കൊടുക്കുന്ന ഏപ്പാട്ടു ജന്മിമാർ പലരും നിറുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. രസീതു വാങ്ങിയേ അടങ്ങൂ എന്നു തുകിക്കാർ പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതന്നു പാട്ടത്തിന്നു രശ്മിതികൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ തുകിക്കാർക്ക് അടങ്ങിയിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. രശ്മിതിചോദിച്ചാൽ ഉടനെ ഒഴിപ്പിക്കുകയായി. അപ്പോഴാണ് സമാധാനം സംഭവിക്കുന്നത്. സമാധാനം നേരിട്ടുമ്പോൾ ഗവണ്ണർക്കിന്നു ഇടപെടാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തി

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [2nd August 1955]

യില്ല, തിരുച്ചിരാപ്പള്ളി സംഭവം ഇതിനോടൊത്താണ്. സംഘടനം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ജന്മിമാരുടെ സഹായത്തിനായി പോലീസ് പോകുന്നുണ്ടോ എന്നു ശ്രീ രക്തസാമി റെഡ്ഡിർ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ജന്മിമാർ അത്രയും കാട്ടുമ്പോൾ അവരുടെ സഹായത്തിന് പോലീസ് എത്തണമെന്ന് പറയുന്നത് എന്തു ന്യായമാണ്? നേരെമറിച്ചു കൂടിക്കാക്കാണ് സംരക്ഷണം നൽകേണ്ടത്. അതാണ് തിരുച്ചിരാപ്പള്ളിയിൽ സംഭവിച്ചത്. ഫലം എന്തായി? തിരുച്ചിരാപ്പള്ളി ഡിസ്ട്രിക്ട് കലക്ടർ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാണെന്നുവരെ ആക്ഷേപമുണ്ടായി. ജന്മിമാർ കൊള്ളയടിക്കുന്നു, അത്രയും കാണിക്കുന്നുവെന്ന് പോലീസിനുപോലും ബോദ്ധ്യമായിരുന്ന ഫലമാണ് തിരുച്ചിരാപ്പള്ളിയിൽ നാം കണ്ടത്. കൂടിക്കാർ അവരുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പോരാട്ടുമ്പോൾ പോലീസ് ഇടപ്പെട്ട് അവർക്കു വേണ്ട സഹായം ചെയ്യുന്നത് നല്ലതാണ്; ആവശ്യമാണ്. ഗവണ്മെന്റു് അത് മനസ്സിലാക്കുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. എന്നാൽ അതേ സമയം ജന്മിമാരെല്ലാം മാനസികപരിവർത്തനം വന്ന് നന്നായിക്കഴിഞ്ഞു, ഇനി അവരിൽനിന്ന് യാതൊരു അക്രമവും ഉണ്ടാകുകയില്ല എന്നാണ് ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് വളരെ അപകടകരമായ ഒരു നിഗമനമാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിൽവരുത്താൻ ചുമതലപ്പെട്ട പോലീസുകാർ കൂടിക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇടപെടുകയാണെങ്കിൽ അത് ആശാസ്ത്രമാണ്, അഭിലാഷനീയമാണ്. അതായിരിക്കണം പോലീസ് ഇടപെടലിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്ന് ഞാൻ കർഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

“സർ, രാമായണം മുഴുവൻ കേട്ടിട്ട് സിന്ധുവും രാമനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധമെന്താണെന്നു ചോദിച്ചതായി ഒരു കഥയുണ്ട്. അതുപോലെ ഈ പ്രസംഗം മുഴുവൻ കേട്ടിട്ടും ഇവിടത്തെ ജനാധിപത്യഭരണത്തിന്റെ മട്ട് എന്താണെന്നു ചോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ജനാധിപത്യഭരണത്തിൽ ഏറ്റവും മുഖ്യമായിട്ടുള്ള അധ്വാനിക്കുന്ന വ്യക്തികളുടെ ഭരണാധികാരികളുടെ മനോഭാവമാണ്. ഈ രാജ്യത്തെ ബഹുഭൂരിപക്ഷമായ അധ്വാനിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമുക്കു ഗവണ്മെന്റ് തിരുമേനിക്ക് ഒരൊറ്റ വാക്കു പോലും പറയാനാണായിരുന്നില്ല. അതു വളരെ ഭേദകരമായിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു കാര്യം, സർ, ഞാൻ ഇതു പറയുമ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയും ധനകാര്യമന്ത്രിയും ഈ സഭയിലെ മറ്റു സുഹൃത്തുക്കളും എന്നെ ഒന്നൊന്നായി ചേർക്കുതന്നെ പ്രത്യേകം അഭിവാദനം ചെയ്യും. ഇന്നത്തെ മന്ത്രിസഭയിൽ ഒരു മലയാളമന്ത്രി ഇല്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഒരു മലയാളമന്ത്രി ഉണ്ടായാലും ഇല്ലെങ്കിലും അതത്ര വലിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല എന്ന നില ശരിയല്ല. ഒരു മലയാളമന്ത്രിയുണ്ടെങ്കിൽ മലബാറിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കെല്ലാം പരിഹാരമായി എന്ന് കരുതാനുള്ള മൊല്ല്യവും എനിക്കില്ല. എങ്കിലും ഈ സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു ദേശീയ ജനവികാസമായ ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ മന്ത്രിസഭയിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്ന് എനിക്കു ഒരു വ്യസനം. ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു വെറും പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സെന്നോ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റെന്നോ മുസ്ലീംലീഗെന്നോ ഉള്ള പ്രശ്നമില്ല. മലയാളികളുടെ ഒരു പൊതു പ്രശ്നമാണിത്. മലയാളികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും അഭിലാഷങ്ങളും മന്ത്രിസഭയിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാൻ ഒരാളുണ്ടോ എന്നതാണ് പ്രശ്നം.

“സർ, മലബാറിനെ എല്ലാ കാര്യത്തിലും അവഗണിക്കുകയാണെന്നു വീണ്ടും ഉറപ്പിപ്പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മറ്റൊരു ഉദാഹരണം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ 20 ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ ഒരൊറ്റ സ്കൂളെങ്കിലും മലബാറിനുവേണ്ടി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ? അതിനു ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രി പറയുന്ന സമാധാനം മലബാറിൽ ട്രെയിനിംഗ് കഴിച്ച ആളുകൾതന്നെ ധാരാളം തൊഴിലില്ലാതെ നടക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ്. അതു ഒരു ശരിയായ മറുപടിയല്ല. ട്രെയിനിംഗ് സിദ്ധിച്ച പലരും തൊഴിലില്ലാതെ നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതേ അവസരത്തിൽതന്നെ ട്രെയിനിംഗ് സിദ്ധിക്കാത്ത എത്രയോ അധ്വാനകന്മാർ സമീപിച്ചുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മലബാറിൽ ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂൾ ആവശ്യമില്ലെന്ന വാദം നിരർത്ഥകമാണ്. റിദ്ദാദ്ദാസകാര്യത്തിൽ മലബാർ മദ്രാസിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു മുന്നണിയിലാണെന്ന കാര്യം ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മലബാറിൽ സാക്ഷരതാപത്തിന്റെ ശതമാനം 38.10 ആണെങ്കിൽ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലെ സാക്ഷരതാശതമാനം 28.10 മാത്രമാണ്. റിദ്ദാദ്ദാസവിഷയ

2nd August 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

ത്തിൽ നമ്മുടെ തമിഴ് സഹോദരന്മാർ കുറെക്കൂടെ പുരോഗമിച്ചു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരുവനാണ് ഞാൻ. തമിഴ്നാട്ടിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങളുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ സന്തുഷ്ടനാമാണ്. അതിനുവേണ്ടി എത്ര സംഖ്യ ചെലവാക്കിയാലും എനിക്കു ആക്ഷേപമില്ല. നമ്മുടെ തമിഴ്നാട്ടു സഹോദരന്മാരെ സാക്ഷരമാക്കുന്നതിന്റെ രാജപാതയിലൂടെ എത്രയധികം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാമോ അത്രയധികം മുന്നോട്ടു പോകുന്നതിൽ എനിക്കു സന്തോഷമേയുള്ളൂ. പക്ഷെ കൂട്ടത്തിൽ മലബാറിനെ പാടെ വിസ്മരിച്ചുകൊള്ളരുതെന്നു മാത്രമാണ് എനിക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളത്. ട്രെയിനിംഗ് സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ധാരാളം അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഇന്നു മലബാറിൽ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നുണ്ട്. സംസ്ഥാനത്തിലാകെ 2,000 പുതിയ സ്കൂളുകൾ അനുവദിച്ചപ്പോൾ ഏകദേശം 93 എണ്ണം മാത്രമാണ് മലബാറിനുവേണ്ടി വെച്ചത്. ജനസംഖ്യാനുപാതികമായി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ 280 കുറച്ചു സ്കൂളുകൾക്കു മലബാറിനു അർഹതയുണ്ട്. അതു മുഴുവൻ വേണമെന്നു ഞാൻ വാദിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും മലബാറിനെ തീരെ അവഗണിക്കുന്നത് സങ്കടകരമാണ്. പ്രതിഷേധാർഹമാണ്.

“മലബാറിനു ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജ് വേണമെന്നുള്ളതു വളരെക്കാലമായി ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരുവശമാണ്. മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ഹോസ്പിറ്റൽ ഏകകണ്ഠമായി വാസ്താക്കി അയച്ച പ്രമേയങ്ങൾപോലും ഗവണ്മെന്റു തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. മലബാറിൽ ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജുവേണമെന്നു പറയുമ്പോൾ അതൊരു പുതിയ കാര്യമല്ല. 1925 നു മുഖ്യവരെ മലബാറിനു മെഡിക്കൽ കോളേജ് ഉണ്ടായിരുന്നു. മലബാറിനു ഒരു മെഡിക്കൽ കോളേജു അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഡോർ കമ്മിറ്റി ഉന്നി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ പത്മവത്സരപദ്ധതിയിൽതന്നെ അതു ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതായിരുന്നു. നിർദ്ദേശങ്ങൾ അയക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാമത്തെ പത്മവത്സരപദ്ധതിയിലെങ്കിലും അതുൾപ്പെടുത്താൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“സർ, കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വില ഉയരാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഗവണ്മെന്റിന് തീരുമാനപ്പെട്ടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. 1955 ഫിബ്രുവരി 29-ാം തീയതി കരുമുളകിന്നു 1,350 ഉറപ്പിക വിലയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ 1955 ജൂലായി 29-ാം തീയതി അത് 1,125 ഉറപ്പികയായി കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വില കുറയുകയല്ല, ഇടിയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പച്ചത്തേങ്ങയ്ക്കു ഫെബ്രുവരിയിൽ 119 ഉറപ്പിക മുതൽ 130 ഉറപ്പികവരെ വിലയുണ്ടായിരുന്നത് 85 ഉറപ്പിക മുതൽ 95 ഉറപ്പിക വരെയാക്കി കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കണ്ടികൾ 30 മുതൽ 85 ഉറപ്പിക വരെ വിലയുണ്ടായിരുന്ന കപ്പയുടെ ഇന്നത്തെ വില 20-ാം 25-ാം ഉറപ്പിക മാത്രമാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പ്രധാന കാർഷികവിഭവങ്ങളുടെ വില ഇങ്ങനെ ഭയങ്കരമായി ഇടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വിലക്കുറവിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നു ഗവണ്മെന്റ് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. 1955 ജൂലായി മാസം 7-ാം തീയതി ഇന്ത്യാ ഗവണ്മെന്റ് കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വിലയിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾക്കുറ്റി ഒരു പ്രശ്നംവെച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പല സാധനങ്ങളും കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ പ്രധാന ഉല്പന്നങ്ങളായ നാളികേരം, അടയ്ക്ക, മുതലായ സാധനങ്ങളെക്കുറിച്ചു അതിൽ യാതൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഇന്നാട്ടിലെ പ്രധാന ഉല്പന്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ഗവണ്മെന്റ് ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിനെ വേണ്ടപോലെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയെ അർത്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുമാണ് ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. ഇതു വളരെ ഭയനീയവും ഖേദകരവുമാണ്.”

“സർ, കർഷകർ ജനാശ്വാസം നൽകുന്ന കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചിലതു എടുത്തു പറയേണ്ടതിരിക്കുന്നു. റിസർവ് ബാങ്ക് ഒരു റൂൾ ക്രെഡിറ്റ് സർവ്വേ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആങ്ങൾസുപന്തമായിട്ടും ഒരു റൂൾ ക്രെഡിറ്റ് സർവ്വേ നടത്തി ചില കണക്കുകൾ ശേഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിറക്കൽ താലൂക്കിൽ ഇക്കിളൂർ ഫക്ടറിലെ കണ്ടെക്കെ ഗ്രാമത്തിൽ നടത്തിയ ആ സർവ്വേയുടെ കണക്കുകൾ ഞാൻ ഉദ്ധരിക്കാം. ആകെ 418 കുടുംബങ്ങൾ; 2,500 ആളുകൾ; ആകെ കടം 1,56,337 ഉറപ്പിക; വരവ് നെല്ലുവകയിൽ 33,786 ഉറപ്പിക; അടക്കു, തേങ്ങ, കരുമുളക് വകയിൽ 44,266 ഉറപ്പിക; ഇതാണ് സ്ഥിതി. പതിനഞ്ചു മാസത്തെ വരവു മുഴുവൻ മറുയാണെന്നിനും ചെലവുകൾക്കു, ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെ, വസ്ത്രം ധരിക്കാതെ, മരുന്നുവാങ്ങാതെ, കൂറ

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [2nd August, 1955]

മേയറനെ, സ്വരൂപിച്ച് മുതൽ കൂട്ടിയാലെ ഈ കടം മുഴുവൻ വീട്ടിത്തീർക്കാൻ സാധിക്കൂ. ഈ നിലയ്ക്കു ഇന്നുള്ള കടങ്ങൾ വെട്ടിച്ചുരുക്കത്തെ എങ്ങനെയാണ് ഗ്രാമീണരെ കടത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കാൻ കഴിയുക? കടങ്ങൾ വെട്ടിച്ചുരുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി അടിയന്തിരമായി ആരംഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പംതന്നെ ഗ്രാമീണർക്കു ആവശ്യമുള്ള ധനസഹായം നൽകുന്നതിനുള്ള ക്രെഡിറ്റ് സംഘങ്ങളും ഏറ്റെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കടങ്ങൾ വെട്ടിച്ചുരുക്കുക, ന്യായമായ നിരക്കിൽ ആവശ്യമുള്ള കടം ഗ്രാമീണർക്കു കിട്ടാൻവേണ്ട വ്യവസ്ഥചെയ്യുക, ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും ചെയ്യുന്നതു വരെ കടം മടക്കി അടയ്ക്കുന്നത് നിറുത്തിവെക്കണം. ഇതാണ് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ടു മാത്രമേ കൃഷിക്കാരെ കടത്തിൽനിന്നും കരകേറാൻ സാധിക്കൂ. മലബാറിലെ കൃഷിക്കാർ സംഘം ചേർന്ന് ഒന്നാമതു തവണകടം തിരിച്ചടയ്ക്കാനുള്ള സമയം നീട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്ന് പ്രമേയം പാസ്സാക്കി ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ് മിനിസ്റ്റർക്കും കൃഷി മന്ത്രിയ്ക്കും, ധനകാര്യമന്ത്രിയ്ക്കും മറ്റും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. 75,000 ത്തിലധികം ചേർ രുപീട്ടനിവേദനം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതിനു അനുരൂപമായ ഒരു മറുപടിയല്ല കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കാൻ പല പദ്ധതികളും പരിഷ്കാരങ്ങളും ഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭ്യോധനയിലുണ്ടെന്നാണ് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ പരിഷ്കാരങ്ങളെല്ലാം നടപ്പിലാക്കാൻ ഗവണ്മെണ്ടു മുന്നോട്ടുവരുമ്പോൾ കൃഷിക്കാരുടെ ബാങ്കിയുണ്ടാവുമോ എന്നാണ് എന്റെ സംശയം.

“കാടുകളെല്ലാം ഗവണ്മെണ്ടു ഏറ്റെടുക്കുകയെന്നുള്ളത് ഒരു നല്ല കാര്യമാണ്. ഞാൻ അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. നാട്ടുമുഴുവൻ കാടാക്കിയാൽ കാടാക്കേണ്ട സ്ഥലംമാത്രം കാടാക്കി സൂക്ഷിച്ചിട്ട് ബാക്കി സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം കൃഷിക്ക് വീട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്.”

“ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉപസഭാനാഥൻ അവർകളെ, വ്യവസായങ്ങളെക്കുറിച്ചും രണ്ടുവാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഇന്ത്യയിൽ ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ വ്യവസായത്തെപ്പറ്റിയാണ് (Industrial Labour) മൂന്നു ശതമാനമേയുള്ളൂ. മദ്രാസിൽ 4.90 ശതമാനമുണ്ട്. എന്നാൽ മലബാറിൽ വ്യവസായത്തെപ്പറ്റിയാണ് വെറും ഒരു ശതമാനമേയുള്ളൂ. അതിന്റെ കാരണമെന്തെന്നെന്ന് നാം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മലബാറിൽ ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ടെന്നു പറയുകയല്ലാതെ എന്താണ് ഈ പ്രത്യേകത എന്നു നമുക്കു മന്ത്രിമാർ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കാണുന്നില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാർ അങ്ങനത്തെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഞാനിത് വീണ്ടും വീണ്ടും പറയുന്നത്. മലബാറിൽ ഭൂമി വളരെ കുറവ്; ജനസംഖ്യ വളരെ കൂടുതൽ. ഇന്ത്യയിൽ ശരാശരി ജനസംഖ്യ ചതുരശ്രമൈൽ 381 ആണെങ്കിൽ മലബാറിലെ ജനസംഖ്യ ചതുരശ്ര മൈലിൽ 850—900 വരെയാണ്. അതാണ് മലബാറിന്റെ പ്രത്യേകത. വ്യവസായങ്ങൾ പറയാനൊന്നുമില്ല. മൂലധനമിറക്കി വ്യവസായങ്ങൾ ആരംഭിക്കുവാൻ മുതലാളിമാർ മുമ്പോട്ടുവരുന്നില്ല. പണക്കുറവ് ഭൂമിയിലാണ് നോട്ടം. പണമുണ്ടെങ്കിൽ ഭൂമിവാങ്ങുകയെന്നല്ലാതെ വ്യവസായങ്ങളിൽ മുതൽ മുടക്കുക എന്നൊരർത്ഥം കില്ല. ഭൂമിക്കൈവശത്തിന്റെ പരമാവധി ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പായി ഉടൻതന്നെ ഭൂമിക്കൈവശം പാടെ നിരോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇതിന് ഒരു പരിഹാരമാകും. മലബാറിൽനിന്നു മാത്രം അടുത്ത പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ സ്വകാര്യവികാഗത്തിനു 15 കോടി ഉറപ്പിക ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. മുതലാളിമാർ ഭൂമി വാങ്ങിക്കൂട്ടുന്നതിനെ നിരോധിക്കാമെങ്കിൽ രാജ്യക്ഷേമത്തിനു അത്യാവശ്യമായ പല പദ്ധതികൾക്കും പണമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായവും പ്രോത്സാഹനവും കൂടാതെ ഒരു രാജ്യത്തും വ്യവസായങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. മലബാറിൽ വ്യവസായങ്ങൾതന്നെ പേരിനേയുള്ളൂ. ആയിരം തൊഴിലാളികളെപ്പോലെയല്ല പണിയെടുക്കുന്ന ഒരു ഒരു ഫാക്ടറിയേയുള്ളൂ, അതായത്, ഫിയേഴ്സ് ലെസി കമ്പനി. പത്തും പതിനഞ്ചും ആളുകളെപ്പോലെയല്ല ജോലിചെയ്യുന്ന കുറെ ബീഡി ഫാക്ടറികളും കൈത്തറിനെയ്ത്തും മറ്റുമാണ് മലബാറിലാകെകൂടിയുള്ള വ്യവസായം. മലബാറിന്റെ വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിക്കായി എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ളു. ചെമ്പ്രാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതെല്ലാം എത്ര പറഞ്ഞാലും ഗവണ്മെണ്ടു ചെയ്യാതെക്കൊള്ളുകയില്ലെന്നും, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാർക്കു മലബാറിന്റെ കാര്യത്തിൽ പണ്ടേയുള്ള അനാസ്ഥയും അലസതയും തുടർന്നു കൊണ്ടുപോകുവാനാണ് ഭവമെന്നും വന്നാൽ ഈ ഗവണ്മെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഞങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ ഒരു നിരീക്ഷണത്തിൽ എത്തിച്ചേരേണ്ടിവരും.

2nd August 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

“സർ, പൂനെയ്ൽ കമ്മിറ്റിയിൽ സംഘടിപ്പിച്ച കാര്യത്തെപ്പറ്റി ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ നാരായണക്കുറുപ്പ് പറയുകയുണ്ടായി. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാർക്ക് ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ പഞ്ച വത്സര പദ്ധതി ഭാഗികമായി പരാജയപ്പെട്ടുപോയിയെന്നുള്ളതു ഇന്ന് സർവ്വതും സമ്മതിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രിയും പൂനെയ്ൽ കമ്മിറ്റി കരം നമുക്കു മന്ത്രിമാരുമെല്ലാം ആ വസ്തുതയ്ക്കു നന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്താണിതിനു കാരണം? ജനങ്ങളുടെ സഹകരണം നേടാൻ ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ടപോലെ ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെന്നുള്ളതു തന്നെയാണ് അതിനു കാരണം. രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിഭാവത്തിനു നല്ലതും ഭരണപരമായ പദ്ധതി സഹിക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. അതാണുപോലും സോഷ്യലിസം. ഇതു നടപ്പുള്ള കാര്യമാണോ? പ്രധാനമന്ത്രിയും ബർളായും ഫാ. വി. സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാരും ഭരണപരമായ സംഭാവനകളെഴുതുമെന്നും പ്രാഗ്ധന സഹിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞാൽ നടക്കുമോ? ഏ-യു 500 ക. യും ബി-യു 1 ക. യുമാണ് വരവെന്ന് സങ്കല്പിക്കുക. രണ്ടുപേരും തുല്യമായിട്ട് സംഭാവനകളെഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണത്ത്? ബി 1 ക. സംഭാവന കളെഴുതുകയാണു് മുഴുപ്പിട്ടിട്ടു്. എങ്കിലും കിട്ടിയ 400 ക. സംഭാവന കളെഴുതുകയാണു് 100 ക. മി.മു.യു. അതുകൊണ്ടു് തുല്യസംഭാവന നൽകുകയെന്ന ഈ സോഷ്യലിസം നടപ്പുള്ള കാര്യമല്ല. പണം ഉള്ള വശം വശം വാങ്ങുക, ഇല്ലാത്തവർക്കു് കൊടുക്കുക. അതാണ് ക്ലാസ്സുകൾ. ഞാൻ നേരത്തേ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപോലെ മുതലാളിമാരെ ഭൂമിയിൽ അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും പണം വ്യവസായങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിക്കാൻ നിബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഒരുക്കമാണെങ്കിൽ മലബാറിൽനിന്നു മാത്രം സ്വകാര്യ വിഭാഗത്തിൽ 15 കോടി ഉറപ്പിക ഉല്പാദനമുണ്ടാകാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടാകയില്ലെന്നു് എനിക്കു ഉറപ്പുണ്ട്. മുതലാളിമാരിൽനിന്നു സ്വത്തു പിടിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ പ്രതിഫലം കൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നു വ്യക്തമായ അഭിപ്രായമാണ് എനിക്കുള്ളതു്. അതു് അന്യായമല്ലേ, ഹിംസയല്ലേ എന്നെല്ലാം സംശയിക്കുന്നവർ നമുക്കു് ധനകാര്യമന്ത്രിയെപ്പോലെ പലരുമുണ്ട്. അങ്ങനെ സംശയിക്കേണ്ട കാര്യമേയില്ല. ഞാൻ പറയുന്നതു് പദ്ധതികൾക്കു പണം വേണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെന്റ് വിട്ടുപോയ പിഴവുകൾ പിടിച്ചു് ആവശ്യമുള്ള ഉല്പാദനമുണ്ടാകാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഒട്ടും അറയ്ക്കേണ്ടതില്ലെന്നാണ്. ഇനി പ്രതിഫലം കൊടുക്കേണ്ടതില്ല എന്നു നിബന്ധമാണെങ്കിൽ പത്തു കൊല്ലം പതിനഞ്ചു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു കൊടുക്കാവുന്ന മട്ടിൽ കടപ്പത്രങ്ങൾ നൽകുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. തല്ലാലും കടമായി കണക്കാക്കുക. എന്തുകൊണ്ടു് ഗവണ്മെന്റിന്നു അതു ചെയ്യുക? വ്യക്തമായ തത്വിൽ വലിയ എക്സ്പെൻഡിചർ ഉണ്ടായിരിക്കയാണെന്നു ഗവണ്മെന്റ് തിരുമന്ത്രിയെന്നു പറയുന്നു. ആ ഏകീകൃത ഉപയോഗപ്പെടുത്തലുകൊണ്ടു മുതലാളിമാർ സ്വകാര്യമായ മുടങ്ങാത്തവരാണ് അവരെ ആധിപത്യം ചെയ്യുക. നമുക്കു രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവിഭാവത്തിനു, ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി പണം മുടക്കുവാൻ മുതലാളിമാരെ പ്രേരിപ്പിക്കണം, ആരുക്കുണ്.

“രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മെലികമായ മാറ്റങ്ങളൊന്നും കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ചില ചില മാറ്റങ്ങളെല്ലാം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മലബാറിനുവേണ്ടി വച്ചിരുന്നതിൽ 7 ലക്ഷം ക. ചെലവാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, അതിൽ ഞങ്ങൾ കുറയ്ക്കുകയാണ് എന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ അച്യുതാനന്ദൻ പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അങ്ങനെ ഒരുപക്ഷേപം വന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു് മാപ്പ് 31-ാം തീയതിക്കു് പണികളെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ തുക ലാഭ സാധിക്കാമെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡി. ജി. 29-ാം തീയതിയാണ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വന്നു പറയുന്നത്. പാലം കെട്ടണം, റോഡ് വെട്ടണം എന്നെല്ലാം തലേന്നു വന്നു പറഞ്ഞാൽ നടപ്പുള്ള കാര്യമല്ല. പണം ചെലവാക്കാൻ കഴിയാതെ പോയെങ്കിൽ അതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ചുമപ്പുനാടുകയാണ്. അതുകൊണ്ടു് ഞങ്ങൾക്കു യാതൊരു കുറവുമില്ലാത്ത ഉണ്ടായിട്ടില്ല, ഉണ്ടാകേണ്ട കാര്യമില്ല. രണ്ടാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ പ്രവർത്തനത്തിലേങ്കിലും ആശാസ്യമായ ഒരു പരിവർത്തനം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടുവന്നു ജനങ്ങളോടു് ആശ്ചര്യമുണ്ടാകാതെ സഹകരണത്തോടു കൂടി പദ്ധതികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പൂനെയ്ൽ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കോൺഗ്രസ്സെന്നോ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റെന്നോ ലിബറലെന്നോ ഉള്ള യാതൊരു കക്ഷിപരിഗണനയും ആവശ്യമില്ല. മലബാർ പൂനെയ്ൽ ബോഡ് ഏകദേശമായി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള പദ്ധതികളുണ്ട്. മലയാള പ്രദേശ കോൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നു തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള പദ്ധതികളുണ്ട്. അതു് അപ്പോടെ സമീകരിക്കാലും മതി. നമുക്കു പ്രധാനമന്ത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിഭജനയന്ത്രിയുടെ

പലമായി ഇന്നു ലോകം മുഴുവൻ ഇന്ത്യയുടെ പ്രശസ്തി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു. അതുപോലെ ആഭ്യന്തര നയത്തിലും കൂടി ഒരു പരിവർത്തനം വന്നുകാണാൻ ഞങ്ങൾ അഭിലഷിക്കുന്നു. ആ പരിവർത്തനത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന നെഹറു ഗവണ്മെന്റിന്റെ വിജയവും പരാജയവും, ജനങ്ങൾക്കു ഭ്രോഹകരവും വിഷമകരവുമായ ഏതുതരംഗത്തിലേയും ഞങ്ങൾ എതിർ മെന്നപോലെതന്നെ സ്ഥാനയുക്തരായ ഏതിനേയും സ്ഥാനയിക്കുകയും ചെയ്യും.

“ഹരിദൻ സൂര്യകുമാരൻ കൂടി ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഹരിദൻ ഒരു പ്രത്യേക വിദ്യാലയം നടത്തുന്ന സ്വയംഭരണ ഉപേക്ഷിച്ചു എല്ലാവരും പൊതുവായ സൂര്യകുമാരിൽ ഹരിദൻ കട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി ഗവണ്മെന്റുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ള ഉദ്ദേശവും തത്വവും നമുക്കു തന്നെ, സംശയമില്ല. വാക്കു, ഒരു കാര്യം കാര്യമില്ല, സർവ്വതരം കട്ടികളെക്കുറിച്ചു ഹരിദൻ കട്ടികൾ കടിക്കുകയെന്നുള്ള ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയാണ് ഇന്നും ചിലയിടങ്ങളിൽ നിലവിലുള്ളത്. ഉൾനാടുകളിൽ അതിനു വലിയ മാനദണ്ഡം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ആവശ്യമില്ലാത്തതിൽ ഹരിദൻ സൂര്യകുമാരിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതല്ലേ നല്ലതെന്നു ഗവണ്മെന്റു കണ്ടുകൊണ്ടു പരിശോധിച്ചു നോക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സമയമുകൾക്കുതന്നെ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയുള്ളൂ.”

* **SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM:**—“ துணைத் தலைவர்
வர்களே, திருவாளர் நாகராஜன் அவர்கள் பிரேரேபித்த பிரேரேபணையை
தரிக்கவே நான் முன்வந்துள்ளேன். கவர்னர் அவர்கள் தனது உரை
யில் முதன் முதலில் நம் நாட்டின் அந்நிய நாட்டுக் கொள்கையைப்
பற்றியும் அதன் காரணமாக சமீபத்தில் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்றிருந்த
மது பிரதம மந்திரி அவர்களுடைய சாதனைகளைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டு
நக்கிரூர். இந்த உலகத்திலுள்ள பல நாடுகள் நமது பிரதம
யில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் யுத்த ஒழிப்பு யுத்தத்திற்கு ஆதரவு
பாடுத்துவருங் காரணத்தால் அவர் ஆரம்பித்த வேலையை வெற்றிகரமாக
முடித்துவருக நமது சபையுள் கட்சி மாறுபாட்டில்லாமல் தனது நல்லெண்ணத்
தத் தெரிவிக்குமென்று நான் நம்புகிறேன்.

“நமது சபையின் சபாநாயகரைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய விஷயம் நமது சபையின் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு பக்கத்தில் மகிழ்ச்சியும் இன்னொரு பக்கத்தில் வருத்தமும் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு செய்தியாக இருக்கிறது. சில தினங்களுக்கு முன் நான் பத்திரிகையில் பார்த்தபோது மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்த ஒரு பதவியை சபாநாயகர் அவர்கள் அலங்கரிக்கப்போகிறார் என்று ஒரு வகையில் எனக்கு சந்தோஷம் உண்டானபோதிலும் நாம் இவ்வளவு காலமாக அவருடன் பழகிவந்த ஓர் காரணத்தினாலும், அவருடைய நடு நிலைமை தவறாத ஒரு நேர்மை யினாலும், அன்பு கலந்த ஒரு தோரணையில் பழகி வந்த காரணத்தினாலும் அவர் நம்மைவிட்டு ஏன் விலக வேண்டும், அவர் தனது முடிவை மாற்றிக்கொண்டு இங்கேயே இருக்கமாட்டாரா என்ற எண்ணம் இருந்து கொண்டே வந்தது. ஆனால், கவர்னர் உரையில், ‘நமது சபாநாயகர் நம்மைவிட்டுப் பிரியப்போகிறார்’ என்ற செய்தியைக் கேட்டபோது எனக்கு ஒரு வகையில்—எனக்கு மட்டுமல்ல, நமது சபையிலிருக்கும் அங்கத்தினர் கள் அனைவருக்கும் வருத்தம் ஏற்பட்டது. இவரைப் போன்ற சபாநாயகர் ஒருவர் நமக்குத் தோன்றியிருந்த, என்ற போன்ற புதிதாக சட்ட சபைக்கு அங்கத்தினராக வந்த எல்லோருக்கும் சட்டசபை அங்கத்தினரின் கடமை என்ன, அவர் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு சமயமும் வழிகாட்டி வந்தார். அப்படிப்பட்ட ஒரு சபாநாயகர் நம்மை விட்டுப் பிரியப் போகிறார் என்ற வகையில் வருத்தம் இருந்த போதிலும், நமது சபாநாயகராக இருக்கும் திரு. சிவசண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் இந்த நாட்டில் எந்தப் பதவியை வகித்தபோதிலும் அவர் தன்னுடைய அலுவல்களை நல்ல முறையில் செய்து வருவார் என்ற நல்லாசிரிய சபை அவருக்கு அளிக்குமென்று நான் நம்புகிறேன்.

2nd August 1955] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

“கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்தப் பிரச்னைகளைப்பற்றி நான் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போதாவது நிலச் சீர்திருத்தம் விஷயமாக ஒருவிதமான முடிவுக்கு வரப்போகிறோம் என்ற திட்டமான அறிவிப்பு கொடுத்ததற்கு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். நிலப் பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதற்கு சட்டங்கள் எப்பொழுது வந்தாலும் சரி, குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிற நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு சட்டம் உடனடியாக இயற்றப்படவேண்டும் என்று சென்ற ஜூன் மாதத்தில் இதே சபையில் நான் எடுத்துச் சொன்னேன். முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும் நான் கடிதம் எழுதினேன். இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்தில் தென் கன்னட ஜில்லாவிற்கு மட்டும் இம்மாதிரி சலுகையைக் காட்டக் கூடிய மசோதாவானது நமது சபையில் ஆலோசனைக்கு வந்த சமயத்தில் கூட, ‘இவ்வருஷம் விவசாயம் ஆரம்பமாகும்போது தென்னாப்பிரிக்கப் பகுதிகளிலும் நிலப் பிரச்னை இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தால் பலவிதமான குழப்பங்கள் உண்டாகும்; ஆதலால் குத்தகை விவசாயிகள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுப்பதற்கு மட்டுமாவது ஓர் சட்டத்தை அரசாங்கத்தார் இயற்றவேண்டு’மென்று நான் அப்போதும் எடுத்துச் சொன்னேன். ஆனால், ‘வெகு விரைவில் இதைப்பற்றி முடிவான திட்டமொன்று உருவாகி, அதற்குரிய சட்டம் வரப்போகிறது என்ற காரணத்தினால் இப்பொழுது ஒன்றும் செய்யவேண்டாம்’, என்று அப்பொழுது பதில் சொல்லப்பட்டது. இது செய்யப்பட்டிருந்தால் திருச்சி ஜில்லாவில் இப்பொழுது நேர்ந்திருக்கக்கூடிய வருத்தத்தைத் தரக்கூடிய சம்பவங்களைத் தடுத்திருக்க முடியும். சென்ற சட்டசபைக் கூட்டம் கலைக்கப்பட்ட பிறகாவது, ‘ஆர்டினன்ஸ்’ மூலமாக ஒரு அவசரச் சட்டம் வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், ஒரு முறையில் இப்பொழுதாவது வருகின்றதே என்ற ஓர் திருப்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, இப்பொழுது இரண்டு பகுதிகள் இச்சபைக் கூட்டத் தொடர் முடிவதற்குள் விவாதத்திற்கு வரும் என்றும், மூன்றாவது பகுதி பின்னால் வரும் என்றும் கவர்னர் உரையில் சொன்னார்கள். காலம் கடந்து இப்பொழுது வரப்போகிற, குத்தகைதார்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதைத் தடுப்பதற்கு செய்யக்கூடிய சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில் கூட பலவிதமான சங்கடங்கள் வரும். அமைச்சர்கள் எவ்வளவு நல்லெண்ணத்துடன் எந்தச் சட்டத்தை இயற்றினாலும்கூட அச்சட்டங்களை நடைமுறையில் அமுல் நடத்தக்கூடிய அதிகாரிகள் அதே நல்ல மனதுடன் நடந்தால்தான் எந்தச் சட்டங்களும் நல்ல பயனைத் தரக்கூடும். சில சமயங்களில் அதிகமான பலனைத் தருவதற்குப் பதிலாக கெடுதலான பலனையே கொடுத்து வருகிறது என்பதை என்னோன்ற, கிராமங்களில் வாழக்கூடியவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். அந்தவிதமான சூழ்நிலை ஏற்படாமல், இப்பொழுது இயற்றப்படும் சட்டங்கள் இன்னும் புதிய சிக்கல்களை உண்டாக்காமல், இருக்கின்ற சிக்கல்களை மிகவும் சுமுகமான முறையில் போக்குவதற்கான முறையில் இருக்கவேண்டுமென்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“இப்பொழுது ஒருவன் அதிக பட்சம் நிலம் வைத்துக்கொள்வதென்றும் என்று வரையறுக்கும் சமயத்தில் ஒருவன் குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு நிலம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் அரசாங்கம் ஒரு நிர்ணயம் செய்து முடிவிற்கு வரவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் ஒருதலைப் பட்சமான முடிவாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

4-21
p.m

“நிலச் சீர்திருத்தம் விஷயமாக கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை. அப்படி இருந்தாலும் கூட அரசாங்கம் அதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அநேகம் பேர்கள் சிறிய நிலங்களாக அநேகம் இடங்களில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவை களெல்லாம் ஒரே இடத்தில் இருந்தால்தான் விவசாயத் தொழில் செய்வதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். அதற்கு அவர்களுக்கு நிலங்களை

[Sri P. B. K. Rajachidambaram]

[2nd August 1955]

ஒரே இடத்தில் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. நிலச் சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு அபிப்பிராயம் கொடுத்த மேதாவிகள் இதையும் ஒரு முக்கியமான அபிப்பிராயமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடி, கல்வி விஷயமாக கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆரம்பக் கல்வி எவ்வாறு விஸ்தரிக்கப்படுகிறது என்பதைப்பற்றி மட்டும் அவர் சுட்டிக் காண்பித்திருக்கிறார். அத்துடன் இல்லாமல் ஆசிரியர்களால்தான் கல்வியைப் பரப்ப முடியும் என்பதை அறிந்துகொண்டுகனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் கல்விப் பயிற்சி சாலைகளை இந்த ஆண்டில் ஏராளமாக மாகாணம் முழுவதிலும் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதைக் கண்டு நான் பாராட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு சிறிய ஆசிரியர், ஒரு மாணவன் ஒரு நாள் ஆகிய மூன்றும் இருந்தால் அது ஒரு சர்வ கலாசாலை யாகி விடுகிறது என்று ஒரு அறிஞர் சொன்னது இப்பொழுது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. சமீபத்தில் ஓராசிரியர் பள்ளிக்கூடங்களை அமைத்து மாணவர்களுக்கு கல்வியைப் பரப்புவதற்கு பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. பல லட்சம் ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்பட்டதெய்யாழி. அதனால் பலன் கிடைக்காமல் போய் விட்டது. அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஓராசிரியர் பள்ளிக்கூடங்களை நிறுவ வேண்டும் என்ற யோசனையை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அப்படி ஓராசிரியர்களை நியமிக்கும்போது யாரை நியமித்தார்கள் என்றால் அதற்குத் தகுதி வாய்ந்தவர்களை நியமிக்காமல் வேலை கிடைக்காமல் இருந்து ஏதோ ரூ. 40 சம்பளம் மாதா மாதம் வருமே என்று இருந்தவர்களையும், கல்வியைப் பரப்புவதற்கு எண்ணமில்லாதவர்களையும் நியமித்தார்கள். அதனால் அந்தத் திட்டம் பயனடையாமல் போய்விட்டது. அவர்களுக்கு பயிற்சி கிடையாததாலும் அவர்களுக்கு கல்வியை போதிக்கக் கூடிய சக்தி இல்லாததாலும் அப்படிப் பலனடைய முடியாமல் போய்விட்டது. அதற்காக இப்பொழுது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் பயிற்சி அடைவதற்கு என்று அநேகம் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்களை ஏற்படுத்தப் போவதைக் கண்டு நான் அவரைப் பாராட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் இதே நிலைமையில் மேல் தரப் படிப்புக்கு அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு என்ன செய்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் தஞ்சை ஜில்லாவில் மூன்று காலேஜ்களையும் இன்னும் பல இடங்களில் பல காலேஜ்களையும் திறந்திருக்கிறார்கள். இதே போன்று நாட்டில் ஆர்ட்ஸ் காலேஜ்களை அதிகமாக்கிக் கொண்டே போய்க்கொண்டிருந்தால் தொழில் வளம் அதிகமாக பெருக வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நாளில் தொழில் பயிற்சி கொடுப்பதற்கு நமது நாட்டில் தொழிற் கலாசாலைகள் அதிகமாக ஏற்படுத்தாமலிருந்தால் அது நமது நாட்டை மிகவும் பாதிக்கும். இப்பொழுது அப்படி தொழில் பயிற்சி காலேஜ்களை ஆரம்பிப்பதாகக் காரணம். சமீபத்தில் நம்மை விடப் பிரிந்து போன ஆந்திர மாகாணத்தில் கூட இந்த ஆண்டு இஞ்சினியரிங் காலேஜ் ஒன்றை ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள். ஆனால் நமது நாட்டில் அப்படி நடக்கவில்லை. நமது கல்வி மந்திரிக்கு நன்றாகத் தெரியும். பெரிய திட்டங்களை நாம் வகுக்கின்றோம். அவைகளுக்கு பல இஞ்சினியர்கள் தேவைப்படும். ஆண்டுதோறும் பல ஆயிரம் பேர்கள் பயிற்சி பெறுவதற்கும் விண்ணப்பம் செய்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கு என்று இருக்கக் கூடிய ஸ்தானங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. ஆனால் மருத்துவ கல்லூரியில் சில ஸ்தானங்களை இப்பொழுது அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதே போல் இஞ்சினீரிங் கல்லூரியில் அதிகப்படுத்தாதது ஏன் என்று கேட்டால் அதற்கு கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுவார்கள் ‘அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள் இல்லையே’ என்று. இந்த சமயத்தில் அண்ணாமலை சர்வ கலாசாலையார் முன்மொழியலாம் 110 பேர்களை ஒவ்வொரு வருஷமும் சேர்த்து பயிற்சி அளித்துக்கொண்டு வந்தவர்கள். இந்த வருஷம் ஏதோ சில காரணங்களால் 60 பேர்களைத்தான் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 60 பேர்களுக்குத்தான் இஞ்சினீரிங் பயிற்சி அளிக்கப் படும் என்றும் அதிலும் 18 பேர்கள் வெளி மாகாணங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்றும் இந்த மாகாணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 42

2nd August 1955] [Sri P. B. K. Rajachidambaram]

பேர்கள் தான் என்றும் விதித்திருக்கின்றார்கள். இப்படி மிகக் குறைவான எண்ணிக்கையை நம்முடைய மாகாணத்திற்கு ஒதுக்கியிருப்பதன் காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. இந்த விஷயத்தில் இந்த அரசாங்கம் யோசனை செய்து தகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சி பலன் அளிக்கும்படி இருக்கவேண்டும். டில்லி அரசாங்கத்துடன் சற்று சண்டையிட்டாவது நல்ல முடிவிற்கு வந்து அதிகப்படியான மாணவர்களை சேர்த்துக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

“பயிற்சி எந்த மொழியில் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நீண்ட நாளாக பெரும் பிரச்சனையாக இருந்து வந்தது. கல்லூரிகளில் தாய்மொழியின் மூலம் கல்வி போதிக்க வேண்டும் என்று ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்பதற்காக கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் பல அறிஞர்களைக் கூட்டிக் கேட்டு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்துவருகிறார். அதற்கு வேண்டிய திட்டமிட்டும் இருக்கிறார். அந்தச் செய்கையை கட்டாயமாக போற்ற வேண்டும்.

“அதே சமயத்தில் இந்தியா அரசாங்கம் கல்வி மந்திரியுடன் இது சம்பந்தமாக ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும். இந்தியா அரசாங்கத்தில் வேலை புரிவதற்கு முதல் ஐந்து வருஷங்கள் ஆங்கில பாஷையில் பரீட்சையை நடத்தலாம் என்றும் பிறகு ஐந்து வருஷம் ஆங்கிலத்தில் அல்லது ஹிந்தியில் பரீட்சைகளை நடத்த வேண்டும் என்றும் பத்து வருஷங்களுக்குப் பிறகு ஹிந்தியில்தான் பரீட்சைகளை நடத்த வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியேதான் நடத்தப்போகிறார்கள். தமிழ்நாட்டவர்கள் தாய்மொழியில் சரித்திரம், விஞ்ஞானம், ரசாயனம் முதலியவைகளைப் படித்துவிட்டு பிறகு அந்த மாணவர்கள் அகில இந்திய அரசாங்க உத்தியோகத்திற்கு மனுச் செய்துகொண்டு, இந்தியில்தான் தன் திறமையைக் காட்டுவேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய கதி என்னவாகும் என்றும் அதற்கு என்ன வழி செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும் நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துடன் வாய் விட்டு பேசி கலந்து நல்ல தொரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். ஹிந்தியில்தான் திறமை காட்ட வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு ஹிந்தியை கட்டாயமாக புத்தகவது இல்லை என்று சொன்னால் அதன் உண்மை விளங்கவில்லை. அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல. பத்து வருஷம் தமிழில் சரித்திரத்தையும், ரசாயனத்தையும், விஞ்ஞானத்தையும் மற்றவைகளையும் பயின்று விட்டு, ஹிந்தியில் அகில இந்திய உத்தியோகத்திற்குப் பரீட்சை எழுதவேண்டுமென்றால் தமிழன் நிலைமை என்னவாகும். அவனுடைய தமிழ்ப் படிப்பு வீணாகப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது அல்லவா? அதற்காக கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் திட்டமிட்டு ஏதாவது ஒரு முடிவிற்கு வந்தால் தமிழ் நாட்டவர்கள் தமிழ் மொழியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றால் பலன் ஏற்படும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது சென்ற வாரம் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் டில்லிக்கு சென்றிருந்தபோது அரசாங்கத்திற்கிடையே பணத்தை பங்கு போட்டுக்கொள்வதில் எவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு புதிய யோசனையையும் சொல்லியிருப்பதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதற்காக அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். அது சரியோ தவறோ அதைப்பற்றி கவலையில்லை. தென்னாட்டுப் பணம் வட நாட்டில் செலவழிக்கப்படுகிறது என்ற எண்ணம் இப்பொழுது தென்னாட்டில் பரவி வருகிறது. நிதி மந்திரி அவர்கள் டில்லியில் சொல்லியதைப் போல் ஜனத்தொகை அளவில் பணத்தைப் பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற திட்டத்தை குறை கூறுவதற்கு இடமே இல்லை. இன்று தொழில் வளம் எல்லாம் வட நாட்டில்தான் வளருகிறது, தென்னாட்டில் வளரவில்லை என்ற எண்ணம்கூட பரவி வருகிறது. அதற்கும் இடம் ஏற்படக்கூடாது. கனம் ராஜா முத்தையா செட்டியார் இதைப்பற்றி இடம் ஏற்படக்கூடாது. கனம் அமுத்தமாகச் சொன்னார். அவர் தொழில் அதிபர் என்ற முறையில் அப்படிப் பேசியிருக்கிறார். ஆனால் நான்சொல்வது

[Sri P. B. K. Rajachidambaram]

[2nd August 1955]

தென்னாட்டு மக்களுக்கு செல்வ நிலை பெருக வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் ஒவ்வொருவரும் தமிழ் நாட்டில் விவசாயத்தை நம்பிக்கொண்டிருந்தால் தமிழ்நாடு முன்னுக்கு வராது, அதுவும் தொழில் முறையில் வளரவே முடியாது. அதற்கான முடிவு ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில் இப்பொழுது முதற்கொண்டே நமது அரசாங்கம் திட்டமிடவேண்டும். அந்தத் திட்டப்படி டில்லி அரசாங்கத்துடன் வாதாடி வசதிகளைப் பெற வேண்டும். அதற்கு பலமாக சபை பூராவும் கட்சி கோட்பாடுகளை மறந்து பின் பலமாக நிற்கவேண்டும் என்று, முக்கியமாக எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாகப் பளாக் டெவலப்மென்ட் வேலைகளுக்கு ரிவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களை நியமிக்கப்படுவதாக செய்திருக்கக்கூடிய முடிவு நல்லது தான். அதை வரவேற்கின்றேன். இப்போது பலதரப்பட்டவர்களை அந்தந்த டிபார்ட்மெண்ட்டிலிருந்து பளாக் டெவலப்மென்ட் டிபார்ட்மென்டிற்கு நியமிக்கிறார்கள். அப்படி நியமிக்கப்படுகிறவர்களில் பலருக்கு நாட்டுப்புற பழக்கமே பிடிக்கவில்லை. நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்று அவர்கள் கவலைப்படுவது இல்லை. நாட்டிற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தெரிந்த நாட்டுப்புற வாழ்க்கையில் அதிகமாக ஈடுபட சந்தர்ப்பமுள்ள செவிய்யூ டிபார்ட்மெண்ட்டிலிருந்து அதிகாரிகள் ஏற்பாடு செய்திருப்பது நல்லதுதான்.

“பளாக் டெவலப்மென்ட், லோகல் டெவலப்மென்ட் முதலிய டிபார்ட்மெண்டுகளில் செய்யப்படும் வேலைகளின் தரத்தைப்பற்றி நான் திருப்தியான அபிப்பிராயம் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அங்கு செய்யப்படும் வேலைகளின் தரம் மற்ற டிபார்ட்மெண்டுகளில் செய்யப்படும் வேலைகளின் தரத்தைக் காட்டிலும் குறைவான முறையில் செய்யப்படுகிறது. அதன் மூலம் செய்யப்படும் வேலைகளால் மக்களின் வரிப்பணம் விரயம் செய்யப்படுகிறது. அவ்விதம் செய்யாமல் அங்கு நடைபெறும் வேலைகள் சரியான படி நடைபெறுகிறதா என்பதை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இதை நான் சொல்லும்போது முழுப் பொறுப்புடன்தான் சொல்லுகிறேன். அத்துடன், செய்யப்படும் வேலைகள் எல்லாம் வேண்டிய இடங்களில் செய்யப்படுகின்றனவா என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது நடைபெறுவதைப் பார்த்தால் அப்படி ஆராய்ந்து பார்க்கப்படுகிறதெரியவில்லை. ஆஸ்பத்திரி இல்லாத இடத்தில் ஆஸ்பத்திரி கட்டும் கட்டுகிறார்கள். ஆனால் ஆஸ்பத்திரி இருக்கும் இடங்களில் கட்டும் கட்டுவது இல்லை. ஏன் என்று கேட்டால் அந்த ஊரில்தான் பணம் கொடுக்கிறார்கள், அதற்காகத்தான் அங்கு கட்டுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கட்டடத்தைக் கட்டிவிட்டால் ஆஸ்பத்திரியை யார் நடத்தப்போகிறார்கள், எவ்வாறு நடத்தப் போகிறார்கள் என்பதையே அவர்கள் யோசிப்பது இல்லை. இப்படி பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இதன் மூலமாக செலவழிக்கப்படும் பணம் மக்களின் நலனுக்காக செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பதை அரசாங்கம் பார்க்க வேண்டும். மற்றும் அது திருப்தியாக நடைபெறுகிறதா என்பதையும் அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அதற்காக ஒரு கமிட்டியை, வேண்டும் என்றாலும் நியமித்து, இதுவரையில் செய்திருக்கிற வேலைகள் சரியானபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் அதன் தரத்தையும் பார்க்க வேண்டும். இவைகளை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-21
p.m.

* SRI K. R. NALLASIVAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது திருச்சி ஜில்லாவில் நடந்து வரக்கூடிய விவசாயிகள் கிளர்ச்சிபற்றி சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அனேகமாக எந்தக் கட்சியின் தலைமையிலும் அல்லாமல் அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய குறைகளைப் போக்கிக்கொள்ள தாங்களே கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது நம் மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரை நல்ல சகுனம் என்றே நினைக்கிறேன். பிறர் யாருடைய தலையீடும் இல்லாமல் அவர்களே இந்தக் கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியைப் பெற்றதற்காக நான் நிச்சயமாக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

2nd August 1955] [Sri K. R. Nallasivam]

இதை ஒரு முற்போக்கான உணர்ச்சி என்றே நான் மதிப்பிடுகிறேன். உண்மையிலே இந்த உணர்ச்சி ராஜ்யம் பூராவும் இருக்கின்ற விவசாயிகளிடையே பரவாமலானால் இன்றைக்கு அவர்களுக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிற கஷ்டங்களையெல்லாம் ஒரே நொடியில் போக்கிவிட முடியும். ஆனால் அது தான் இல்லை. நமது ராஜ்யத்திலுள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகள் வாயில்லாப் பூச்சிகளாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய கஷ்டங்களை, துன்பங்களை எடுத்துச் சொல்லத் தெரியாத மாடுகளைப் போல உழைத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். ஏதோ சர்க்கார் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்போகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்களே, அவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் தங்களுடைய கஷ்டங்கள் நீங்க வழி பிறக்காதா என்றே ஏங்கி எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஆனால் நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றி கவர்னர் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது எங்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கக் கூடியதாய் இல்லை. ஏனென்றால் விரிவானதொரு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் உடனடியாகக் கொண்டு வருவதற்கு அரசியல் சட்டம் குறுக்கிடுகிறது என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆகையினால் தற்போது முழு உருவோடு நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படாது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உலக சமாதானத்தை நிலை நிறுத்த இந்தியப் பிரதம மந்திரி வெனிநாடாக்கு விஜயம் செய்து வெற்றியுடன், கீர்த்தியுடன் திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள் என்று பாராட்டுகின்ற கவர்னர், உள்நாட்டிலே அமைதியையும், சமாதானத்தையும், மக்களிடையே திருப்தியான வாழ்வையும் நிலைநிறுத்த அதே இந்தியப் பிரதம மந்திரி நினைத்தாரானால் ஒரே நொடியில் அரசியல் சட்டத்தையே திருத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியாதா, என்கின்ற கேள்வி நம்மிடமிருந்து கிளம்புவதற்கு வழி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இந்த தேசம் பூராவும் விவசாயிகள்தான் நிரம்பிக் கிடக்கிறார்கள். அவர்கள் மத்தியில் அமைதியும் திருப்தியும் நிலவ நாட்டில் பொருளாதார சமத்துவம் நிலவ ஏன் அரசியல் சட்டத்தையே உடனடியாக திருத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை இந்திய சர்க்காரும், இந்தியப் பிரதம மந்திரியும் எடுக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். நினைத்தால் அரசாங்கம் மிகச் சலபமாக இதைச் செய்ய முடியாதா? அதைச் செய்யாது நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து இம்முறை முதல் இரண்டு பிரிவுகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவரச் சட்டம் செய்யப்போகிறோம், பிறகு மூன்றாம் பிரிவை அமுல் நடத்த ஏற்பாடு செய்வோம் என்று இவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாகவே நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் பற்றி பலவிடங்களிலும் பேசப்பட்டு வருகிறது. பத்திரிகைகளிலெல்லாம் பத்தி பத்தியாக அறிக்கை வந்துகொண்டே யிருக்கிறது. சமீபத்தில் தான் பம்பாய் ராஜ்யத்தில் நிலச்சீர்திருத்த மசோதா ஒன்று வெளிவந்தது. அதைப் பார்த்தபோதுகூட அதேபோல் ஏன் நம்முடைய ராஜ்யத்திலும்கூட வரக் கூடாது என்று நான் எண்ணினேன். ஆனால் அந்த உணர்ச்சியோடு அதைப் படித்துப் பார்க்கும்போதுதான் அது வெறும் கண்துடைப்பு என்று தெரியவந்தது. ஏனென்றால் அந்த மசோதாவின் கடைசியில் இந்த மசோதா 1957-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து அமுலுக்கு வரப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதுவரையில் ஜனங்களின் பரிசீலனைக்கு அந்த மசோதா விட்டுவைக்கப்பட வேண்டுமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். எங்கே அதேபோல் சென்னை ராஜ்யத்திலும்கூட தற்போது கொண்டுவர உத்தேசித்திருக்கிற நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்துவிடுவார்களோ என்று கூட நான் ஐயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் இன்றைய தினம் மாகாண அரசாங்கங்கள் எல்லாம் கிட்டத்தட்ட ஒரு மாகாணத்தில் கொண்டுவரப்படுகிற சட்டங்களைப் போலவே இதர மாகாணங்களிலும் சட்டங்கள் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆதலால் பம்பாய் ராஜ்ய நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை ஒட்டியே நம்முடைய ராஜ்ய நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தாலும் கூட அதைக் கண்டு நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கு அவசியம் கிடையாது. ஆனால் அம்மாதிரியாகச் செய்யார்களேயானால் மக்களுக்கு சரியான நீதி அளித்தவர்களாக ஆக மாட்டார்கள் என்று மட்டும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் சுப்பிரமணியம் நிலச்

[Sri K. R. Nallasivam]

[2nd August 1955]

சீர்திருத்தக் கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அந்தக் கமிட்டி தனது யாதாஸ்தை சமர்ப்பித்துவிட்டது. குமரப்பா கமிட்டி ரிப்போர்ட்டும் வந்தது. பிறகு காங்கிரஸ் கட்சியினரைக் கொண்டே ஒரு நிலச்சீர்திருத்தக் கமிட்டியை ஏற்படுத்தினார்கள். அவர்களுடைய அறிக்கையும் வெளிவந்துவிட்டது. இப்படி எங்கு டார்ந்தாலும் பல வருஷங்களாகவே சொல்லிக்கொண்டிருந்துவிட்டு இன்றைய தினம் ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களெல்லாம் ஏமாற்றம் அடையக்கூடிய முறையில் அதுமாதிரியான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது நியாயமே ஆகாது. கவனர் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தைப் பார்க்கும்போது இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் பூர்ணமான குழந்தையாக வெளிவருமென்றே தோன்றவில்லை. குறை பிரசவமாகத்தான் வெளிவரும், பூர்ண வளர்ச்சியில்லாத குழந்தை போலவே இருக்குமென்றும் ஊகிக்க இடமிருக்கிறது.

1-10
p.m.

“நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு விஷயத்தை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நீண்ட நெடுங்காலமாகவே நம்முடைய நாட்டிலுள்ள தேவாலயங்களில் ஊழியம் செய்துகொண்டு வரும் நாயனம் ஊதாபவர்கள், பூக்கட்டு பவர்கள், நடனம் ஆடுபவர்கள் போன்றவர்களுக்கு இதுமாக நிலங்கள் வழங்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் அவைகள் எல்லாம் பராதினம் செய்யப்பட்டு அவர்கள் ஓடாண்டுகளாகி வெறும் பழம் தேங்காய்க்கு சாமியாடுபவர்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய நன்மை அடையக்கூடிய வழியில் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் இந்த மாதம் 12, 13-ந் தேதிகளில் நம்முடைய பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் ஒன்றுசூடி இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றிய அபிலாஷைகளை எல்லாம் ஆலோசனை செய்வார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. தினசரிப் பத்திரிகைகளில் பார்த்தால் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்குச் செலவிட உத்தேசிக்கப்படும் தொகை மக்களுக்கு பெரும் திகைப்பை அளிப்பதாகவே இருக்கிறது. ஒரு நாளைக்குப் பார்த்துவிட்டு மறுநாளைக்குப் பார்த்தால் சில கோடி ரூபாய்கள் அதிகமாகத்தான் செலவிட உத்தேசிக்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இதற்க்கொண்டு எந்த அளவுக்கு இது நடைமுறையில் சாத்தியம் என்பதே ஊகிக்க முடியாததாக இருக்கிறது. பிரஸ் போன்றவர்கள் எல்லாம் இவர்கள் எதிர் பார்க்கின்ற அளவுக்கு மூலதனம் கிடைக்குமென்றே தோன்றவில்லை என அபிப்பிராயம் வெளியிடுகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு மூலதனம் திரட்டப்பட வேண்டுமென்றால் புதிய வரிகள் போடவேண்டுமென்றும் உத்தேசிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக விவசாயிகளின் மீது புதுவரி போடுவதன் மூலம் நூறு கோடி ரூபாய் வசூல்திற்கு திரட்டலாமென்றும் உத்தேசிக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு உதாரணமாகப் பார்க்கப் போனால் விவசாயிகளின்மீது சமத்தப்படுகிற வரி ரூபிரமானதாக இல்லை. விவசாயிகள் உணர்ச்சியற்றவர்களாக இருப்பதினால்தான் மேலும் மேலும் அவர்களிடமிருந்து வரியைப் போட அரசாங்கம் நினைக்கிறது என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. அதனால்தான் தண்ணீர் தீர்வை, நிலத்தீர்வை, அபிவிருத்தி வரி என்று மேன்மேலும் வரிகள் போட முயற்சிக் கப்படுகிறது. இதன் விளைவை அரசாங்கம் அனுபவிக்கதான் போகிறார்கள். ஒரு சில இடங்களில் இன்றைய தினம் விவசாயிகளிடம் தோன்றியிருக்கிற புத்தணர்ச்சி விரைவில் எல்லாயிடங்களுக்கும் பரவாமல் இருக்கப் போவதில்லை. தங்களுடைய வாழ்வு நலம் பெறவேண்டும், தங்களுடைய உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் கிடைக்க வேண்டும், தங்களிடையேயும் பொருளாதார சமத்துவம் ஏற்படவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி இன்றைக்கே திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகளிடம் தோன்றிவிட்டதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே அரசாங்கம் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாகச் சொல்லி பம்பாய் ராஜ்ய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைப் போன்றோ, அல்லது தஞ்சாவூர் விவசாயப் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் போன்றோ கண் துடைப்பாக எதைக் கொண்டுவந்தாலும் அதை அவர்கள்

2nd August 1955] [Sri K. R. Nallasivam]

அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு விடுவார்கள் என்று மட்டும் எண்ண வேண்டாம் என்று அரசாங்கத்திற்கு எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். பல ஓராமங்களில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களின்கீழ் பல நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டு வருகின்றன.

“இது சாதாரணமாக கிராமங்களுக்குத் தேவையாக இருக்காது. ஜனங்களுக்கு நிச்சயமாக ஒரு புது ஜீவன் வரக்கூடியவாறு திட்டங்களை அமைக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சர்க்கார் நமக்கு நன்மை செய்கிறார்கள் என்ற உணர்ச்சி ஜனங்களிடையே ஏற்படும். ஜனங்களிடையே சமத்துவம் உண்டுபண்ணவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் காரியத்தைச் செய்யவேண்டும்.

4-41
p.m.

“நிஸ்சீரீதிருத்தத்தைப் பற்றி பேசும்போது இன்னொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இரண்டாவது 5-வருஷத் திட்டத்தைப்பற்றி யோசிக்கும்பொழுது இதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். நிஸ்சீரீதிருத்தம் மட்டும் போதாது. நிஸ்சீரீதிருத்தத்தைப்பற்றி பேச்சு அடிபடுகிறதேயொழிய வேறு விஷயத்தைப் பற்றி ஒன்றும் கிடையாது. உதாரணமாக, திருப்பூரில் ஒரு மில் இருக்கிறது. அதன் மூலதனம் ரூ. 6 லட்சம்; வருமானம் ரூ. 17 லட்சம். இந்த மாதிரியான தொழில் முதலாளிகள் தலையிலும் கையை வைக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி நாட்டில் பேசுவாரே கிடையாது. அந்திய நாட்டு முதலாளிகளைப்பற்றிப் பேசப்படுகிறது. உள்நாட்டில் லக்ஷக்கணக்கான ரூபாயை அடித்துக்கொண்டிருப்பவர்களைப்பற்றிப் பேச்சுக் கிடையாது. அவர்களையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டால் இரண்டாவது 5-வருஷத் திட்டத்திற்கு கடன் எழுப்பவேண்டிய அவசியமும் இல்லாமல் போய்விடும்.

“அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய முன்னேற்றத்தைப்பற்றிக் கூறும் போது கவர்னர் அவர்கள் கீழ் பவானித் திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அத்திட்டத்தைப்பற்றி சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களும் மந்திரிமார்களும் இன்னும் நன்றாய் புரிந்துகொள்ள முயற்சி எடுக்கவேண்டும். விவசாயிகள் சொல்வதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதென்று சர்க்கார் நினைத்தால் நிச்சயமாகப் பல சங்கடங்கள் ஏற்படும். சமீபத்தில் 1,60,000 ஏக்கரில் பயிர் செய்ததற்காக தண்டத் தீர்வை போடப்போகிறது. சர்க்காரில், அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள், ‘கீழே உள்ள விவசாயிகளுக்கு விடாமல் மேலேயுள்ள விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் விட்டால் தண்டத்தீர்வை போடவேண்டும்’ என்று சொல்கிறார்கள். உண்மையில், கீழ் பவானித் திட்டத்தைப் பொருத்தவரையில், இன்னிள்ளை பயிர்க்கான இன்ன இடத்தில் போடவேண்டும், மீதமுள்ள இடத்தில் பருத்திபோன்ற புஞ்சை தானியங்கள்தான் போடவேண்டும், குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குத்தான் தண்ணீர் விடப்படும், மற்ற நாட்களுக்கு விடப்படாது என்றிருக்கிறது. இதனால் பெருவாரியான விவசாயிகளின் நிலை என்னவாகிறது? சர்க்கார் அதிகாரிகள் இதைப் போய் பார்ப்பதில்லை. நேரில் போய்ப் பார்த்தவர்கள் வாய்க்காலில் தண்ணீர் பாய்வதையும் விவசாயிகள் சோளப்பயிராக்குவதையும் பார்வையிட்டுவிட்டு, அது ஒரு மேட்டுப் பிரதேசமென்றும், நீர்ப்பிரதேசமில்லையென்றும் தீர்ப்புக் கொடுத்துவிட்டுப்போய் விட்டார்கள். விவசாயிகள் மீது போடப்பட்டிருக்கும் தண்டத் தீர்வை அநியாயமானது. கடந்த வருஷம் அதிகாரிகள் அங்கு வந்து தண்டத் தீர்வை போடுவதில்லையென்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதற்கு விரோதமாக இப்பொழுது தண்டத் தீர்வை போடப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளிடத்தில் பல குறைகளிருக்கின்றன. சர்க்காருக்கும் அங்குள்ள அரசியல் வாதிகளுக்கும் புரியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இப்பிரச்சனையை ஜாக் கிரையாகக் கவனிக்கவேண்டும். அதிகார பூர்வமாக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு அங்குள்ள நிலைமையை விசாரிக்கவேண்டும். இந்த வரி போடுவதற்கு ஒரு மாற்று சொல்ல விரும்புகிறேன். Main Channel-க்குப் பக்கத்தில் கிணறு வெட்டக்கூடாதென்று ஏற்பாடாகியிருக்கிறது. ஆனால், 15,000 கிணறுகள் இருக்கின்றன. அவற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுப்பதால் வாய்க்காலில் தண்ணீர் குறைவது கிடையாது. கிணறு வெட்டினால் வாய்க்காலில் உள்ள தண்ணீர் குறையுமென்று அங்குள்ள என்ஜினியர்கள் சொல்கிறார்கள். நடைமுறையில் 15,000 கிணறுகளினால் எவ்விதத் தொந்திரவும் ஏற்பட

[Sri K. R. Nallasivam]

[2nd August 1955]

வில்லை. கஷ்டங்களை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு சரியான மாற்று, 10 ஏக்கருக்கு ஒரு கிணறு வீதம் வெட்டுவதற்கு சர்க்கார் அனுமதியளிப்பதேயாகும். சர்க்கார் முக்கியமான வாய்க்கால்களிலிருந்து 250 அடி தள்ளி கிணறு வெட்டிக் கொடுத்தால் விவசாயிகள் சம்பாதிக்க முடியும். இந்த மாற்றுத் திட்டத்தை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மேலும், இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிற தண்டத் தீர்வையை வஜா செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“R.D.O.-க்களை Road Development Officers-ஆக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதைப்பற்றிப் பாராட்டி பேசப்பட்டது. அவர்களுக்கு இப்பொழுது வேலைகள் ஏகமாகியிருக்கின்றன. ஏதாவது விண்ணப்பங்கள் போட்டாலும் அவற்றிற்குப் பதிலே கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, அதற்குத் தனி அதிகாரி இருப்பதற்காக அவருக்குக் கீழே உத்தியோகஸ்தர்கள் அத்தியாவசியம். அந்த உத்தியோகஸ்தர்களிடம் அந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. SENAPATHI GOUNDER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையில் நம் நாட்டுத் தலைவர் நேருஜியின் அந்நிய நாட்டுக் கொள்கையைப்பற்றியும் அவர் அந்நிய நாட்டுக்குச் சென்றபோது ஏற்பட்ட அமோகமான வரவேற்புகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நாம் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அதே சமயத்தில் அந்நிய நாட்டுக் கொள்கை சம்பந்தப்பட்டவரையில் நம் நாட்டுக்கு அண்டையிலுள்ள இலங்கைத் தீவில் நம் நாட்டு மக்கள் (இந்தியர்கள்), அதிலும் பெரும்பாலோர் தமிழர்கள், படும் கஷ்டத்தை உணர்ந்து, நல்ல முறையில் அதைத் தீர்த்து அவர்களுக்கு நல் வாழ்வு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் நல்லது என்று நமது சர்க்கார் மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் நமது அரசாங்கத்தைப்பற்றி சொல்லும்போது நாட்டில் அமைதி நிலவுகிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் தன் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது உண்மையே. அமைதியைப் பொருத்தவரையில், எந்த விதமான தகராறுகளோ குழப்பங்களோ இல்லாத நிலையில் அரசாங்கம் நடந்து வருகிறது என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ளுகிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில், இன்று நமது அரசாங்க நிர்வாகத்தில் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்குப் போதுமான வசதியில்லாத காரணத்தினாலோ வேறு காரணத்தினாலோ லஞ்சம் பல மடங்கு பெருகிவிட்டது. ஒரு விவசாயி தாலுகா ஆபீசுக்குப் போய் வருவதற்குள் அவனுடைய பணப்பை காலியாகி விடுகிறது. அந்த அளவுக்கு லஞ்சம் மலிந்து கிடக்கிறது. அதற்குக் காரணம் கீழ்த்தரச் சிப்பந்திகளுடைய குறைவான வருமானமும், ஏழ்மை நிலையும்தான். வருகிறவர்களிடத்திலே, ‘எங்களுக்கு கொடுக்கிற சம்பளம் போதாது. எனக்கு இப்போது நீங்கள் கொடுக்கப் போகும் ரூபாயோ 5 ரூபாய். ஆனால் உங்களுக்கு இந்த அனுமதியினால் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் ஈபம் கிடைக்கும். எங்களுக்கு இதனால் அதிக லாபம் ஒன்றும் ஏற்படப் போவதில்லை” என்று லஞ்சம் கேட்பது சகஜமான முறையில் வந்துவிட்டது. அவ்விதமாக லஞ்சம் பெருகியிருக்கிறது. ஆகையால், அவர்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்தி, அதிகச் சம்பளம் வாங்கும் காலத்தில் லஞ்சம் வாங்குபவர்களைத் தண்டித்து லஞ்சத்தை ஒழிக்க அரசாங்கத்தார் முன்வரவேண்டும்.

“கிராமாதிகாரிகள் நிலையையும் அப்படித்தான். Lower Bhavani area விலுள்ள ஒரு கிராமாதிகாரி ஒரு கிராமத்துக்கு குறைந்தது ரூ. 50,000 வசூல் செய்யவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 50,000 வசூல் செய்யவேண்டியது ஒரு கிராமக் கணமும் மணியக்காரனும். அவர்களுக்குச் சம்பளம் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 20. இரண்டு பேருக்கும் சேர்த்து ரூ. 40. கிராமக் கணக்குப் பிள்ளைக்குப் பலவிதமான வேலைகளிருக்கின்றன. முதலாவது, காலகேஷ்பத்துக்கு வேண்டிய பத்திரங்க

2nd August 1955] [Sri A. Senapathi Gounder]

ளுக்கு சப்-ரிஜிஸ்ட்டரார் ஆபீசுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. லோயர் பவானி பிரதேசத்தில் நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் அதிகாரிகளும் சென்சஸ் எடுப்பவர்களும், தண்ணீர் வரி விதிக்கக்கூடிய அதிகாரிகளும் பல வாராக வந்து கணக்குப் பிள்ளையிடம் வேலை வாங்குகிறார்கள். இந்த விதமாக கணக்குப் பிள்ளையின் வேலை மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் 4,000 ஏக்கர் தண்ணீர் பாயக்கூடிய பிரதேசத்தில் கணக்குப் பிள்ளை சரியான கணக்கு எடுக்கவேண்டுமென்றால், குறைந்தது 3 மாத காலமாகும். என் கிராமத்திற்கு அண்டைக் கிராமத்தில் விசாரித் ததில், ஒரு ஆயிரம் ஏக்கர் தண்ணீர் பாய்கிறது என்று அவன் பொய்க் கணக்குக் கொடுத்துவிடுகிற நிலைமை ஏற்பட்டது என்று தெரிகிறது. ஆகவே 3,000 ஏக்கருக்கான தண்ணீர் வரியை சர்க்கார் இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகையால் அவர்களுக்கு உதவி staff கொடுத்து அல்லது இன்னும் அதிகமாக கணக்குப் பிள்ளைகள் போட்டு சரிவர்க் கணக்கு எடுத்தால், சர்க்காருக்குத் தண்ணீர் தீர்வை நஷ்டமாகாது. அவ்வாறு செய்தால் ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் ஏற்படும். Lower Bhavani திட்டத்தைப் பரீக்ஷார்த்தமாக எடுத்துக்கொண்டு ஒரு ஆயிரம் ஏக்கருக்கு ஒரு கணக்குப் பிள்ளை வீதம் நியமனம் செய்தால் மிகவும் லாபகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஐந்தாண்டுத் திட்ட வேலைகளும், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகளும் ஓரளவு வெற்றிகரமாக நடந்து வருகின்றன என்று சொல்லலாம். என் தாலுகாவைப் பொறுத்த வரையிலும், ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையிலும் நல்ல முறையில் அது வேலை செய்து வருகிறது. ஆனால், ரோடு, பள்ளிக்கூடம், ஆஸ்பத்திரி முதலானவைகளை நிர்வகிப்பது சம்பந்தமாக மறுபடியும் தொடர்ச்சியாக பராமரிக்கவேண்டிய ஒரு வசதியைச் சர்க்கார் கவனித்து அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைத் தயாரித்து வைக்க வேண்டும். பஞ்ச நிவாரண வேலைகளாகிய ரோடு வேலைகள் நிறைவேற்றி முடிந்திருந்தாலும், அந்த ரோடுகளைத் தொடர்ந்து பராமரிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் ரோடு சீர்கேடு அடைந்துவிடும். சில ரோடுகள் போடப்பட்டு பத்து ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் அவைகள் மராமத்து செய்ய முடியாத நிலையில் பாழடைந்திருக்கின்றன. அம்மாதிரியான நிலை ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் நிறைவேற்றப்பட வேலைகளுக்கு ஏற்படக்கூடாது. ஐந்தாண்டுத் திட்ட வேலைகள் தொடர்ச்சியாக நடந்துவர திட்டமிடப்படவேண்டும்.

4-51
p.m.

“கல்வி அபிவிருத்திக்காக ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடம் தேவை என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் செய்யவும் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிகள் போதுமானதாக இல்லை. அதனால் புதிதாகத் திறக்கப்படப்போகும் பள்ளிகளுக்கு ஆதாரப் பயிற்சி பெற்ற உபாத்தியாயர்கள் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாடு முழுவதிலும் திறக்கப்படப்போகும் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான உபாத்தியாயர்களைத் தயாரிப்பதற்காக, ஆதாரப் பயிற்சி முறையில் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்காக இன்னும் அதிகப்படியான ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

“முனிசிபல் கமிஷனர்கள் இப்பொழுது கெஜெட் பதவியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பொறுப்பு அபிவிருத்தி மிக அதிகம். முனிசிபல் கமிஷனரின் கீழ் உள்ள ஹெல்த் ஆபீசர், என்ஜினீர் போன்றவர்கள் கெஜெட் பதிவு உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் முனிசிபல் கமிஷனர் தங்களுக்குக் கீழுள்ள சுகாதார அதிகாரி, மராமத்து இலாகா இன்ஜினீர் ஆகியவர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார். ஏனென்றால் முனிசிபல் கமிஷனர்கள் கெஜெட் பதவியில் இருக்காததுதான். அதைப் பார்க்கும் போது கமிஷனர்களுக்கு கெஜெட் பதவி அளிப்பதுடன் உயர்தர அந்தஸ்தும் அளிக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தங்களுக்கு கீழ் வேலை பார்ப்பவர்களுடைய அந்தஸ்தாவது அளிக்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் அவர்களுடைய வேலையை மேலும் திறம்படவும் சுமுகமாகவும் செய்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

[Sri A. Senapathi Gounder] [2nd August 1955]

“பூமி தானத்தைப்பற்றி கவர்னர் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வரண்ட பிரதேசமாகிய எங்கள் ஜில்லாவில் பூமி தானம் வெற்றிகரமாக இருக்கிறது. ஆனால், அந்த பூமிகள் இன்னும் விநியோகிக்காமல் கொடுத்தவர்களிடமே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை வாங்கி உடனடியாகப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதோடு, அப்படிப்பட்ட பூமியை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சில தொகையையும் சர்க்கார் ஒதுக்கி வைத்தால் அதை வாங்கி உழும் ஏழைகள் நல்லவிதமாக ஜீவிக்க வழி ஏற்படும். அதற்குக் கூடிய சீக்கிரம் ஒரு நல்ல திட்டத்தை வகுத்து பூமி தானத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட நிலங்களைப் பண்படுத்த வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பள்ளிக்கூடங்களுக்கு நிலங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அவைகள் அநேகமாக பஞ்சப் பிரதேசங்களில் கிணறுகள் இல்லாத காடுகளாக இருக்கின்றன. அந்தக் காடுகளில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்து நல்ல அபிவிருத்தி செய்தால் கிராமப் பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர்கள் விவசாயத் தொழிலைக் கற்றுக்கொள்ள நல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அதே சந்தர்ப்பத்தில் நல்ல வருமானமுள்ள பூமியாயிருந்தால் மாணவர்களின் புகல் போஜனத்திற்கும் குறைவான சம்பளம் வாங்கக்கூடிய உபாத்தியாயர்களுக்கும் உதவி செய்யக்கூடிய திட்டமாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. பூமிகளை சர்க்கார் சீக்கிரமாக ஏற்று அபிவிருத்தி செய்யத் தகுந்த திட்டம் வகுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த சபாநாயகருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

IX.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Notification issued with G.O. No. 1539, L.A., dated 13th November 1954, regarding inclusion of certain parts within the limits of the Mangalore Municipality.

2. Notification issued with G.O. No. 1509, L.A., dated 29th October 1954, regarding inclusion of certain parts within the limits of the Tuticorin Municipality.

3. Notification issued with G.O. No. 154, L.A., dated 4th February 1955, regarding inclusion of certain parts within the limits of the Rasipuram Municipality.

4. Balance-sheet of the Ramaraju Surgical Cotton Mills, Limited, Rajapalayam, as at 30th September 1953.

5. Notification under the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939) relating to certain amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, issued with G.O. Ms. No. 742, Home, dated 23rd March 1955. [Laid on the table under sub-section (3) of section 133 of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939.)]